

GEMEENTERAADZITTING d.d. 25 MAART 2022

=====

VOORZITTER: Goedenavond, iedereen. Allemaal hartelijk welkom. Zowel iedereen hier op de banken. Blij dat we jullie allemaal terug live kunnen begroeten. En ook het publiek in de zaal, welkom. Ik open meteen de gemeenteraad van 25 maart 2022 en ik moet een aantal – om te beginnen – al een aantal raadsleden verontschuldigen. Dat zijn raadslid Johan Uytendhouwen van CD&V, raadsleden Saloua El Moussaoui en ook raadslid Kristof Van Gansen van CD&V en raadslid Tunrayo Adeolu van Groen. Ik wil ook zeggen, dat de korpschef zich laat vervangen door commissaris De Langhe, die jullie hier links van mij, uiterst links zien. En indien er geen vragen zijn voor de commissaris in de besloten zitting zal hij na de politiepunten de raad verlaten. Verder moet ik nog zeggen, dat een personeelslid een klacht indiende bij de gouverneur naar aanleiding van een procedure ter invulling van een vacature. De gouverneur stelde, dat er in de procedure geen fouten werden gemaakt en aldus zal zij als toezichhoudende overheid niet verder optreden. Het antwoord van de gouverneur werd besproken en opgeladen in de commissie van schepenen Buysrogge. Verder wil ik ook nog eens vragen, een herinnering. Normaal gezien denk ik dat jullie allemaal een vragenlijst van het onderzoek rond lokale democratie ... kindjes, mag ik even vragen om shhhhhhtttt, stilletjes te zijn, dank je wel ... rond lokale democratie van de universiteit Gent in te vullen. Alle burgemeesters, schepenen en raadsleden van Vlaanderen kregen die vragenlijst toegezonden en het wordt ook ondersteund door de VVSG. Dus mochten jullie daar even de tijd voor vinden, het zou interessant zijn om zoveel mogelijk raadsleden te kunnen bevragen. En dan zijn we toegekomen aan de goedkeuring van de notulen en het zittingsverslag van de gemeenteraad van 18 februari 2022. Ik zie meteen dat de heer Wymeersch het woord vraagt. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ter regeling der werkzaamheden vraagt onze fractie de afvoering van de punten, de bijgevoegde punten interpellatie 5, interpellatie 7 en interpellatie 9 van collega of ex-collega Jef Maes. Wij zullen de reden daarvoor ontwikkelen, denk ik dan, op het ogenblik dat deze punten aan de agenda staan of als u wil, kunnen wij dat nu doen. Dat laat ik over aan uw appreciatie.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, misschien zullen we zoals het de gewoonte is het dan bespreken op het moment voordat de punten worden behandeld.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter.

VOORZITTER: Voilà. Goed, dan ga ik over tot de goedkeuring van de notulen en het zittingsverslag voor de raad van maatschappelijk welzijn van 25 maart. Zijn daar opmerkingen? Nee? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Oké.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, bij ordemotie.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ik stel vast, dat er aan de stemming is deelgenomen door een niet-gemeenteraadslid. Ik vraag om daar even op na te kijken en de conclusies te trekken.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, ik denk zelfs wanneer het raadslid Maes, maar ... Nee, nee, nee, maar goed, wij weten allemaal over wie het gaat. Dan denk ik nog dat de stemming positief is? Ik denk, allé, goed, we hebben ... Wablieft? Moeten we ze overdoen? Ja, goed. Dan doen we ze over, mijnheer Maes, sorry voor de pietluttigheid van de ...

WYMEERSCH: Pietluttigheid? Dat zijn de reglementen, mevrouw de voorzitter!

VOORZITTER: Sorry! Wie stemt voor? En dat is eenparig zonder mijnheer Maes. Excuseer, mijnheer Maes.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, ik stel vast, dat u decretale bepalingen bestempelt als pietluttigheden.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Wymeersch, goed.

WYMEERSCH: Ik ken andere pietluttigheden hoor.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, we hebben opnieuw gestemd en we hebben het gedaan volgens de procedure. Goed? Oké. Dan gaan we over tot punt 1, gemeenteraad, kennisneming ontslag van een raadslid en aanstelling van een opvolger, goedkeuring. En daarvoor vraag ik dat de burgemeester het woord neemt.

BURGEMEESTER: Ja, dank u, voorzitter. Het stadsbestuur heeft een schrijven ontvangen van de heer Jozef Maes, Jef Maes, waarbij hij zijn ambt als gemeenteraadslid neerlegt. Dientengevolge heeft de administratie de eerste opvolger gevraagd of betrokkene het mandaat van opvolger wil invullen. Mevrouw Burssens heeft daarvan afstand gedaan, evenals de daaropvolgende opvolgers mijnheer Ben Van Eynde en Bavo Tas. De volgende opvolger, de heer Chris Wauman – aanwezig in de zaal – heeft dat aanvaard en zo dadelijk zullen we dus ook vragen dat hij in handen van de voorzitter de eed van gemeenteraadslid aflegt. Maar ik wil natuurlijk niet zomaar de heer Maes laten vertrekken uit deze gemeenteraad. Ja, Jef Maes was al een bekende figuur, actieve figuur in het maatschappelijk leven in onze stad en in het Waasland, jaren, 10-tallen jaren voor hij hier in 2019 gemeenteraadslid werd. Dat hij lijstaanvoerder werd van de PVDA ja, dat was ook wel een verschil in vergelijking met de kandidaten of de lijst die zijn partij de voorbije verkiezingen had ingediend.

En voor hem en voor zijn partij was het natuurlijk een historisch moment, dat voor de eerste keer vanuit de PVDA een verkozene was in deze raad. Ik heb dat ook meegemaakt, samen met Jos De Meyer en Gaspard Van Peteghem, toen in 1988 2 partijen voor de eerste keer hun intrede deden in deze raad. En dat waren toen Agalev en Vlaams Blok. Maar als ge als nieuwe partij of als partij voor die eerste keer een lokaal mandataris hebt, dat is toch wel een historisch moment. En betrokkene is dan ook wel bij manier een historisch figuur. Wij hebben, collega's, de voorbije jaren Jef leren kennen als een bijzonder, bijzonder, bijzonder actief raadslid - zowel binnen als buiten de raad – die op de meest uiteenlopende terreinen ook tussenkwam en actievoerde. Nooit alleen, maar met een heleboel partijgenoten of mensen van dezelfde overtuiging. We waren niet altijd even enthousiast of gelukkig met de onderwerpen, die gekozen waren. Ook denk ik bij de oppositie waren er soms wel wat vraagtekens bij van is het wel wijs en verstandig om daar actie rond te voeren. We waren het ook niet altijd eens, meestal niet eens met de inhoud daarvan, maar dat neemt niet weg, dat mijnheer Maes een zeer actief iemand was, die ja, ook binnen en buiten de raad voor zijn idee opkwam en de tolk trachtte te zijn van de mensen die zijn overtuiging deelden. Jef, uw ontslag heeft ons verrast en niet verrast. Ge hebt mij gezegd 3 jaar geleden van ja, ik ben niet van plan om de rit uit te doen. Maar ja, het feit dat dat dan enkele weken geleden werd aangekondigd en ook onmiddellijk werd uitgevoerd, dat heeft ons toch wel verrast. Ook het feit dat een aantal opvolgers verzaakt hebben aan opvolging was een verrassing. En zo dadelijk zal mijnheer Wauman uitgenodigd worden om hier de eed af te leggen. En het doet mij ook heel veel genoegen om zijn moeder hier te mogen begroeten, want in januari 1989 hebben Marianne Luyckx en ikzelf hier ook voor de eerste keer – voor haar was dat dan de enige keer – de eed afgelegd als nieuw gemeenteraadslid. Nu ja, Jef, uw kennende, stilzitten dat staat niet in uw woordenboek of in uw dialectwoordenboek. We zullen u wel nog verder zien en soms met mekaar de degen kruisen op figuurlijke manier. Maar in ieder geval, ik denk uw inbreng en de manier waarop dat ge dat gedaan hebt, ge hebt ook altijd de zaken goed uitgewerkt, goed voorbereid, ook al waren we dikwijls niet akkoord, maar was toch een meerwaarde voor deze gemeenteraad en voor de democratie in Sint-Niklaas, waarmee het palet natuurlijk zeer breed is ingevuld. Dus wij wensen u verder succes toe. Ge zijt op pensioen, maar niet op rust. En we wensen u het allerbeste. En wij kijken toch met enige nieuwsgierigheid uit hoe uw opvolger het mandaat zal overnemen en invullen. Want zijn echtgenote, die kennen we, maar Chris kennen we alleen van naam en van gezicht. Dus ja, wij kijken met nieuwsgierigheid en belangstelling uit hoe uw opvolger zich in deze raad zal opstellen. Maar in ieder geval, ja, het was ook aangenaam met u samen te werken en samen te discussiëren als raadslid.

Het was ook altijd een discussie ja, inhoudelijk. Niet direct de man spelen, ook niet te veel trucen van de voor. Het was denk ik, u wist duidelijk waar u voor stond en wij hadden ook de indruk dat op die manier op een hoffelijke en correcte manier een debat kon gevoerd worden. Dank u wel, Jef.

A P P L A U S

BURGEMEESTER: En de voorzitter van de gemeenteraad heeft een niet zo kleine attentie, die zij u graag zal overhandigen. Of er kussen van komen, dat weet ik niet, in coronatijden. Want mensen, allé, we moeten hoe dan ook wat dat betreft toch nog voorzichtig blijven hoor. Elke dag toch nog meer dan 100 geregistreerde gevallen in Sint-Niklaas. De voorbije 2 jaar, want het is nu 2 jaar geleden dat we voor de eerste keer die gemeenteraad hadden, een zeer afgeslankte vorm. Maar dus de voorbije 2 jaar zijn er op de 80.000 Sint-Niklazenaars 25.000 geregistreerde besmettingen geweest hé. Oei, het is daar al wateroverlast, ja, ja. Ja, wateroverlast, Jef, dan moet ge een hulpactie organiseren hé.

MAES: Ja, we hebben heel de solidariteit georganiseerd voor mensen in Wallonië ...

BURGEMEESTER: Ja, maar ... (geen geluid meer ...)

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Dank u, burgemeester, voor de vriendelijke woorden. Ik denk inderdaad, ik deed aan politiek voor deze gemeenteraad, ik deed aan politiek tijdens de gemeenteraad. Ik heb hier trouwens inderdaad nooit op de vorm gespeeld of nooit op de man gespeeld. Ik heb altijd met argumenten proberen te komen. Dus ik heb ook niet gescholden of zo. Dus wat hier soms wel gebeurt in deze raad. Maar ik zal ook na deze ja, gemeenteraad verder actief blijven. Ik zal als fractiemedewerker mijn opvolger verder ondersteunen. En ik ga ook mijn passie laat ons zeggen terug heropnemen en dat is films maken. En ik hoop, dat ik jullie nog heel veel mag ontmoeten, onder andere bv. nu zondag op de vredesbetoging in Brussel. Dus daar zullen wij ook actief zijn. Dus bedankt en we zullen mekaar zeker en vast nog allemaal terugzien bij volgende gelegenheden.

A P P L A U S

VOORZITTER: Dank u wel, Jef. Mag ik je dan verzoeken om nu plaats te nemen op de publieksbanken en mag ik aan de heer Chris Wauman vragen om voor de tafel te gaan staan en de tekst, die je daar vindt “ik zweer de verplichting van mijn mandaat trouw na te komen” om die luidop te zeggen en daarna het papier te ondertekenen en dan mag je daarna de plaats van Jef innemen. Dus voilà, even misschien wachten tot ... Ah ja, Jef, ik ga je even de tijd geven om ...

WAUMAN: Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.

A P P L A U S

VOORZITTER: Oké, dat is ... Dat is genoteerd. En Jurgen is ondertussen de plaats een beetje droog aan het wrijven en daar mag je plaatsnemen. Het is gereinigd. Dank u wel. Goed. Met een zijn we ook aan punt ... Moeten we dat niet goedkeuren? Ja, dit is het punt dat we samen met punt 2 behandelen, nl. ook de samenstelling van de gemeenteraadscommissies. Uiteraard neemt de heer Chris Wauman de gemeenteraadscommissies van Jef Maes over. En laten we deze punten dan behandelen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Dan zijn we gekomen aan punt 3, notulen en zittingsverslag gemeenteraadszitting 18 februari 2022 ... Ah ja, die hebben we al gedaan, sorry. Dan zijn we aan punt 4, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van één functie van inspecteur van politie (monitor geweldbeheersing met vuurwapen), goedkeuring. Ik zou zeggen, punten 4, 5, 6 en 7 ... Ja, goed. Mijnheer Van der Coelden, sorry?

VAN DER COELDEN: Dank u, voorzitter. Ik denk niet dat er heel concrete afspraken gemaakt zijn op de commissie over de agenda van vanavond, maar er was toch een uitdrukkelijke vraag vanuit de fracties om de punten over de terreinen, de vroegere terreinen van Gerda als eerste de behandelen. Allé, ook al omwille van de aanwezigheid van de mensen uit de buurt. Ik ga er toch vanuit dat er gevolg aan zal worden gegeven.

VOORZITTER: Nee, mijnheer Van der Coelden, dat gaat niet gebeuren, omdat eigenlijk het verzoekschrift van de buurt van de Gerda was uitdrukkelijk – en dat heb ik geverifieerd bij de mensen – gericht naar de commissie. En volgens de reglementen zal het ook in de volgende commissie terug behandeld worden en zal er dan binnen de rechtmatige tijd een antwoord komen van de schepen. En de interpellaties, die er gekomen zijn, zijn ook de 1^e, de 2^e en de 7^e interpellatie, die komen ook als eerste. En mocht het een interpellatie geweest zijn gericht aan de gemeenteraad, dan ging dat sowieso vooraan komen, dat klopt.

Maar in dit geval is dat niet het geval. En dat is ook niet wat de bewoners van de Gerda hebben verwacht. Dus wij houden ons aan de agenda van de gemeenteraad en de volgorde. Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ja, ik ben toch ook een beetje verbaasd, omdat wij uit respect ook voor die mensen, die zeer sereen waren, ...

VOORZITTER: Absoluut.

GEERTS: ... had ik het toch ook begrepen dat wij een consensus hadden, dat wij hun punt als eerste zouden behandelen. Nu, ik zal het woord niet in de mond nemen, dat u het daarnet had over de reglementen, hoe u dat noemde, maar de formaliteit waarmee u nu schermt, vind ik van dezelfde orde. Allé, wij zijn, het hoeft geen discussie te zijn, maar als wij zaken afspreken in de commissie en iedereen is van hetzelfde oordeel, dan zou het, allé, wel fijn zijn dat u dat volgt. En niet zomaar dat eenzijdig verandert.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts, mevrouw Geerts, excuseer, excuseer, want u zegt wij hebben dingen afgesproken, dat is niet gebeurd. Ik denk dat om te beginnen de commissievoorzitter zelf al heeft aangegeven dat eigenlijk de procedure niet zo was. En oké, ik ben geen - ik ben geen, maar ik moet opletten wat ik zeg, want anders krijg ik misschien aan de andere kant tegenwind – ik ben op zich geen fervente aanvang van de procedure om de procedure, ja. Ik heb ook mijn licht opgestoken bij de mensen zelf in kwestie. En die hebben ook gezegd van we hebben echt met opzet de commissie van sport aangeschreven en we willen ook daar gehoord worden. Dus ik zou zeggen, het is met opzet echt zonder, het is een vraag geweest aan de commissie, niet aan de gemeenteraad en we houden de agenda aan, zoals hij is gegeven. Voilà, dat is wat ik wil zeggen. Het heeft niets te maken met belangrijkheid of met ... Het heeft te maken met soms, want soms pakken jullie mensen op de procedure, soms niet. Ik snap dat. Dat is een gegeven. Maar in dit geval, het zal behandeld worden als eerste, de 1e, 2e en 7e interpellatie zullen samengenomen worden als eerste interpellatie. Mijnheer Ghesquière, u hebt het woord.

GHESEQUIERE: Als voorzitter van die commissie voel ik me natuurlijk ook een stukje aangesproken. Het was inderdaad een voorstel, maar er was geen definitieve afspraak, daar ben ik het mee eens. Maar natuurlijk, we stelden wel vast tijdens de commissie, dat er al 3 aanvullende punten ingediend waren voor deze gemeenteraad. Dus dat betekent eigenlijk, dat in principe het “debat” tussen aanhalingstekens over dit punt nu zou kunnen gebeuren vanavond. En eigenlijk lijkt mij dat procedureel ook niet 100 % correct. Ik bedoel daarmee, dan lijkt het mij veel logischer dat vanavond eigenlijk die punten daaromtrent zouden afgevoerd worden ...

VOORZITTER: Mij ook, maar ik wil niet ...

GHESEQUIERE: Nee, nee, maar laat mij uitspreken. Want de vraag is natuurlijk, de vragen zijn gesteld door die bewoners in de commissie. Het college moet daar antwoorden op formuleren. We gaan die antwoorden krijgen – veronderstel ik – tegen de volgende commissie. Dus pas dan kunnen we eigenlijk zeg maar concreet debatteren in principe daarover. Ik heb, allé, we kunnen natuurlijk al die verzamelde opmerkingen wel in petto nemen, maar allé, nu wordt eigenlijk een stukje de kar voor het paard gespannen, vind ik.

VOORZITTER: U hebt gelijk, mijnheer Ghesquière. Ja, het traject van het verzoekschrift in de commissie, de interpellaties. Maar ik ga niet, de interpellaties zijn ingediend, ik ga die ook niet tegenhouden. Dus wie de interpellatie wil doen, die heeft het recht om de vragen te stellen. Ze kunnen ook belangrijk zijn voor het opvolgtraject in de commissie. Frans?

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, ik denk dat – en gedane zaken nemen geen keer – dat de fout gebeurd is bij het begin van de commissievergadering. Daar had men dus moeten afspreken én met de aanwezigheid van de verzoekers én in aanwezigheid van de verschillende fracties wat de mogelijkheden waren en de gevolgen waren van het één en/of het andere. Men heeft dat niet gedaan. Men heeft de verzoekers hun ding laten doen en nadien geconstateerd hetgeen wat men allang had geconstateerd, nl. dat er 3 interpellaties waren. Men had kunnen zeggen kijk, dat zijn de mogelijkheden, maar dat zijn de gevolgen inzake de procedure. Nu zitten wij eigenlijk gevangen in het feit dat de interpellanten en diegenen die zich wensen aan te sluiten zoals ik en misschien nog andere mensen, hun interpellatie kunnen doen, maar in feite niet boos of kwaad moeten zijn omdat het college niet antwoordt en het college zijn antwoord of haar antwoord voorbehoudt – en terecht wat mij betreft – aan de verzoekers. Met als gevolg, dat wij hier interpelleren voor den drol bij manier van spreken, omdat terecht het college het antwoord voorbereidt aan. Of het zou moeten zijn, dat wij vernemen van de bevoegde schepen – en hij knikt al ja op voorhand – dat hij rekening houdt met de verzuchtingen van de interpellanten en dat dus het college tegen volgende zitting haar standpunt zal bijsturen. Maar daar is initieel, mevrouw de voorzitter, de fout gebeurt, dat men niet gewezen heeft op de consequenties van een samenloop van omstandigheden. We zullen het zo noemen. Dat is een les voor de toekomst. Maar aan de ene kant ben ik zeker niet gewonnen voor het feit dat de interpellaties zouden worden uitgesteld, integendeel. Ik denk dat we nu al een stukje huiswerk kunnen meegeven aan het college, waarmee ze terdege kunnen en moeten rekeninghouden in hun antwoord aan de verzoekers. En dat we dan zullen zien in een debat in aanwezigheid van de verzoekers zelf in hoeverre dat wij het college daarin volgen ja dan neen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Ik zie dat eerst mijnheer Van der Coelden, hij was eerst en daarna mijnheer De Meyer. Mijnheer Van der Coelden.

DE MEYER: Het was omgekeerd, maar ja.

VOORZITTER: Ja, hij had daarnet al zijn hand opgestoken. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Nu we toch al een paar keer over reglementen bezig geweest zijn, voorzitter, als ge het reglement van de gemeenteraad erop naleest, dan zul je daar zien, dat “bij het begin van de gemeenteraadzitting deelt de voorzitter aan de gemeenteraad mee, dat een verzoekschrift werd ingediend, waarna de gemeenteraad de ontvankelijkheid ervan beoordeelt en een beslissing neemt ...

VOORZITTER: Ja, een verzoekschrift aan de gemeenteraad hé, mijnheer Van der Coelden.

VAN DER COELDEN: Ja.

VOORZITTER: Dit verzoekschrift was echt pertinent niet aan de gemeenteraad. Ik heb de verzoeker opgebeld. Ik heb ook gevraagd, ja, ik heb dat gevraagd hoe komt ... Ja, ik meen dat. En hij heeft ook gezegd “ik heb mijn verzoek aan de commissie gericht”. Dus, mijnheer Van der Coelden, ja, als we ... Allé ja, het was geen verzoek aan de gemeenteraad.

VAN DER COELDEN: Dat kan niet hé.

VOORZITTER: En ook met opzet niet, want ik heb dat geïnformeerd of ze wel goed wisten waarover het ging en of dat ...

VAN DER COELDEN: Dat zijn ook de reglementen hé. Een verzoekschrift aan de commissie bestaat niet in het huishoudelijk reglement van de gemeenteraad.

VOORZITTER: Dat bestaat wel.

VAN DER COELDEN: En had u u gehouden aan het huishoudelijk reglement en had dit verzoekschrift op de agenda van de gemeenteraad gestaan, dan hadden misschien die raadsleden, die nu een interpellatie hebben ingediend, ook gezegd van ah tiens, het staat op de agenda, de procedure wordt ingezet, ik zal dan ... Allé, dan hadden de interpellaties er misschien niet geweest. Want dan hadden we slimmer geweest vandaag.

VOORZITTER: Mijnheer Van der Coelden, ik ga niemand zijn interpellatie tegenhouden. Dat heb ik juist gezegd. En het kan een mooie aanvulling zijn of een mooie suggestie zijn voor wat er moet volgen. Ik geef eerst nog het woord aan de heer De Meyer en daarna aan de schep.

DE MEYER: Voor alle duidelijkheid, mijn interpellatie was reeds ingediend voor ik het verzoekschrift gelezen had. Ik heb mijn interpellatie ingediend na de hoorzitting, waar ik als raadslid aanwezig was. Ik constateer wel, dat de mensen eigenlijk hetzelfde vragen als datgene wat in mijn interpellatie staat.

Wat ook niet abnormaal is, aangezien ik aanwezig was op de hoorzitting en daar ook met een aantal mensen gesproken heb. Ik ben dus ook niet zinnens om mijn interpellatie vandaag terug te trekken. Ik ben zinnens om deze vanavond te houden.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Ja, dank u wel. Ik heb niet de gewoonte om mij te moeien als het gaat over procedurekwesties in de schoot van deze gemeenteraad. Ik vind dat mijn rol als lid van het schepencollege ter zake eerder ondergeschikt is. Ik geef gewoon enkele elementen mee ter overweging. Er zijn hier twee procedures, die naast elkaar lopen. En dat zorgt ervoor, dat er daar wel wat, dat we het erover eens moeten zijn hoe we het nu verder gaan voeren. Het verzoekschrift is ingediend in het kader van het nieuwe participatiereglement. En er is expliciet die procedure voorzien om een verzoekschrift in te dienen in de commissie. Dus de indieners van dat verzoekschrift zijn zich daar zeer sterk van bewust, dat dat expliciet aan die commissie toegewezen is en niet aan een ander orgaan, aan het college of aan de gemeenteraad of wat dan ook. In datzelfde reglement staat, dat het bevoegde orgaan – en dan is ook weer de vraag ja, wie is dan bevoegd – binnen de 3 maanden na kennisname, na voorstelling in die commissiezitting, uiterlijk na 3 maanden een antwoord moet verschaffen. Dus ik voel mij verantwoordelijk om in die periode een antwoord voor te leggen aan het bevoegde orgaan. Het college enerzijds, die commissie anderzijds. Dus ik denk dat we daar binnenkort verder aan de slag mee moeten gaan. Dat is één element. Ik heb zelf trouwens pas op die avond, samen met jullie, kennis kunnen nemen van het verzoekschrift, zoals het ingediend werd, met daar hun twee voorstellen. Dat was ook op die moment nieuw voor mij. Ik kan jullie ook meegeven, iedereen kent de agenda van een collegezitting, ge weet dat de collegezittingen op maandag doorgaan - tussen dinsdag en vandaag is er geen collegezitting geweest, we hebben daarover verder in de schoot van het college niet kunnen beraadslagen – dus ik denk dat het voor mij vandaag – en ik hoop dat je dat begrijpt – moeilijk is om ten gronde een antwoord te kunnen geven. Dus ik denk dat het interessant zou kunnen zijn, dat er vanavond, wat mij betreft blijven die interpellaties gerust aangehouden, geen enkel probleem daarmee. En dat iedereen dan zijn standpunten kenbaar maakt. Maar ik hoop dat er begrip is voor het feit dat ik vandaag ook nog niet ten gronde zal kunnen antwoorden. Ik denk dat we daar in dat vraag en antwoord eerder dan elkaars standpunten gaan moeten leren kennen en dat we afspraken moeten maken hoe we de procedure vervolgen.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Mijnheer Wymeersch vroeg nog het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Misschien ter afronding van dit debatje. Allemaal goed en wel en het is gebeurd zoals het gebeurd is.

Maar we moeten ons geen begoochelingen maken. De verzoeker kent het verschil niet, ook niet qua bevoegdheden, tussen een commissie en een gemeenteraad. Voor hen is dit allemaal hetzelfde of min of meer. Dus die weten niet hoe de werking van een gemeenteraad met aanverwanten in mekaar zit. Mevrouw de schepen, ge moet zo niet komen. Er zijn zelfs schepenen die het niet weten hoe het in mekaar zit. Maar soit, tot daaraan toe. Dat eerste punt. Ten tweede - en ik denk dat we daar werk van moeten maken – ik verneem dat volgende week woensdag een overleg is met de fractievoorzitters. Ik denk dat we eens in extenso het huishoudelijk reglement moeten bekijken en vereenvoudigen en verduidelijken en doorzichtig maken wat nu ondoorzichtig is. Ik denk dat dat een huiswerk is, dat heel wat energie zal vergen. Ik zal mijn fractievoorzitter daartoe de opdracht geven en achter de deur staan met de roe als het niet goed is.

VOORZITTER: Ja, dank u wel, mijnheer Wymeersch. Ik wil gewoon één ding zeggen. Ik denk niet dat je de mensen moet onderschatten. Ik heb – en ik herhaal het nog maar eens – ik heb de verzoeker van het verzoekschrift gecontacteerd en hij heeft heel duidelijk gezegd dat hij zijn verzoekschrift aan de commissie heeft gericht en niet aan de gemeenteraad. Dus ja, sorry. Ja, maar nee, ja ...

VAN DER COELDEN: Laat mij er nu nog één ding op zeggen, voorzitter.

VOORZITTER: Ja?

VAN DER COELDEN: Ik be... Wat natuurlijk wel zo is, dat is dat die mensen daar uitdrukkelijk de bedoeling hadden om hun verhaal aan de commissie te komen doen. En dat kunnen ze niet in de gemeenteraad.

VOORZITTER: Dat is gebeurd.

VAN DER COELDEN: Dat kunnen ze hier niet doen. Dus is dat ook logisch, dat die mens zegt, ik zou graag – ik zal het nu zo zeggen – mijn verhaal in de commissie doen. Of dat dan betekent, dat dat verzoekschrift aan de commissie gericht moest zijn en gericht is, dat is nog een andere zaak.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Van der Coelden, allé, mag ik u herinneren aan het verzoekschrift van Kloosterland en zo, dat is wel in de gemeenteraad gekomen. Dus je weet ook wel, dat er een verschil is om te beginnen en ten tweede, iedereen die een interpellatie heeft ingediend rond dit onderwerp zal aan het woord komen. En ik denk, dat – de schepen heeft er terecht op geantwoord – dat er op zich nog geen schepencollege is geweest, maar ik ben er wel van overtuigd, dat dingen die worden aangebracht, vragen die worden gesteld, opmerkingen die worden gemaakt, dat die door de schepen worden meegenomen. En voilà, dat wil ik hierbij zeggen. Dan gaan we verder met de politieaangelegenheden.

En dat zijn 4 punten van 4 tot en met 7, die te maken hebben met operationeel kader, met het vacant verklaren van een aantal functies. Burgemeester, ik geef je het woord.

BURGEMEESTER: Ja, dat is toegelicht in de commissie. En daar waren geen specifieke vragen of opmerkingen bij.

VOORZITTER: Zijn daar nu vragen of opmerkingen? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig.

BURGEMEESTER: Er zijn geen raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider ...

VOORZITTER: Nee, ik ben blij dat dat voorbij is. Goed. Dan zijn we aan punt 8, gemeentebelastingen, wijziging van het reglement op de belasting op de verspreiding van niet-geadresseerd reclamedrukwerk en daarmee gelijkgestelde producten, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: ... vragen over? Ik zie dat de heer Ghesquière een vraag heeft. Julien?

Ghesquière: Geen vraag, alleen maar een bedanking, dat dit inderdaad aangepast wordt. Want ik heb er zo eens naar gerekend, nog maar simpelweg een firma die het kan omzeilen om inderdaad vanuit het buitenland dan folders te laten bedelen zagezegd hier, die ontduikt op die manier nog maar aan de basis 325 euro per – ik heb het eens eventjes nagerekend – 325 euro per bedeling. Ik vind dat dus wel goed, dat dat inderdaad nu goed onder de aandacht gekomen is en opgelost is.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Ghesquière. Dan stel ik voor dat we overgaan tot stemming. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 9, wijzigingen rechtspositieregeling en invoering afsprakenkader fietslease, goedkeuring. Schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Ook dat is uitgebreid besproken in de commissie. En ik kan ook meegeven, dat dat een gunstig protocol van akkoord gekregen heeft van de vakorganisaties. Ik geef het maar mee mochten nieuwkomers bv. daar enige aandacht aan besteden.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Zijn daar vragen? Nee? Dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Punt 10, eerstelijnszone Zuid-West Waasland vzw, wijziging afvaardiging, goedkeuring. Dat is normaal iets voor schepen Heyrman. Waren daar vragen? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 11, brandweer, Hulpverleningszone Vlaamse Ardennen, advies toetreding gemeente Lierde, goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, we hebben dat behandeld maandag in de commissie. Daar is toen eigenlijk weinig of niets over gezegd, omdat er ook eigenlijk toen niets over te zeggen was.

Alleen heb ik sedertdien vernomen, dat er onenigheid is tussen de vertrekkende en de aankomende hulpverleningszone. Dus de gemeente Lierde, dus die wil de zone Zuidoost verlaten en die wil overstappen dus naar de Hulpverleningszone Vlaamse Ardennen. Nu, ik vind dat een voor ons nogal kiese aangelegenheid om daar dan een uitspraak over te doen. Ik vind altijd als een gemeente, hetzij voor de politie, hetzij voor de hulpverleningszone, dus brandweer en ambulance, van zone wil veranderen, dat dat best gebeurt in onderlinge overeenstemming dus met alle steden en gemeenten van de vertrekkende en de ontvangende zone. Daarmee zou ik willen voorstellen, collega's, dat we ons als stad Sint-Niklaas onthouden en dat ik dus in het provinciaal comité, wanneer wij daar met de gouverneur over moeten spreken en stemmen, dus met de 60 burgemeesters van Oost-Vlaanderen, dat ik het mandaat krijg van deze gemeenteraad om mij bij deze stemming te onthouden. Dus we zouden dan in die zin art. 1 van het voorstel van beslissing moeten herformuleren dus "kennis te nemen van de aanvraag van de gemeente Lierde om toe te treden tot de Hulpverleningszone Vlaamse Ardennen en dien-aangaande zich te onthouden bij de stemming" of "geen advies uit te brengen en dus opdracht te geven aan mij om dus op die manier zich te onthouden bij de stemming over de toetreding van Lierde tot de Hulpverleningszone Vlaamse Ardennen".

BURGEMEESTER: Dank u wel, burgemeester. Ik zag dat de heer De Meyer het woord vroeg. Jos?

DE MEYER: Ja, zelfs zonder uw tussenkomst, burgemeester, zou ik voorgesteld hebben om ons te onthouden. Met welke deskundigheid kunnen de raadsleden van de stad Sint-Niklaas hierover oordelen? Ik weet wel, dat we hier een advies kunnen over uitbrengen, maar dat we niet verplicht zijn. Ik zou eigenlijk suggereren over dergelijke punten geen advies van de gemeenteraad te vragen. Zijn dat aanpalende gemeenten, dan is dat nog iets anders. Maar als dat gaat over de andere kant van de provincie, laat ons eerlijk zijn, collega's, dan is het voor ons toch wel bijzonder moeilijk om met de nodige deskundigheid daar advies over uit te brengen, tenzij we beginnen met een reeks telefoons naar collega's aan de andere zijde van de provincie. Maar wat is daarvan de meerwaarde? Maar uiteraard zijn we het met uw voorstel volledig eens om ons hier te onthouden.

BURGEMEESTER: Maar dan zou ik het, allé, om woordelijk juist te zijn, dan zou ik in art. 1 zetten in de plaats van "een gunstig advies", "geen advies" uit te brengen. En dan dus bij de stemming, dat ik mij onthoud. Want natuurlijk, als college zijn we wel verplicht, omdat het een bevoegdheid is van de gemeenteraad, om dit aan deze gemeenteraad voor te leggen hé.

VOORZITTER: Goed. Als we ... (geen micro aangezet) ... sorry, als we ja, de artikelen aanpassen zoals de burgemeester voorstelt, kunnen we dan over dit punt stemmen, dus dat we geen advies uitbrengen en dat men, dat we ons desgevallend kunnen onthouden? Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Dank u. Punt 12, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Bosgroep Oost-Vlaanderen Noord vzw, vernieuwing aanduiding lid algemene vergadering, goedkeuring. Schepen De Meester?

DE MEESTER: Ook dat is toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar vragen? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 13, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, autonoom gemeentebedrijf 't Bau-huis, vervanging lid van bestuur, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ja, dus door het ontslag van raadslid Jef Maes stellen we voor of stelt de PVDA-fractie voor, dat Chris Wauman zijn plaats inneemt in het bestuur van 't Bau-huis.

VOORZITTER: Goed. Dan gaan we hierover stemmen. Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Punt 14, leveringen, logistiek, voertuigenpark, vervangen vrachtwagen 137, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Daarvoor kijk ik naar schepen Somers.

SOMERS: Daar waren geen vragen over in de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar nu nog vragen over? Nee? Dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 15, levering, logistiek, raamcontract op afroep leveren van middelgrote veegmachines, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. En daarvoor kijk ik weer naar schepen Somers.

SOMERS: Daar waren ook verder geen vragen op de commissie.

VOORZITTER: Zijn er nu vragen hierover? Nee? Goed, dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 16, werken, afkoppelen omgeving Industriepark-West en aanleg fietspaden Dendermondse Steenweg, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, toegelicht in de commissie, voorzitter.

VOORZITTER: Zijn daar vragen? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 17, diensten, schoonmaak, aanstellen dienstverlener voor schoonmaak van stadsgebouwen, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn er vragen? Ik zie dat de heer Wauman een vraag wil stellen. Ja, u hebt het woord.

WAUMAN: Ja, ik denk dat het jullie niet zal verbazen, dat wij absoluut geen voorstander zijn van privatiseringen en dat als deze dienst door het vorige stadsbestuur is uitbesteed, dat wij daar geen fan van waren. Dit stadsbestuur gaat niet over tot de privatisatie, maar het betreft wel een verlenging ervan. En op dat vlak kunnen we dus spreken van een gemiste kans, want jullie hadden die fout van het verleden kunnen goedmaken en terug kunnen overgaan voor die dienst terug een openbare dienst van te maken en te integreren in het stadsbestuur. Wat onze grootste vrees rond schoonmaakpersoneel is, zoals jullie weten, is dat dat een heel concurrentiële werkomgeving is en dat er heel veel concurrentie is tussen die verschillende schoonmaakbedrijven. En waar maken zij net het verschil voor een al dan niet grotere winst te realiseren? Dat is op vlak van arbeidsvoorwaarden en arbeidsomstandigheden. En mijn vraag was dus, ja, als jullie deze privatisatie dus willen verlengen of jullie in de aanbesteding ook extra voorwaarden kunnen integreren op dat vlak, met name dat het personeel dat tewerkgesteld wordt bij de stad via dat extern bedrijf, dat die minimaal dezelfde arbeidsvoorwaarden hebben dan het stadspersoneel, dat instaat bij de schoonmaak voor de stad zelf.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Ik wou even een applaus vragen voor de maidenspeech van dit raadslid.

A P P L A U S

VOORZITTER: Dat is de geplogenheid. En ik geef het woord aan schepen De Bruyne voor het antwoord.

DE BRUYNE: Ja, dank u, voorzitter en dank u, Chris, voor uw tussenkomst. Uw welgemeende tussenkomst. Ik wil toch even opmerken, dat om in aanmerking te komen voor deze opdracht staat in de nota dat de inschrijvers moeten kunnen aantonen, dat ten minste 30 % van hun werknemers tewerkgesteld zijn onder het statuut van sociale werkplaatsen. Dus in die zin denk ik dat de betrokken firma's, die hierop zullen intekenen, wel degelijk ook wel in aanmerking volgens uw principes zouden kunnen komen. In het verleden was dat de Antwerpse firma Manus vzw, van wie toch wel gekend is dat ze goed werk leveren. Dus ik maak mij sterk, dat we met een firma in zee zullen gaan, die ook die voorschriften naleeft.

VOORZITTER: Ja. Mijnheer Wauman?

WAUMAN: Bedankt voor uw antwoord, schepen, maar het is eigenlijk geen antwoord op mijn vraag. Mijn vraag was, kan u garanderen dat het personeel, dat tewerkgesteld gaat worden via het bedrijf Manus of een concurrent daarvan, minstens dezelfde arbeidsvoorwaarden aan zijn personeel zal geven als het huidige stadspersoneel, dat instaat voor schoonmaak.

DE BRUYNE: Ja, sta mij toe om daar nu op dit moment geen pasklaar antwoord op te formuleren, maar dat dat uiteraard in een volgende commissie zeker en vast ter sprake kan komen. Ik verwijs daar ook even naar mijn ...

BUYSROGGE: Die zullen een vergoeding krijgen conform hun CAO en aan de wettelijke voorwaarden hé.

VOORZITTER: Mijnheer Wauman?

WAUMAN: Ik neem aan, dat u zelf wel op de hoogte bent, dat een wettelijke voorwaarde en CAO's minimumvoorwaarden zijn en dat elk bedrijf zelf kan bepalen, wat hij zijn personeel verloont. Dus mochten de voorwaarden van het stadspersoneel hoger liggen dan de CAO of de sectorvoorwaarden in die sector van de schoonmaak, dan kan nog steeds via een inclusie in de openbare aanbesteding nu worden opgenomen, dat wij vragen en dat elk bedrijf dat zich hiervoor intekent minstens de loonvoorwaarden geeft aan zijn personeel, dat hier tewerkgesteld zal worden, zoals het huidige stadspersoneel, dat instaat voor de schoonmaak.

VOORZITTER: Goed. Dan gaan we over tot de stemming over dit punt. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, Vlaams Belang, CD&V en Vooruit, excuseer. Wie stemt tegen? Dat is PVDA. Punt 18, erediensten, kerkfabriek O.-L.-Vrouw ten Bos Nieuwkerken, restauratie dak-schrijnwerken kerk, definitief ontwerp en stadsaandeel, goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dat is ook kort toegelicht in de commissie. Daar waren ook geen specifieke vragen of opmerkingen bij.

VOORZITTER: Zijn daar nu extra vragen over? Geen vragen? Goed, dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 19, concessie, "on-street" parkeerexploitatie, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Die gaan we – als jullie dat goed vinden – samennemen met punt 20, diensten, mobiliteit, plaatsing en beheer van een parkeergeleidingssysteem, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Ik zie al de heer Wauman en de heer Van der Coelden en de heer De Meyer. Mijnheer Wauman, u hebt het woord.

WAUMAN: Voordat ...

VOORZITTER: Ah, sorry. Excuseer. Ik ga even de schepen het laten inleiden.

WAUMAN: Mevrouw de voorzitter, voordat we het inhoudelijk debat openen, ik had wel graag een stemming van die twee punten apart gezien. Want wij zouden verschillend ...

VOORZITTER: Oké, dat gaan we ook doen, maar het gaat over dezelfde dingen, dus het debat lijkt logisch om dat samen te voeren. De stemming gaat uiteraard apart. Schepen Hanssens, excuseer hoor.

HANSSENS: Ja, voorzitter, dank u wel. Dank u wel ook voor de suggestie om de twee tezamen te bespreken, want dat ging eigenlijk mijn inleidende zin zijn “als het met jullie goedbevinden is om de twee punten tezamen te bespreken”. Wij hebben afgelopen maandag een zeer goede informatieve en zeer constructieve commissie gehad over de twee dossiers. En ik ga zeggen, er was ook een zeer sereen debat, waar we ook eventjes hebben teruggekeken op het vorige dossier van de concessie. Vandaag liggen er twee aparte dossiers voor. Het parkeerdossier is dus uit mekaar getrokken in verschillende delen met vandaag de concessie van de controle op het op straat parkeren en het parkeergeleidingssysteem, waardoor het risico van die dossiers en de toewijzing beperkt wordt. Maar dan laat ik graag nu het woord aan de interpellanten.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef het woord eerst aan de heer Wauman.

WAUMAN: Ja, schepen, ik was er zelf niet bij op de commissie, maar gelukkig heeft mijn collega wel dat kunnen volgen. Het zal jullie niet verbazen, maar dit betreft opnieuw een privatisatie, dus als PVDA zijn we hier vanzelfsprekend geen voorstander van. Ik ga niet uitleggen in detail waarom dat het ons niet zinnig lijkt om dit te privatiseren, maar ik zou toch wel een aantal vragen willen stellen. Het eerste is, ja, het heeft, ja, dit ... We hebben hier al in de gemeenteraad over dit dossier gesproken. Er is ondertussen een aantal zaken misgelopen. Maar wat betreft de parkeerwachters, die zijn ondertussen wel samengevoegd bij de stadswachten. Er blijkt nu dat er een aantal mensen vertrokken zijn en dat er sprake is van een onderbemanning. Mijn vragen zijn dus wat gaat u daaraan doen en hoe kan u garanderen dat de werkdruk in die diensten niet te hoog zal worden? Tweede puntje, wij vrezen echt wel oprecht, dat de tarieven fors gaan verhogen door deze privatisatie en die vrees is niet op lucht gebaseerd, maar bv. in de stad Hasselt, waar er ook een N-VA-bestuur is, zijn de prijzen verdrievoudigd. Als je daar naar de markt wil gaan en je wilt parkeren gedurende 2 uur, dan moet je ondertussen 6 euro betalen. Voor gewone mensen is dat echt veel te veel en redelijk onoverkomelijk. We vrezen dan ook, dat er door deze tariefverhoging, die wij toch voorzien in de toekomst, dat de mensen nog minder overtuigd gaan zijn om naar ons stadscentrum af te komen en naar de lokale handelaars te gaan. Immers, bij het shoppingcenter of met winkels in de rand kunnen zij gratis parkeren. En wij zijn dus bevreesd, dat er terug nog een extra leegloop zal zijn van ons centrum. Ten derde, op de commissie hadden wij expliciet gevraagd of scanwagens tot de mogelijkheden behoorden en u heeft dat bevestigd. Wij zijn daar absoluut tegenstander van en wel om drie à vier redenen. Ten eerste, zo'n scanwagens, dat zijn echt boetemachines.

In Genk hebben op minder dan de eerste 2 maand nadat die scanwagens reden, kregen niet minder dan 28.000 mensen een boete in huis of opnieuw drie keer zoveel als het jaar voordien. In Charleroi heeft onze fractie berekend, dat daar 40 boetes per uur worden uitgeschreven. Dat zijn echt wel enorme aantallen. Zo'n scanwagen scant immers 1.000 à 1.200 voertuigen per uur, terwijl dat de vroegere parkeerwachters er slechts 450 konden controleren. Het grootste nadeel – en dat is het tweede punt daar – dat daaraan gelinkt is, is dat daar ook een enorme foutenlast bij gepaard gaat. In Charleroi zijn 10 %, 10 % van alle boetes die door die scanwagens worden toegewezen, onterecht. Dat is dus een enorm aantal. Een ander punt is dat die scanwagens, die zijn ook besproken in de nationale hoge raad voor personen met een handicap en het blijkt dat mensen met een beperking heel veel onrechtmatige boetes krijgen door die scanwagens. Met name als er parkeerwachters zijn, dan kunnen zij makkelijk controleren of daar de gehandicaptenkaart klaarligt met hun eigen wagen of met iemand met wie ze meedrijden. Maar scanwagens kunnen natuurlijk niet zelf gaan kijken of die kaarten dan al dan niet liggen. Bovendien, als ... En daarom hebben die dus een advies gegeven, een negatief advies voor het gebruik van die scanwagens. Er zijn ondertussen ook al uitspraken van vrederechters, die zeggen dat zij die scanwagens onwettelijk vinden en de raad is naar mening, dat het Franse voorbeeld, waar mensen met een mobiele beperking een deel van de dag gratis zouden moeten kunnen parkeren op elke openbare plaats, ook in België zou moeten worden toegepast. Maar zo'n systeem is natuurlijk niet mogelijk als je met automatische scanwagens gaat werken. Een vierde reden is vervolgens, dat met die scanwagens ook een schuldindustrie gaat meekomen. In de voorbeelden van Aalst en Genk blijkt bv. dat die steevast ook bijkomende kosten aanreken, zelfs bij een eerste aanmaning, ook al is dat onwettelijk. En zoiets denk ik is toch niet wenselijk, noch voor jullie, noch voor ons. Wij vragen dus om al die redenen om toch te heroverwegen en die mogelijkheid tot scanwagens te schrappen uit deze aanbesteding.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Ik geef het woord nu aan de heer Van der Coelden. Kris, je hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Merci. Ik ga iets zeggen over een onderdeel, dat geen deel meer uitmaakt van dit dossier, maar wel van het vorige, nl. de bouw van een parkeergebouw op Zwijgershoek. Allé, ik denk – en ge moet dat nu niet als kritiek opnemen – we waren er, we zijn er zelf ook wel voor een deel in meegegaan, maar dat het stadsbestuur of wij allemaal als ge wilt, misschien wel wat ons hand overspeeld hebben door dat dossier mee te willen nemen in de aanbesteding of in de zoektocht naar een exploitant van het parkeergebeuren in Sint-Niklaas. Wat ook de reden is, waarom dat dit dossier vandaag hier terug op de agenda staat.

Maar wat we vooral wilden zeggen vanavond, is dat ja, het feit dat we het nu zonder dat parkeergebouw op Zwijgershoek gaan proberen, dat dat geen reden mag zijn om de plannen daarvoor, de intenties daarvoor te laten vallen. Binnen afzienbare tijd – ik ken de timing niet juist – zal het huis Janssens afgewerkt zijn, wat toch wel een nieuw elan gaat geven aan die hele site. En we hebben ook vernomen, dat er op de meest recente museumcommissie vrij ambitieuze plannen naar vorgebracht zijn om de collecties te gaan herschikken, om daar ook meer logica in te krijgen ten opzichte van nu. Dus het museum staat voor veranderingen, staat voor verbeteringen, staat voor ja, een stukje een nieuwe toekomst. En dan is het niet meer dan gepast, dat dat museum ook een mooie entree krijgt in de vorm van een aantrekkelijk museumplein, waar veel minder plaats is ten opzichte van vandaag voor verkeer, minder plaats is voor geparkeerde auto's en meer plaats is voor groen en voor ontmoetingsruimte voor de mensen. En ook om dat museum ja, visueel, allé, toe te laten om visueel in de kijker te staan. Dus allé, toch wel een oproep aan het stadsbestuur, laat dit nu geen reden zijn om de oefening, die aan de gang was en waar we op een goeie manier denk ik in zo'n speciale commissie over van gedachten gewisseld hebben, laat dit geen reden zijn om die plannen te laten schieten. Integendeel, de ontwikkelingen op het terrein en de ontwikkelingen in het museum maken het misschien zelfs nog meer urgent dan vroeger. Dus ga alstublieft verder met het hertekenen van Zwijgershoek, inbegrepen het herschikken van het parkeergebeuren daar op dat plein.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Ik geef het woord aan de heer Jos De Meyer. Jos?

DE MEYER: Kort en bondig, collega's. Punt 20 gaan we goedkeuren, punt 19 gaan we ons onthouden. Waarom? We zijn wel tevreden dat er rekening gehouden is met de bemerking van collega Johan Uytendhouwen voor het aanbestedingsdossier. Wij delen de zorgen van de parkeerwachters. Maar ons grootste probleem is natuurlijk wat onze collega Van der Coelden ook reeds aanraakte, dat de parkeerinfrastructuur, die voorzien was voor Zwijgershoekje, deze legislatuur er niet meer zal komen. Dit was nochtans opgenomen in de beleidsnota van de meerderheid, die ook door de meerderheid destijds is goedgekeurd. We vrezen, dat de nood aan parkings op Zwijgershoekje ten gevolge van de wijziging van de mobiliteit binnen de wijk alleen maar zal toenemen. En we weten met z'n allen dat de parking Zwijgershoekje vandaag reeds de drukst bezette parking is van de ganse stad. Om deze reden gaan we ons voor punt 19 onthouden.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer, voor uw stemduiding. Ik geef het woord aan de heer Filip Herman en daarna aan de heer Noppe, Karel Noppe. Filip?

HERMAN: Ja, ik wou eventjes reageren – en eerst en vooral welkom in de gemeenteraad, geachte collega van PVDA – maar ik wou eventjes reageren op die scanwagens. Als ik het goed voorheb, proberen wij toch in onze samenleving overtredingen te beperken, maar ook te bestraffen. En te bestraffen om ze dan te beperken. Dus als er overtredingen geregistreerd worden, dat is nog altijd een goed recht in het land, kun je daar nog altijd op reageren binnen een bepaalde termijn of ge die terecht vindt of niet. Dus ik vermoed, dat we toch, allé, dat er toch iets is van als we, dat er niemand tegen kan zijn dat er iets op poten wordt gezet om overtredingen te beperken. Allé, dat is gewoon heel kort.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Herman. Ik geef het woord aan de heer Noppe.

NOPPE: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Schepen, inderdaad, bedankt voor de toelichting in de commissie. Dat was zeer verhelderend. Ik denk dat we inderdaad een heel goeie praatsessie of speciale commissie zoals het genoemd werd, hebben gehad over de inhoud van dit dossier. En ik kan mij eigenlijk wel aansluiten bij de conclusie, die mijnheer Van der Coelden trekt, dat we ons heel hard gefocust hebben op de inrichting van het plein en op het ontwerp hoe die parkeertoren er gaat uitzien en dat we daar misschien een beetje de complexiteit van heel het dossier uit het oog zijn verloren. Maar dat neemt niet weg, dat we hier toch een maand later al opnieuw een doorstart kunnen maken voor twee van die drie onderdelen. Ik denk dat dat heel goed is, want dat dat twee zaken zijn – zowel de privatisering als het parkeergeleidingssysteem – twee zaken die we echt wel nodig hebben om ons parkeerbeleid verder vorm te geven. Schepen, in de commissie heeft u ook aangekondigd, dat we rond het 3^e onderdeel, de parkeerfaciliteiten, dat we dat absoluut niet laten liggen. Wij zijn daar zeer blij om, want het is ook al door verschillende collega's aangehaald, er is wel nood aan die parkeerfaciliteit op Zwijgershoek, zowel wat betreft voor klanten, bezoekers van de lokale middenstand, bezoekers van de museumsite, alsook gewoon de omwonenden. En daarnaast ook de optie om te gaan vergroenen, het plein gezelliger te gaan maken. Dat blijft ook voor onze fractie een zeer belangrijke doelstelling. Dus wij hopen en zullen met heel veel plezier terug samenwerken om ook voor dit 3^e onderdeel zo snel als mogelijk een doorstart te kunnen maken.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Noppe. Ssshttt, nee, nee, dat mag niet. Sorry. Sorry, sorry, sorry, het publiek mag niet reageren. Het spijt mij. Ja, goed. Dan geef ik nu het woord aan de schepen.

HANSSENS: Ja, goed. Dank u wel, voorzitter. Ja, het gaat natuurlijk over een dossier, waar wij een 3^e partij zoeken om een bepaald handhavingsniveau te halen. En ik wil mij aansluiten op wat Filip heeft gezegd.

Wat proberen we te doen, is er natuurlijk voor te zorgen, dat als er betaald moet worden om op het openbaar domein te parkeren, dat dat ook correct gebeurt en dat die handhaving daarop gebeurt. Is een beetje ja, het mag geen heksenjacht worden, akkoord, het moet geen heksenjacht worden. Ik wil er ook op wijzen, dat wij als stad het beleid ook volledig in handen houden. Zowel op het niveau van de handhaving als de tarieven, die we toepassen. En dus als u schrik hebt dat de tarieven gaan stijgen, u hebt hier 6 euro genoemd voor 2 uur te parkeren, vandaag in Sint-Niklaas betaalt u 2,05 euro om te parkeren op het openbaar domein of 2,40 euro als ge op de straat staat of 2,45 euro denk ik voor 2 uur. Allé, dat is absoluut en zeker niet met dit dossier ligt dat voor. Ik wijs er wel op, dat onze tarieven in de laatste 6 jaar nog niet aangepast zijn. Dus, dat ook om dat te kaderen. Dus we hebben ook niet de tarieven verhoogd aan het begin van deze bestuursperiode. Dat maakt natuurlijk, dat wij ook kijken naar zo'n 3^e partij om die handhaving op efficiënte wijze te doen, op die wijze en gestrengheid die wij zelf wensen toe te passen. En wat wil dat dan zeggen? Ja, dan gaan zij een voorstel moeten doen hoe dat ze dat gaan doen. En een scanwagen inderdaad, dat hebben wij toegelaten, dat hebben wij niet verboden. Maar het is ook aan die aanbieder, want u hebt een aantal zaken aangehaald, terechte bezorgdheden – hoe zit dat met mindervaliden, hoe zit dat met mensen die er hun parkeerschijf leggen, hoe ga je dat controleren - ja, dat is wel aan die aanbieder om dat aan te tonen, dat dat ook op efficiënte manier kan gebeuren. En dat de marge van fouten zo laag mogelijk moet liggen. Dus ja, ze gaan dat wel moeten bewijzen in dat dossier zelf. Kom ik terug tot uw eerste punt, de parkeerwachters. Ik heb eerder ook al gezegd van, ik heb een aantal mea culpa's geslagen in de commissie. Ik heb ten eerste gezegd van ja, kijk, zoals een aantal collega's hebben aangeduid met betrekking tot het parkeergebouw zijn we misschien een beetje té naïef geweest of té enthousiast geweest, waar dan uiteindelijk blijkt dat het één en ander toch complexer is dan we dachten. Ik heb ook gezegd, dat ik persoonlijk ook de parkeerwachters heb toegesproken om te zeggen van we moeten dat dossier stoppen en jullie nieuwe taken, die jullie gingen opnemen, ja, daar gaan we eventjes mee moeten wachten. Jullie gaan dus nog altijd de controle op het terrein moeten doen. Maar an sich kan dat niet leiden tot een hogere werkdruk. Wat wil ik daarmee zeggen? Zij krijgen hun rondes. Als ze beschikbaar zijn, doen de parkeerwachters hun rondes. En ze zullen dat aan hetzelfde tempo doen of aan hetzelfde ritme als dat ze dat vandaag doen. We gaan niet zeggen je moet nu 2 sectoren doen, terwijl dat ge er maar één kunt doen op een voormiddag. Wat dat wel betekent, is dat een aantal taken rond toezicht op het openbaar domein, ja, die zullen nog niet kunnen opgenomen worden en dat vind ik even erg als jullie allemaal. Maar we gaan er dus sneller mee door.

Daarmee heb ik ook gezegd over Zwijgershoek, dat we ons eigenlijk allemaal wel inschrijven in het idee van we willen naar een hogere kwaliteit gaan van dat, van Zwijgershoek, om het museum daar ook beter te laten uitkomen. En collega Baeyens zal er misschien nog iets kort over zeggen. En we schrijven ons dus nog altijd in in die visie. Wat betreft ja, de parkeercapaciteit, is het een goeie zaak of een slechte zaak? We hebben ook al aangegeven, dat in het voorstel dat voorlag de parkeercapaciteit op Zwijgershoek niet werd verhoogd en dat dat eigenlijk wel een stukje jammer is, gezien de huidige parkeerdruk, maar ook de toekomstige projecten. Als we het museum aantrekkelijker maken, genereert dat meer bezoek. Als we de omgeving aantrekkelijker maken, ook die Zamanstraat en de Prins Albertstraat, Regentieplein, ja, dan gaan we inderdaad op zoek moeten gaan in de toekomst naar volgens mij wat extra parkeercapaciteit. Dan is een pure vervanging van die parkeercapaciteit volgens mij te weinig.

VOORZITTER: Dank u, schepen Hanssens. Ik geef het woord even aan schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, misschien nog een korte aanvulling hé. Ik denk, Kris, wat je zegt is terecht. En die visie is daar inderdaad niet veranderd. Het is inderdaad wenselijk dat het huis Janssens, het huidige Mercatormuseum en de museumsite met tentoonstellingszaal beter aan mekaar verbonden zijn. Daar hebben we naar aanleiding van die parkeermogelijkheden ook uitgebreid over gedebatteerd. En ik denk dat daar heel brede consensus over is om dat op die manier te organiseren. Ik zou met graagte in de commissie van april, in mijn commissie van april brengen wat de musea vandaag voorstellen van ideeën. En ik ben ervan overtuigd, dat het resultaat van die toelichting er gaat zijn, dat wij daar opnieuw een sessie hebben met de geïnteresseerde gemeenteraadsleden om ook te kijken wat is jullie visie daarop. Want uiteindelijk is dat ook weer iets van langere termijn, middellange termijn. Ik hoop niet de lange termijn, maar om daar werk van te maken en die invulling te geven hé. Op huis Janssens was nog een vraag. Allé, zoals het er nu voorstaat, gaan we dat proberen met open monumentendag te openen. En dat ziet er op zich wel goed uit.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Ik zie dat de heer Wauman nog het woord vraagt. Chris, je hebt het woord.

WAUMAN: Ja, ik wil de schepen alleszins bedanken voor zijn geruststelling, dat de parkeerwachters aan hetzelfde ritme zullen kunnen werken als vandaag. Met spijt natuurlijk dat er dan een aantal taken niet langer zullen kunnen opgenomen worden. Wat betreft mijn collega, die mij rechtstreeks aansprak, bedankt voor de verwelcoming, maar samen met het antwoord dat de schepen gaf, vanzelfsprekend zijn wij ook voor controle van het parkeren op de openbare weg. Dat lijkt mij gewoon een evidentie. Maar dat moet vooral zijn vanuit een standpunt van de overlast beperken. En die aanpak moet vooral op een menselijke manier gebeuren.

En als men dan spreekt over scanwagens die aan 1.200 auto's scannen automatisch per uur, dan is daar niets meer menselijks aan. Dus dat lijkt mij absoluut geen tegenstrijdigheid, dat je voor het één en niet voor het ander bent. U zei dat ook, dat u het beleid in handen houdt, ook de tarieven. Maar in alle gemeenten waar die scanwagens zijn ingevoerd, zijn de tarieven of waar samengewerkt is met een privépartner, zijn die tarieven na verloop van tijd omhooggegaan. En tenzij dat u vandaag kan garanderen dat die tarieven de komende 10 jaar niet zullen stijgen, dan zal ik zeker gerustgesteld zijn. Maar ik betwijfel of dat u die garantie kan geven. En ik vind ook nog, dat er nogal ja, licht gedaan wordt of niet wordt ingegaan op het negatief advies van die nationale hoge raad voor personen met een handicap. Dat is niet bepaald een PVDA-instelling en toch lijkt het niet alsof u daar rekening mee gaat houden. En toch zeker het gebruik van scanwagens op dat vlak gaat uitsluiten.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Ik heb nog reactie van de heer Herman. Filip, je hebt het woord.

HERMAN: Bedankt, collega, dat je mij persoonlijk aansprak. Maar ik wou gewoon eventjes reageren en misschien nog verduidelijken wat mijn punt was. Is eigenlijk dat gelijk welk middel om overtredingen te beperken, is voor mij persoonlijk een goed middel. En ge hebt voor elke boete die je krijgt, voor gelijk wat dat je een boete krijgt, heb je een termijn om daartegen te protesteren. Als je, hé, ge spreekt van mindervalide mensen, je spreekt van mensen die onterecht zouden geverbaliseerd worden, maar de mensen hebben altijd nog het recht om zich daartegen te verzetten. En als je niets verkeerd doet, krijg je ook geen boete hé. Dat is toch heel simpel.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Herman. Mijnheer Wauman?

WAUMAN: Ja, het is niet mijn ...

VOORZITTER: En mijnheer De Meyer.

WAUMAN: Mijn collega wees mij erop, dat het niet de gewoonte is van discussies onder gemeenteraadsleden te hebben, maar ik ben natuurlijk eerst ...

VOORZITTER: Als het persoonlijk is ...

WAUMAN: ... aangesproken, dus dan denk ik dat ik toch spijtig genoeg moet antwoorden. Het verschil natuurlijk met een parkeerwachter, die een boete geeft, is dat je vroeger dat ticketje aan je vooruit zat en dat je onmiddellijk wist dat je iets fout gedaan had en daar dus onmiddellijk de vaststelling kon maken. Dat is nu niet meer het geval.

Maar met die scanwagens is dat ook dat je pas 3 weken later je boete krijgt en dan mag je mij eens uitleggen hoe je kan bewijzen dat je even aan de kant van de weg stond met je 4 pinkers aan, maar dan inderdaad dat die scanwagen zal concluderen “jij staat daar foutgeparkeerd, want je hebt geen ticket betaald” en dan zal je een boete krijgen, die je onmogelijk nog kan weerleggen. Zoals ik al daarstraks zei, in Charleroi heeft op dit moment een studie plaatsgevonden en 10 % van de boetes van de scanwagens zijn effectief onterecht uitgekeerd. Het zou mij echt wel verbazen, dat men dat hier in Sint-Niklaas op een andere manier kan.

VOORZITTER: Oké, dank u wel, mijnheer Wauman. Ik geef het woord aan de heer De Meyer.

DE MEYER: Voorzitter, ik wil nog twee elementen beklemtonen. Bij het dossier van de parkeerinfrastructuur op Zwijgershoek zijn duidelijke fouten gebeurd. En die moeten niet verdoezeld worden en die liggen niet bij de gemeenteraad. Dat is mijn eerste punt, dat ik nog eens wil beklemtonen. Niet om de discussie opnieuw uit te lokken. En het tweede punt, de huidige parkeercapaciteit op Zwijgershoek en dat zal ten gevolge van het circulatieplan in de wijk en ten gevolge van de werken op en rond de Grote Markt alleen nog problematischer worden. Ik houd dus een duidelijk pleidooi om dit op korte termijn ernstig te bekijken en naar oplossingen te zoeken.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, gewoon één element, allé, voor de correctheid van het debat. Allé, het gaat hier niet over boetes hé. Er wordt hier het woord boeten en boete gebruikt. Het gaat over retributie op parkeren. Dat is één, dat is iets anders. En over boetes, dan wordt de indruk gewekt dat het ook gaat over foutparkeren. Laat mij wel wezen, de dienstverlener kan geen boetes uitschrijven. Dat kan gewoon wettelijk niet, welk middel hij daar ook voor gebruikt. Daarvoor hebben wij ons team toezicht nog steeds nodig en gaan die mensen nog altijd voor ingezet worden. Dus als het gaat over foutparkeren, gevaarlijk of hinderlijk parkeren, zijn het nog altijd onze eigen mensen die de vaststellingen gaan doen. En die zullen dat niet doen met een scanwagen, maar gewoon op het terrein. Dat gewoon voor de duidelijkheid. Door het woord boetes te gebruiken, wordt alles op één hoop gesmeten en dat moeten we echt wel vermijden.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. We beginnen met punt 19, wie stemt voor? Dat is de meerderheid, Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Dat is PVDA. Wie onthoudt zich? CD&V en Vooruit. Punt 20 dan, wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 21, zakelijke rechten, Vossekotstraat 20 en 22, kosteloze grondafstanden, voorwaarden aktes, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, dat is toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar vragen? Nee? Dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 22, driepartijenovereenkomst tussen de stad, MIWA en de Vereniging van mede-eigenaars van Fabiola IV over het plaatsen van drie ondergrondse containers voor de ophaling van restafval, goedkeuring. En ik zie dat er een vraag is van de heer Van Peteghem en de heer Ghesquière. Gaspard, jij hebt het woord.

VAN PETEGHEM: Ja, naar aanleiding van dit punt wou ik die vraag nog eens herhalen. Schepen, het is zo dat bij het plaatsen van de vorige containers werden er beloftes gedaan of toch toezeggingen gedaan om te onderzoeken wat betreft de parkeerdruk rond de blokken. Nu, daar zou gekeken worden of er al dan niet een uitbreiding zou kunnen gebeuren wat betreft parkeren of parkeerplaatsen. Dat is er zeer nodig en geeft gigantisch veel problemen onder de bewoners zelf. En ik weet niet, Carl, is er al een idee wat er mogelijk zou zijn? Ge kunt die parkings waterdoorlatend al hé, ge kunt dat perfect mooi aanleggen. Dus, het zou wel goed zijn, moest men daar kunnen zorgen voor de parkeerdruk te verminderen.

VOORZITTER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

Ghesquiere: Ik zal heel kort zijn. Het gaat hem enkel en alleen over het feit, ik ben blij dat er weeral extra containers, ondergrondse containers komen. En er moeten er nog veel meer komen, hoop ik in de toekomst. En ik vind dit een goeie regeling voor het Fabiolapark, maar ik wil er toch nog eens opnieuw op aandringen, dat het sluikestorten in de omgeving van die containers toch wel extra gecontroleerd wordt, want dat is er toch wel in veel gevallen iets te veel aan.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer ... (knop niet ingedrukt, onverstaanbaar).

HANSSENS: Ja, het is niet echt het dossier dat voorligt, de 2 opmerkingen, maar er is sinds uw interpellatie hebben wij eigenlijk het overleg met de VME's van het Fabiolapark terug opgestart. We hebben een eerste keer die vertegenwoordigers van elke VME ontvangen. Daar hebben we een aantal van de knelpunten rond veiligheid, rond omgeving, enz... besproken. En is beloofd ook een plaatsbezoek te doen en ook parkeren maakt daar deel van uit. Die plaatsbezoeken zijn gebeurd en we gaan eigenlijk met onze bevindingen of voorstellen in dialoog met de VME's en dat zal volgende week gebeuren in het ontmoetingscentrum, waar we terug samenkomen. En daar gaan we bespreken van wat er mogelijk is en wat er niet mogelijk is. We gaan trouwens ook de gevolgen van het plaatsen van ondergrondse containers en vooral wat het probleem vaak is, dat ze stuk zijn de ondergrondse containers en dat dan de bewoners zelf een zak daar gewoon laten naast staan, wat we daaraan kunnen doen. Dus, Gaspard, het wordt wel degelijk opgevolgd. En ik zal u het materiaal bezorgen, nadat we gesproken hebben met de mensen daar en het verslag ook van die vergadering bezorgen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, Vooruit, CD&V, Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is PVDA. Punt 23 dan, zakelijke rechten, Westerplein 5, aankoop handelspand en voorwaarden akte, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, dat is toegelicht in de commissie. Ik heb daar niet zoveel aan toe te voegen.

VOORZITTER: Nee? Als daar nu geen vragen over zijn, dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, Vooruit, PVDA, CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Punt 24, zakelijke rechten, Kleibekstraat, aankoop Aquafindreef en voorwaarden akte, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, voorzitter, dit is eigenlijk een deeltje van de uitvoering van de vierpartijen-overeenkomst, die hier eind vorig jaar voorligt. En dat is toegelicht op mijn commissie.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik zie geen vragen, dan kunnen we overgaan tot stemming. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 25, zakelijke rechten, wegenis en groenzones Twijnderijstraat – Spinnerijstraat – Ververijstraat, kosteloze grondafstand, voorwaarden akte, goedkeuring. En dan zijn we weer bij schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, dat is superkort toegelicht op mijn commissie.

VOORZITTER: Goed. Ik zie geen opmerkingen. Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 26, sociaal woonbeleidsconvenant 1 maart 2022 – 28 februari 2025, goedkeuring. En daarvoor kijk ik naar schepen Callaert. En ik zie al de heer De Meyer, ik zie al de heer Van der Coelden. Oké. Schepen Callaert?

CALLAERT: Ja, dank u, voorzitter. Dat is toegelicht in de commissie. Er waren een paar vragen en opmerkingen, waar op de commissie zelf antwoord op is gegeven. Maar als er nog vragen of opmerkingen zijn, dan hoor ik ze graag.

VOORZITTER: Goed, dan geef ik eerst het woord aan de heer De Meyer. Jos, je hebt het woord.

DE MEYER: Voorzitter, collega's, elke stap vooruit op vlak van sociaal wonen wel te verstaan, steunen we. Er is een grote nood aan sociaal wonen in onze stad. De prijzen voor nieuwbouw, aankoop en huur van woningen stijgen indrukwekkend. Dat weten we met z'n allen. De nood aan sociaal wonen is bijzonder groot heb ik gezegd. Er staan 4.035 unieke kandidaat-huurders met domicilie in Sint-Niklaas op de wachtlijst. 4.035! Er staan 409 kandidaat-kopers op de wachtlijst van de Waasse Landmaatschappij. Wij hadden graag wat meer ambitie van het schepencollege op vlak van het sociaal wonen. We pleiten niet voor kunstmatige cijfers om dit wat te verfraaien, maar we weten wel, dat de volgende 3 jaar er ernstig werk moet gemaakt worden om meer mogelijkheden vanaf 2024 voor te bereiden.

Daar moet nu het voorbereidend werk reeds voor gebeuren. Samengevat, te weinig ambitieus, maar het is een stap vooruit en daarom gaan we deze stap wel steunen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan de heer Van der Coelden. Kris, je hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Ja, het is zo goed als een kopie van wat Jos De Meyer net gezegd heeft. Dat staat hier ook op mijn briefje. Te weinig ambitie. U kunt daar eens mee glimlachen, maar we spreken hier wel over een heel serieuze aangelegenheid. De huisvestingskosten zijn voor veel mensen wurgende kosten. Heel veel mensen in de stad betalen veel te veel aan huisvesting in vergelijking met wat ze verdienen, wat hun inkomen is. En sociale huisvesting is tot nader order nog altijd het sterkste en meest voor de hand liggende instrument voor een lokaal bestuur om daarop in te grijpen en om mensen kwalitatief te laten wonen tegen betaalbare prijzen. Ja en als je dan ziet, dat in een centrumstad als Sint-Niklaas, dat de ambitie niet verder gaat dan tegen 2025 178 bijkomende sociale woningen te realiseren, waarvan dat er dan nog 123 of 126 zich situeren in de Clementwijk, wat een project is, waar we toch ondertussen al 15 jaar mee bezig zijn, dan is dat voor ons gewoon te weinig. Dus ook wij zullen ons om die reden onthouden bij de stemming straks.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Mijnheer Wauman, u heeft het woord. Chris?

WAUMAN: Ja, we zijn al verschillende keren deze legislatuur tussengekomen omtrent de beperkte ambities op vlak van het aantal sociale woningen dat er bijkomen. Ik sluit mij aan bij mijn twee collega's. 178 woningen voor deze periode, die voorzien is, is veel te weinig. Zeker bij de steeds meer toenemende druk en de steeds groter wordende armoedecijfers in onze stad. In tegenstelling tot collega De Meyer zullen wij dit niet goedkeuren, ook al is het kleine stap vooruit, maar zullen wij ons onthouden.

VOORZITTER: Dank u wel voor deze stemduiding. Ik zie geen tussenkomsten meer. Dan gaan we over ... Ah, schepen, sorry! Excuseer, schepen.

CALLAERT: Ja, ik wil hier natuurlijk wel nog graag op reageren. Collega De Meyer, hetgeen u nu zegt, is hetgeen u ook in de commissie hebt gezegd. Ik heb toen ook gezegd van kijk, dit is niet enkel hetgeen van sociale woningen dat erbij gaat komen. Dit is enkel hetgeen dat de Sint-Niklase Maatschappij voor de Huisvesting voor uitschrijft, dat zij de komende 3 jaar gaan realiseren. Natuurlijk hebben wij ook nog SOVEKA, die een netto-aangroei van tussen de 25 en de 30 wooneenheden per jaar bekijkt. We zitten met private partners, waar wij ook altijd een sociaal aandeel opleggen. Dus hetgeen wij de komende 3 jaar gaan realiseren, zal meer zijn dan die 178 woningen.

Hetgeen u zegt van wij moeten nu al beginnen nadenken en werken voor het volgende sociaal woonbeleidsconvenant, dat klopt inderdaad. Dat is ook de reden dat deze bestuursploeg een taskforce sociaal wonen heeft opgericht om net specifiek daarover na te denken van hoe kunnen wij op middellange en lange termijn het aandeel sociaal wonen laten opstijgen. Want dat is ook een doelstelling, dat wij ons hebben opgelegd, nl. tegen 2035 een sociaal aandeel van 9 % in onze stad te hebben. En dat is een cijfer, waar wij naartoe blijven streven en waar wij ons ook in de taskforce over buigen. Hoe kunnen we ervoor zorgen, dat we dat halen. En dat zal zijn met de combinatie van sociale verhuur van eigen patrimonium van de huisvestingsmaatschappij, sociale verhuur van particulierpatrimonium door SOVEKA en de verkoop van sociale woningen door de Waasse Landmaatschappij en het aanbieden van sociale leningen ook door de Waasse Landmaatschappij. Hetgeen dat in de toekomst door de nieuwe woonmaatschappij zal gebeuren.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Twee elementen. Schepen, u spreekt over de taskforce. Als die de naam waardig wil zijn, mag die ook wel iets sterker geactiveerd en gemotiveerd worden en hogere beleidsdoelstellingen krijgen. Deze mensen werken uitsluitend binnen het kader dat ge in het begin van de legislatuur hebt opgelegd, zonder rekening te houden met de wijze waarop de woonmarkt is geëvolueerd. En ik hoef u hopelijk niet te overtuigen dat die in de loop van de voorbije jaren sterk is geëvolueerd. U spreekt ook over de doelstellingen die ge tot nu toe voorziet naar 2035. Laat me toe te zeggen, schepen, ook deze zouden wat ambitieuzer mogen zijn.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming van punt 26. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, CD&V en Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vooruit en PVDA. Punt 27, centumparking SVK, overeenkomst, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, dat werd ook toegelicht op de commissie, waar ik ook het inrichtingsplan heb gedeeld met de commissieleden.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef het woord aan de heer De Meyer en aan de heer Wauman. Jos, je hebt het woord.

DE MEYER: Dank u, voorzitter. Eindelijk! Eindelijk! Reeds jaren pleiten we voor een stadsrandparking op de terreinen van SVK. Schepen, ge hebt terecht op uw commissie gezegd – en die invulling hebben we er ook steeds aan gegeven – het is een parking voor buurtbewoners, voor pendelaars, voor dagbezoekers aan de stad. Als we willen, schepen – en ik heb u dat ook op de commissie gezegd – dat deze parking een succes wordt, dan zullen we er moeten voor zorgen, dat de kostprijs voor de gebruikers voldoende laag is.

Er zijn ook nog een ander aantal elementen waar we rekening moeten mee houden, maar collega Lore Baeten zal daar straks verder op ingaan. Op de commissie hebt u gezegd “wij kijken naar een kostprijs van anderhalve euro per dag”. Begrijp dat ik een beetje verrast was als ik een paar dagen later in de pers uw verklaring lees, dat anderhalf al twee euro was. Het kan best zijn, dat dat niet uw fout is en dat de journalist u mogelijk verkeerd heeft begrepen, maar dan zal ik straks een rechtzetting krijgen. We moeten zeker omwille van de stadskas de prijs niet te hoog leggen, want slechts 20 % komt naar de stadskas, de rest is voor SVK, maar SVK krijgt natuurlijk ook zijn jaarlijkse huurvergoeding. Dus dat is nog een element om te zeggen “hou deze prijs voldoende laag”. Daar pleiten we uitdrukkelijk voor. Ik heb ook mijn bezorgdheid geformuleerd of beschouwing van als deze ruime parking er komt – wat een heel goede zaak is – dan lijkt het me dat de stadsrandparking aan het nieuwe ziekenhuis overbodig wordt. U hebt mij dat bevestigd op de commissie, maar aangezien dat dat niet in het verslag staat, wil ik dat hier toch even uitdrukkelijk herhalen om daar zekerheid over te hebben. Tot daar een samenvatting van mijn tussenkomst in de commissie.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan de heer Wauman. Ah, Lore, excuseer. Ja, Lore?

BAETEN: Ja, dan houden we het binnen de fractie. Verstaan jullie mij goed of moet ik een beetje dichterbij de micro?

VOORZITTER: Nee, ça va zo.

BAETEN: Twee elementen. Eén van collega Kristof, die hier vandaag niet kan bij zijn. Wie hem kent, weet dat hij nogal een enorme stadsfierheid heeft en een liefde voor kunst en erfgoed. En daarmee de suggestie om ook rekening te houden en misschien eens in de archieven en analen van de stadsarchieven te gaan kijken en wat herinneringen van vroeger, ja, elementen die daar waren zoals een voormalig treinstation en treinsporen, of die op één of andere manier in die parking geïntegreerd kunnen worden. En dan ook ja, het aangename zicht misschien wat kunnen verhogen. Mijn suggestie of mijn punt gaat over de veiligheid in het algemeen. En, schepen, we hebben het er kort ook al eens over gehad, maar ik wou het ook nog eens in deze raad aanbrenge. Parkings kunnen soms voor zeer ongezellige tafereelen en ook wel figuren zorgen. Dat denk ik dat iedereen wel weet. Maar ook, voor die pendelaars van wie we verwachten dat ze van SVK te voet naar het centrum komen, zeker in de winter of als het donker is, zijn dat niet altijd de meest aangename straten. En daarmee toch de vraag of er zeker kan nagedacht worden hoe we zowel die straten, waar de mensen doorgaan, hoe we dat veiliger kunnen maken als de parking. In het buitenland bestaan er soms vrouwenparkings. En nee, dat is niet dat de parkingen breder zijn, maar ... Nee, nee, dat is echt gebeurd.

Daarmee dat ik het aanhaal. Maar dat heeft te maken met het feit, dat die parkings – en die zijn ook aangegeven – vaak dichtbij camera’s of bij de ingang/uitgang van parkings zijn, voor die mensen die zich niet altijd veilig voelen, voor moeders met kinderen. En ik denk dat dat ook een suggestie kan zijn om te bekijken. Het is een bezorgdheid die hier leeft als je hoort wat er leeft bij die SVK-parking. Ook bij de oudere bevolking, die soms vreest dat ze niet meer in het centrum kunnen parkeren en daar dan misschien terechtkomen. Dus toch wel iets belangrijk om mee te nemen.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Baeten. Ik geef het woord aan de heer Wauman. Chris, je hebt het woord.

WAUMAN: Ja, het zal jullie niet verbazen, wij zijn al heel lang voorstander van die randparking. Dus wij verwelkomen ook dit initiatief. Wij denken dat voor die parkings heel goedkope tarieven te voorzien, dat dat een cruciaal onderdeel zal zijn van of het een succes wordt of niet. Voor mensen zeker aan te moedigen daar te gaan parkeren. Want we zien toch, dat er wel één element ontbreekt. Collega Baeten zei van mensen gaan te voet naar het centrum moeten en daar ligt nu net het probleem. Wat een cruciale zaak is, die ontbreekt om hier een echt succes van te maken, is dat deze randparking net als de andere randparkings die jullie eventueel voorzien, echt toch wel een busvervoer zou moeten hebben voor tot in het centrum te geraken. Zeker voor de mindermobiele mensen. Daarnaast had ik ook nog gewoon een vraag. In die buurt is er ook wel een grote parkeerdruk. Er is reeds op gezinspeeld, dat buurtbewoners daar zullen kunnen parkeren, wat wij toejuichen. Maar mijn vraag was of dat mensen met een bewonerskaart, die dus effectief in die buurt wonen of dat die gratis gebruik van die parking zullen kunnen maken.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Ik geef het woord aan de schepen. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, dank u wel, voorzitter. Allereerst is het heel duidelijk, dat er een grote gedragenheid is om dit project te realiseren. Het is ook een uitvoering van het mobiliteitsplan uit 2015, waar al in die buurt een transferium – zoals we het toen noemden – ingetekend was, maar het lijkt er nu toch heel sterk op, dat dat hier kan gerealiseerd worden. Wijzelf houden niet van het woord randparking. Wij denken dat een parking op 800 m van het stadhuis de titel “centrumparking” mag dragen. En we mikken daar inderdaad op de doelgroepen, die mijnheer De Meyer heeft aangehaald. In de eerste plaats buurtbewoners en pendelaars, maar inderdaad in de weekend mensen die een ganse dag willen doorbrengen in de stad.

Wij zorgen daarvoor dat die parking er netjes uitziet, dat die ook goed uitgerust is en dat er ook in het kader van de veiligheid op de parking – een netjes uitziende parking is op zich al veiligheidsgevoel verhogend – maar ook dat er een lichtstudie uitgevoerd wordt om voldoende lichtspreading op die site te krijgen, zowel op de open parkeerplaatsen als onder de luifel op het terrein, waar ook de fietsenstallingen, deelfietsen en deelsteps een plaats zullen krijgen. Er zal inderdaad, Chris, geen ruimte zijn in die buurt om een bus te laten stoppen. Voor mensen die aan de rand van de stad - en die minder goed ter been zijn – hun wagen achterlaten, verwijzen we eerder naar de stationsbuurt of anderzijds als we toch over randparkings spreken, de toekomstige randparking – dat is dan wel een randparking – Waasland Shoppingcenter, waar natuurlijk een 400 tot 500 bussen het centrum zullen aandoen vanaf die locatie. Wat de prijszetting betreft, Jos, ik weet niet meer precies wat ik gezegd heb, maar ik weet wel zeker dat ik niet met een zekere – ja, hoe moet ik dat zeggen – aplomb gezegd heb wat de prijs ging zijn. Ik heb anderhalve euro in gedachte, maar dat kan evengoed 2 euro zijn. Het gaat ook een parking zijn, waar we btw moeten heffen op parkeertickets, waardoor ik hier nog geen uitspraak kan doen over de prijs, maar het is wel duidelijk dat er een duidelijk verschil moet zijn tussen een dagticket in de stad en het stadscentrum, dat momenteel ook maar 5 euro is. Dus we moeten dat in die verhouding zien. Als een dagticket 5 euro kost in het stadscentrum, H. Heymanplein, dan moet er toch wel een verschil zijn met de locatie aan SVK. Het klopt, Lore, dat het nog wel een tijdje zal duren alvorens dat de Aerschotstraat en de Rollierstraat gaan aangepakt worden. Die zullen aangepakt worden in het riodossier, afkoppeling van de Grote Markt zoals dat heet, maar dat is eigenlijk de verbinding tussen de Grote Markt over de terreinen van SVK naar het Sportkringpark. Dat is één riodossier, dat wel in stukjes gaat uitgevoerd worden. Maar in dat dossier wordt dus ook de Aerschotstraat aangepakt en de Hemelaerstraat en dus ook het Kroonmolenplein en de Dalstraat, waardoor we opportuniteiten krijgen natuurlijk om die wandeling ook anders te ervaren, zoals je ze vandaag ervaart. Maar het is ook in het kader van dit project wel de bedoeling om op ludieke wijze, op ludieke, maar ook duidelijke grafische wijze de mensen te voet te leiden tot op de markt, met bordjes of met street art of op de grond ja, hen te verwijzen naar het centrum toe. En bv. ook aan te duiden van nog 700 m, nog 600 m bv., zodat het ook een aangename wandeling tot daar is. Zodat mensen ook het gevoel krijgen van oké, ik hoor hier thuis. Wat het erfgoedgedeelte betreft, het zal u misschien verbazen, maar erfgoed boeit mij ook, architectuur boeit mij ook. Andere vormen van cultuur misschien iets minder. Maar dat is voor na de gemeenteraad te bespreken.

Kristof heeft die opmerkingen tijdens mijn commissie gemaakt en ik moet eerlijk zeggen, dat ik er nog niet toe gekomen ben om eigenlijk uit te vissen waar die spoorlijn vroeger liep en eigenlijk waar die zou liggen of dat er zelfs nog maar relictten zijn op die site, die daarnaar verwijzen. Maar ik zal dat in een volgend gesprek met SVK zeker opnemen. En ten slotte, Chris – want ik doe het allemaal zonder spiekbrieftje vandaag – ten slotte, Chris, gaan buurtbewoners met een bewonerskaart daar gratis kunnen parkeren, is het antwoord heel duidelijk neen. Een bewonerskaart geeft u een recht om te parkeren op het openbaar domein, maar garandeert u geen plaats op dat openbaar domein. Hier spreken we over een parking, waar waarschijnlijk wel een gegarandeerde plaats is en mensen zullen een abonnement kunnen aankopen. Daar passen wij het tarief toe, dat we toepassen of willen toepassen op de verschillende buurtparkings die we hebben. En we hebben er nu toch al een stuk of 4 nu in de pijplijn zitten, waar mensen voor 30 euro – dat wil zeggen 1 euro per dag – een gegarandeerde plaats op het terrein krijgen. Is dat betaalbaar voor iedereen? Waarschijnlijk niet, maar als we op deze manier een aantal mensen een gegarandeerde plaats kunnen geven op die parking aan dat tarief, ja, dan creëer je automatisch meer ruimte op dat openbaar domein voor de anderen, voor wie dat misschien een te hoge drempel is. En dat is de filosofie dat erachter zit. Het verschil tussen recht om te parkeren, maar geen garantie te krijgen en toch wel een gegarandeerde plaats. En dat onderscheid zouden we wel graag aanhouden. Voilà, voorzitter, ik denk dat ik op alle vragen daarmee heb geantwoord.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Ik zie dat de heer De Meyer nog het wederwoord vraagt. Jos? Ah, oh, oh.

HANSSENS: Sorry, geen spiekbrieftje. Inderdaad.

VOORZITTER: Nog iets vergeten.

HANSSENS: Ja, ja, iets vergeten. Het ziekenhuis, inderdaad. Zoals ik in de commissie heb gezegd, hebben wij aan de directie duidelijk laten weten, dat wij niet gaan participeren in een parkeergebouw als stad, dat het ziekenhuis graag wil oprichten. Dat is heel duidelijk gecommuniceerd aan hen en ze weten dat - bij deze ook in deze raad gezegd – wij gaan als stad niet participeren in het parkeergebouw van het ziekenhuis. Wat wel nog een mogelijkheid zou zijn, is – maar dat bekijken we met het ziekenhuis, maar het ziekenhuis is daar misschien zelf ook in geïnteresseerd – is een gelijkgrondse parking op de terreinen, moest daar ruimte voor zijn, die zich integreert landschappelijk in het geheel en dat tegelijk kan dienen als een soort van waterbuffer op het terrein zelf. Maar dat moet allemaal architecturaal nog uitgevist worden. En als dat niet zou kunnen, zou dat helemaal niet zo erg zijn. Voilà.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Bedankt voor uw antwoord en zeker voor het aanvullend antwoord, want daar zou ik naar geïnformeerd hebben, schepen, wat u reeds had begrepen. Ik besluit dus dat voor wat betreft de stad Sint-Niklaas zelf de stadsrandparking aan het nieuwe ziekenhuis geen absolute noodzaak is.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot stemming. Wie stemt voor de overeenkomst? En dat is meerderheid, Vooruit, ... Ah, het is eenparig. Dank u wel. Punt 28, zakelijke rechten, De Gemeenschap vzw, wijziging renteloze lening met hypothecair mandaat, voorwaarden akte, goedkeuring. Schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Ja, toegelicht tijdens de commissie en ik denk dat alle vragen er zijn beantwoord.

VOORZITTER: Zijn daar vragen? Nee? Dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 29, urbanisatie, Mercatorstraat – Sint-Rochushof, bouwen van een meergezinswoning, verbouwen van een kinderdagverblijf en aanleggen van een trage doorsteek en openbaar groen, zaak van de wegen, goedkeuring. Schepen De Meester?

DE MEESTER: Ook toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar vragen? Ik zie daar de heer Wauman en de heer Huys. Mijnheer Wauman, u krijgt het woord.

WAUMAN: Misschien meteen duidelijk maken. Wij gaan voorstemmen, want wij denken trage wegen is een goede zaak. Maar ik wou even nog toelichten. Ik heb contact genomen met die buurtbewoners, waaronder de mensen die gezamenlijk daar klacht hebben ingediend, allé, of bezwaar hebben ingediend. En hun bezorgdheden hebben niet direct betrekking op het feit dat die trage weg daar gaat komen, maar is vooral, zijn ze zeer ontevreden over de vele overlast die daar vandaag de dag is. Zij merken op, dat daar regelmatig drugs wordt gedeald, dat er momenteel een jongerenbende van meisjes een beetje de buurt terroriseert en er is heel veel overlast van lawaai. Dus wat hun bezorgdheid vooral is en of een vraag, is dat daar eigenlijk meer systematische controle zou zijn, dat ze zelf niets kunnen opvangen, enkel met sociale controle. En daarnaast waren er toch ook enkele bedenkingen, dat er, over het feit dat er 13 woongelegenheden gaan bijkomen en slechts 6 parkeerplaatsen zijn voorzien, terwijl dat het opnieuw een buurt betreft waar de parkeerdruk reeds zeer hoog is. Dat wou ik gewoon even meegeven.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Ik geef het woord aan de heer Marc Huys.

HUYS M.: Ja, spijtig dat ik niet eerst kon, maar enfin, aan u de eer.

VOORZITTER: Ja, snel hé.

HUYS M.: Want ik had juist hetzelfde gezegd. Het is inderdaad een nest, waar veel – allé, ik zal het rechtuit zeggen – veel criminaliteit gebeurt. En door het creëren van een trage doorsteek, daar waar er nu al een trage doorsteek is, creëert ge dus twee vluchtroutes voor personen die kwade bedoelingen hebben. En ik vind dat dat geen oplossing is. Een oplossing zou kunnen zijn, dat die trage doorsteek – als dat openbaar groen er komt – dat die eventueel zou kunnen afgesloten worden van de straatkant. Een ander argument is natuurlijk, dat er door de aanleg van die trage weg, dat er ook een parkeerplaats verdwijnt in – die komt dan natuurlijk bij op die weg zelf – maar er verdwijnt zelf één in de Mercatorstraat. Dus het is een beetje afwegen, maar in elk geval, ik denk niet dat het een goeie zaak is dat die tweede doorsteek er komt.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Huys. Ik geef eerst het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ik heb zelf 24 jaar daar vlakbij gewoond. Allé, ik ken die situatie daar als burger en als burgemeester. Ik ben daar de voorbije jaren ook als burgemeester een paar keer aangesproken geweest, ook door collega's, in verband met ja, feiten die daar werden gesignaleerd. Ik denk wat er nu voorligt, zal fundamenteel die situatie niet veranderen. Maar het is inderdaad zo, dus dat daar soms conflicten zijn, zeker bij goed weer, tussen ja, kinderen die daar spelen en bewoners. Er zijn mensen, oudere mensen bij, zieke mensen bij, mensen die overdag moeten rusten omdat zij nachtarbeid uitoefenen en allé, het komt erop aan van een stuk begrip, een stuk respect ook voor mekaar uit te oefenen. Dus dat kinderen daar spelen, dat vind ik, dat moet kunnen, dat moet kunnen. Maar ja, men moet natuurlijk ook wel respect hebben voor de omwonenden. Dus soms is er te veel lawaai, ballen die tegen ramen, tegen rolluiken kloppen, mensen die soms ja, ook worden aangesproken als ze op een bank zitten en zo'n beetje, ja, geplaagd worden, gepest worden. Dat zijn zaken die niet kunnen, maar ik denk dat de ingrepen allé, die nu voorliggen, dat daar eigenlijk fundamenteel geen verandering zal brengen. In het verleden hebben we nog vragen gekregen om dus het hek of de beide hekken dus aan de kant van Klein-Hulst- en de Mercatorstraat te sluiten. Maar het geeft natuurlijk ook toegang tot een aantal garages en het is openbaar domein. Dus wij willen daar zeker en vast niet op ingaan. Dit bestuur en ook de vorige besturen hebben precies werk gemaakt van meer en meer trage doorsteken voor voetgangers en fietsers. Maar dat daar soms onaangepast rijgedrag komt en vooral van brommers en de jongste tijd ook natuurlijk van steps, ja, dat zijn zaken waar we moeten op aanspreken, hen op aanspreken. De problematiek van drugs dealen dat is helaas een problematiek, die we niet alleen daar, maar ook elders en in heel het land en in heel Europa mee te maken hebben.

En daar zeg ik altijd ja, als ge ziet dat er activiteiten “ bezig ” zijn, tussen aanhalingstekens, onmiddellijk de politie verwittigen, dat men de mensen op heterdaad kan betrappen. En zoals u weet, zijn er de jongste jaren meer en meer feiten die worden vastgesteld en die ook worden beteugeld inzake drugs dealen. En als men ja, niet onmiddellijk de politie kan of durft bellen, ja, probeer dan toch nummerplaten te noteren van wagens. Dat kan vroeg of laat ook leiden tot het oprollen van bepaalde netwerken. Dat zijn zaken, die we via de wijkagenten en via buurtwerkers proberen verder dus ja op te volgen om de leefbaarheid te behouden. Maar ik stel vast, zeker in het Sint-Rochushof, dat is een vrij dense bebouwing. Als ge daar gewoon eens, spelende kinderen, die klank die weerkaatst. Ja, dat heeft natuurlijk een effect. En ik vraag altijd ook aan kinderen als ze ergens spelen niet te luid, niet te lang, niet te laat. Sommigen zeggen van ja, maar dan mogen we tot 22 uur lawaai maken. Ik zeg neen hé. Dus ge moogt wel spelen, maar ge moet rekening houden ook met de omwonenden. Wederzijds begrip, dat is denk ik heel belangrijk om het leefbaar te houden. Maar dat blijft een heel moeilijke en delicate oefening. Sommige mensen zijn dan overprikkeld en fixeren zich daarop. Ik kan dat ook begrijpen, maar men mag daar niet te ver in meegaan. En natuurlijk ja, sommige al te enthousiaste kinderen of jongeren moeten ook een beetje zelf proberen temperen.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Ik geef nog het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ja, ik ga het kort houden hé. Ik denk qua doorwaadbaarheid, dat we hier in de gemeenteraad met heel wat fracties er pleitbezorger zijn voor meer doorwaadbaarheid door onze stad. Ik ga alleen nog ingaan op dat puntje rond parkeren. Het is een project van de Sint-Niklase Huisvestingsmaatschappij en we weten dat het autobezit van de sociale huurders een heel stuk lager ligt. Dat is ook doorgesproken met de Sint-Niklase Huisvestingsmaatschappij. Vandaar dat we de parkeernorm ook aan hen, dat die lager ligt dan bij andere projecten. Ook omdat we uit ervaring weten, dat het bezit ook lager is.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Mijnheer Wauman?

WAUMAN: Bedankt voor die toelichting, schepen. Burgemeester, die buurtbewoners, die ik gesproken heb, die hadden het niet over overlast door spelende kinderen. Ze hadden het wel degelijk over serieuze overlast zoals ik zei als zijnde het drugsgebruik en naar het schijnt een bende die daar rondhangt. Maar zij hebben of zij meldden mij dat ze dat ook reeds meermaals aan de politie hebben laten weten. Maar ze voelen zich niet gehoord of hebben niet de indruk dat daar echt een gevolg aan gegeven wordt.

Het kan zijn, dat het slechts een perceptieprobleem is, maar ik zou toch willen vragen of de wijkagent daar echt eens met de bewoners kan gaan spreken om te kijken wat de bezorgdheden van die mensen of de overlast juist is, zodat daar misschien gepast op gereageerd kan worden. Ik denk dat dat in het belang van iedereen is.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Ik zie dat de heer ...

HUYS M.: Ik denk dat dat een reden te meer is om ervoor te zorgen, dat die doorsteek er niet komt. Dan zijn er drie uitgangen hé. Gelijk welke bende die er is, kan gelijk welke vluchtroute nemen, tenzij dat de politie drie combi's klaarstaan heeft om aan elke uitgang klaar te staan.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Huys. Ik stel voor dat we overgaan tot stemming. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, Vooruit, PVDA, CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is ... Wie stemt tegen? Vlaams Belang. Ah ja, goed. Dus meerderheid, Vooruit – klopt dat? – PVDA. Tegen is Vlaams Belang. Onthouding CD&V. Zo goed? Ja. Punt 30, aanpassing van het subsidiereglement voor de bevordering van kadervorming van jongeren, goedkeuring. En daarvoor gaan we naar schepen De Bruyne.

DE BRUYNE: Ja, toegelicht tijdens de commissie en een goede zaak voor het jeugdwerk en de kwaliteit van dat jeugdwerk, dat al bijzonder hoog is uiteraard, nog te verhogen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik zie al mevrouw Baeten, mijnheer Baeck en de heer Wauman. Lore?

BAETEN: Ja, dank u, voorzitter. Schepen, een woord van lof voor ja, voor wat we hier straks hopelijk gaan goedkeuren. Zeker de derdebetalingsregeling is toch iets waar we zeer positief naar kijken. Die kadervormingen en vormingen en we pakken het zelf – als ik het naast de Vlaamse overheid wat heb gelegd – wel wat zelf op sommige vlakken breder aan, is iets dat jongeren vormt. En wie jongeren ook in het jeugdwerk kent of zelf van die vorming al heeft mogen meemaken, weet dat dat skills zijn die later ook op de werkvloer en in hun volledig sociaal engagement alleen maar een enorme meerwaarde hebben. Daarmee dat we uiteraard als fractie dit zullen goedkeuren.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Baeten. Ik geef het woord aan de heer Baeck. Aster, je hebt het woord.

BAECK: Ja, dank u wel, voorzitter. Schepen, inderdaad, een heel goeie evolutie. Ik ben ook een heel grote fan van het derdebetalerssysteem. Ik had op de commissie ook nog een suggestie gedaan om de 80/20-regeling ook mee op te nemen, omdat we nu spreken over 60 %. Ik denk dat het misschien gewoon gemakkelijker en administratief ook gemakkelijker vooral kan zijn, om dat er ook mee in op te nemen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Baeck. Ik geef het woord aan de heer Wauman.

WAUMAN: Ik sluit mij aan bij de positieve woorden van mijn collega's. Ik had juist nog een begripvraag, schepen. Die subsidies, die zouden enkel zijn voor jongeren, die gedomicilieerd zijn in Sint-Niklaas. En mijn vraag was waarom dat het tot die jongeren beperkt is en niet voor alle jongeren die actief zijn in Sint-Niklaas, wat toch een groot nuanceverschil is.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Ik geef het woord aan de schepen.

DE BRUYNE: Ja, eerst en vooral bedankt allemaal ook voor de appreciatie voor de bijsturing van dit reglement. Wat de vraag van raadslid Baeck betreft, wij zullen die suggestie meenemen in het proefproject rond het derdebetalerssysteem. Dat staat ook zo genotuleerd in het verslag dat is meegestuurd. En wat betreft de vraag van Chris of wij het reglement niet kunnen uitbreiden naar jongeren ook buiten Sint-Niklaas. Nu, ik denk als we daarmee beginnen natuurlijk, dan stellen we de deur open natuurlijk voor ja, heel wat jongeren. En ik kan dat alleen maar allé, ergens wel begrijpen dat ook zij daar recht op hebben, maar als Sint-Niklaas stadsbestuur ja, moeten wij uiteraard in de eerste plaats een beleid voeren voor onze Sint-Niklase jongeren, die hier op ons grondgebied woonachtig zijn. Ook om het ja, wat beheersbaar te houden uiteraard.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Wauman?

WAUMAN: Ja, ik ben toch een beetje teleurgesteld door die repliek. In de zin van, de vraag is niet om het open te stellen naar alle jongeren in het Waasland. De vraag was om het open te stellen naar jongeren die actief zijn bij jeugdverenigingen in onze eigen stad. Dat kan toch enkel in het voordeel zijn van onze eigen stad? Het is niet zo, dat je dat meteen openstelt naar duizenden nieuwe en andere jongeren.

DE BRUYNE: Ja, ik hoop natuurlijk dat de gemeenten, waar die jongeren woonachtig zijn, dat die ook inspanningen doen om hun jongeren, die actief zijn in het jeugdwerk, te ondersteunen.

WAUMAN: Maar zo werkt dat toch niet. Dus je verwacht dat een jongere, die bv. actief is in Den Eglantier maar woonzaam is in Sint-Gillis-Waas, dat die aan zijn gemeente gaat vragen "krijg ik een subsidie voor hier een vorming te krijgen", terwijl dat dat dan ten goede komt aan de jeugdwerking hier in Sint-Niklaas?

DE BRUYNE: En het omgekeerde geldt ook hé. En ieder zijn fair deel denk ik. Allé, we moeten het beheersbaar houden.

DE MEYER: Krenterig als centrumstad. Krenterig als ge weet hoeveel subsidies dat ge krijgt.

VOORZITTER: Oké, goed. Dan stel ik voor, dat we overgaan tot stemming over dit punt. Raads... Nee, euh, wie stemt voor? Dat is eenparig? Dank u wel.

DE BRUYNE: Misschien kan de minister van jeugd op Vlaams niveau nog iets extra regelen voor die krenterige centrumsteden? Het is maar een suggestie hé.

VOORZITTER: Goed.

DE MEYER: Voorzitter, gaan we de discussie opnieuw openen? Graag, maar dan zijn we voor een paar uurtjes vertrokken hé.

VOORZITTER: Punt 31, verlenging samenwerkingsovereenkomst met Vrouwencentrum vzw, goedkeuring. Schepen Heyrman?

HEYRMAN: Ja, toegelicht op de commissie. Geen onbeantwoorde vragen, denk ik.

VOORZITTER: Zijn daar nu onbeantwoorde vragen? Nee? Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot stemming. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, Vooruit, PVDA, CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Punt 32, samenwerkingsovereenkomst met Arktos vzw en CAW Oost-Vlaanderen voor het uitwerken van een OverKop-huis, goedkeuring. Schepen Callaert?

CALLAERT: Toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar vragen? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 33, ... Ah nee, dan gaan we over tot de interpellaties. En als het de raad niet besant, zou ik zeggen, zou ik vragen om een 5-tal minuutjes te pauzeren, want ik zou ook een sanitaire stop willen maken. We schorsen de zitting voor 5 minuutjes.

SCHORSING

VOORZITTER: Dan open ik terug de gemeenteraad en gaan we over tot de interpellaties. Interpellatie 1, 2 en 7 gaan over de vroegere Gerda-site en we beginnen bij raadslid De Meyer. Jos, je hebt het woord.

DE MEYER: Voorzitter, leden van het college, collega's, toen de plannen voor de vroegere Gerda-site een eerste maal werden voorgesteld op de commissie sport heb ik onmiddellijk en spontaan mijn zorg geformuleerd om deze buurt rustig te houden en mijn grote twijfels geformuleerd bij de wenselijkheid om hier een privé-investeerder aan te trekken van wie ook verwacht wordt om in een horecazaak te voorzien op deze site. Ik gaf toen ook de suggestie om de ganse Gerda-site te voorzien van bomen – deels bos in het bosgebied, deels park in het recreatiegebied – met hierin mogelijkheden uiteraard voor zachte recreatie. Op zaterdag, 19 februari was ik als raadslid – en na een half uurtje kwamen er ook een paar schepenen – ook aanwezig op de hoorzitting om te luisteren naar de buurtbewoners. Er was een talrijke opkomst.

Ik heb begrepen dat de mensen geen problemen hebben met bebossing en zachte recreatie, wel vragen naar respect voor de natuur, de rust van de omgeving appreciëren en grote vragen hebben bij een café of brasserie die op deze terreinen zou komen. Collega's, een privé-investeerder moet immers zijn investering terugverdienen met voldoende klanten. En we weten wat daar de mogelijke gevolgen van zijn. Na de hoorzitting kreeg ik nog een mailtje van één van de buurtbewoners, die mij ter staving van zijn en hun argumenten mailde "Wij worden nu reeds geconfronteerd met de evenementen op De Ster en als dat grote evenementen zijn, horen we ze in ons bed tot middernacht. Meermaals per jaar zijn er fuiven in De Schakel tot 3 à 4 uur 's morgens. De dancing Baia op de Grote Baan geeft elk weekend overlast. Op het einde van de Jagersdreef is een tennisclub, die veel verkeersoverlast geeft in de straat. Er is ook een cafetaria aan, waar tot 's morgensvroeg gefuifd wordt. We hebben de discotheek Exo. We hebben eet- en drinkgelegenheden in overvloed. De Brokkelinck, café De Ster, McDonalds, frituur 't Voske in de Vossekotstraat, frituur 't Sterreke in de Heihoekstraat, frituur 't Eet Petetje". "Dus ..." – zegt die man – "... duidelijk genoeg horeca- en brasseriemogelijkheden". En ter staving wou hij mij dit toch nog mailen. En correctheidshalve en vriendelijkheidshalve naar deze mensen toe wil ik u daarvan in kennis stellen. Vandaar mijn vragen aan het schepencollege en de bevoegde schepen. Kan je de buurt en mijzelf verzekeren, dat er geen privé-investeerder komt, dat die niet wordt aangetrokken om ook in horeca te voorzien op deze site? Op welke wijze kan je de buurt verzekeren, dat er effectief rekening zal gehouden worden met al hun voorstellen, zodat deze hoorzitting geen schijnvertoning was? Men zei uitdrukkelijk "meenemen van de voorstellen dat is voor ons onvoldoende, we wensen een duidelijk engagement van het schepencollege". Ik heb op een zo kort mogelijke, bondige manier verwoord wat ik die voormiddag daar geleerd heb.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan mevrouw Geerts. Christel?

GEERTS: Ja, collega's, ik zal daar bijna naadloos bij aansluiten. Ik wil langs deze weg toch ook ja, de buurt bedanken, want ik vond dat heel constructief, sereen en constructief. Mensen kwamen niet alleen zeggen wat ze niet zagen zitten, maar dachten ook wel na. Dus dat is een heel positieve ervaring geweest. Nu, in mei 2021 hebben wij al een schrijven gericht naar de stad om erop te wijzen, dat er toch wel wat ongerustheid was bij de buurt en vooral een vraag naar informatie. Op basis van de juist door Jos gekende elementen. Ge hebt dan, schepen, in de commissie van juni denk ik gezegd ja, zodra er meer duidelijkheid is, zullen we zeker de buurt informeren. Dus dat heeft vrij lang geduurd, vinden we. Dus de participatie, allé, het feit dat je dan de dag daarvoor in de krant gaat staan, dat was niet bevorderlijk.

Allé, dat is niet goed geweest. Maar bon, dat is dan een bladzijde die we omslaan. De argumenten, die Jos aanhaalt, ik denk, ook wij hebben onmiddellijk gezegd van horeca, groot vraagteken. We denken niet dat dat daar de juiste plaats is. Bebossing, uiteraard. Mountainbike, ja maar. Daar vond ik de suggestie van die buurt om die wegen te ontdubbelen, vond ik heel interessant, zodanig dat ge toch ook de wandelaars ja, ruimte geeft. En zoeken naar methodieken om de parkeeroverlast in de buurt te beperken. Dus dat zijn een aantal elementen waar we ons toch wel kunnen achter scharen. Dus mijn vraag sluit een beetje aan bij die van Jos van, schepen, bent u bereid om uw plan opzij te leggen en te vertrekken vanuit de bekommernissen van de buurt.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Geerts. Dan zie ik dat de heer Wymeersch nu het woord vraagt. Frans?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Het gaat over de afvoering van 3 interpellaties. Maar ik ga mijn goed hart, dat u kent, direct tonen en ik ga de afvoering vragen van 2 van de 3 interpellaties. Waarom? Omdat het technisch gezien perfect mogelijk is, dat collega Wauman zich aansluit bij de huidige interpellatie als zijnde raadslid, maar niet als een afzonderlijke interpellatie behandeld. Maar ik vraag dus toch de afvoering van de interpellatie nr. 5 en de interpellatie nr. 9, omwille van het feit dat die niet rechtsgeldig zijn ingediend of kunnen ingediend zijn. Als u wil, zal ik mij nader verklaren. Maar ik denk dat u perfect op de hoogte bent volgens welke reglementen dit moet worden bekeken. En daarom vraag ik daarover de afvoering. Of moet ik toch voor diegenen die niet op de hoogte zijn van enige toelichting geven?

VOORZITTER: Ik zou graag hebben, dat u toelichting geeft, ja.

WYMEERSCH: Goed. Ex-collega Maes heeft zijn ontslag gegeven als raadslid. Vermits dat wij op de hoogte gebracht zijn als raadsleden van het ontslag middels de bijeenroeping en de agendering van de gemeenteraad van vandaag, dat deze - als ik mij goed kan voorstellen - deze agenda is vastgesteld door het college op maandag, 7 maart heb ik zo'n vermoeden, dan lijkt het mij vrij logisch, dat het ontslag van collega Maes is ingediend vóór 7 maart. Anders kan dit nooit op de agenda ... (?) is op 11 maart, worden meegedeeld. Vermits dat een raadslid, dat geen raadslid meer is - en collega Maes is geen raadslid meer op het ogenblik dat zijn ontslagbrief 1de algemeen directeur heeft bereikt, kan hij dus ook niet meer als raadslid een bijgevoegd punt aan de agenda indienen. Dus kan dat ook niet aan de agenda worden toegevoegd. Daarom vragen wij de afvoering van dus deze beide punten, nl. punt 5 en punt 9. Ik beroep mij daarvoor op het art. 13 als ik mij niet vergis van het decreet lokaal bestuur.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Ja, wat ik daarop wil zeggen, is het volgende. Een punt, dat aan de agenda wordt gebracht, wordt eigenlijk verondersteld om afgehandeld te worden. In sé inderdaad, je kunt een punt indienen namens de fractie – dat is ook bij uw fractie al gebeurd, dat u een punt indient, maar dat dat dan door een ander raadslid wordt behandeld, dat is ook al gebeurd, goed, oké – in sé hebt u gelijk ja. Een éénmanspersoon wordt niet op zich gezien als een fractie, dat klopt ook. Maar, ik zou zeggen, de gemeenteraad is baas over zijn eigen agenda en ik stel voor, dat we dan gewoon stemmen over het feit of raadslid Wauman deze punten mag toelichten. Hij kan sowieso, hij kan sowieso ingaan op de punten die al zijn aangebracht door andere raadsleden, mits hij de twee minuten ongeveer niet overschrijdt. Dat is één. En ja, daarbij wil ik ook, ja, een beroep doen op, we hebben het soms over de gentlemen's agreement. Ik wil ook niet graag het democratische recht of het spreekrecht van een raadslid ontzeggen. Goed, ik zie dat de heer Van der Coelden een tussenkomst heeft. Kris?

VAN DER COELDEN: We gaan daar toch niet over stemmen hé, voorzitter?

VOORZITTER: Ik weet niet, ja, als jullie ...

VAN DER COELDEN: Ofwel doen we wat gij noemt het gentlemen's agreement ...

VOORZITTER: Ik vind dat, ja.

VAN DER COELDEN: ... en doen we dat uit een vorm van fair play, staan we dat toe. Ofwel passen we het reglement toe, maar ik neem aan dat het reglement en heel de regelgeving die rust op de gemeenteraad duidelijk zal zijn over wat we ermee moeten doen en dan passen we dat toe hé. Maar we gaan daar toch niet over stemmen? Allé, dit is ... Ofwel bekijkt ge dit juridisch en reglementair en zal er wel een antwoord op zijn. Ofwel bekijken we dat los van de reglementen en zeggen we uit een vorm van politieke fair play, bon, doe de tussenkomst.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, ...

VOORZITTER: Ik zal zeggen, dat zou ik het liefste hebben, maar ik vind ook, allé, de gemeenteraad is baas over zijn eigen agenda. En als wij, als wij daarover gaan stemmen ...

WYMEERSCH: Ja, maar niet over een decreet!

VOORZITTER: ... dan kunnen wij ... Ja, sorry, maar dat is zo. Jos?

DE MEYER: Er is ook nog een andere mogelijkheid.

VOORZITTER: Ja, zeg maar.

DE MEYER: Als ik het decreet nalees en art. 31 en het huishoudelijk reglement art. 16 § 5, dan heb ik mijn twijfels als een niet-raadslid voor een toekomstig raadslid een interpellatie kan indienen.

Maar onze collega heeft ook de mogelijkheid om zelf vandaag zijn of van gewezen collega Jef Maes in te trekken en die onmiddellijk op de agenda te zetten van volgende maand. En als hij dat morgen doet, zijn dat de eerste twee toegevoegde punten. En dan heeft er niemand een probleem.

VOORZITTER: Dat zijn allemaal mogelijkheden. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, het is toch duidelijk en simpel. U kunt het interpreteren zoveel als u wenst, maar ik baseer mij gewoon op het decreet. En art. 13 zegt dat een raadslid ophoudt een raadslid te zijn op het ogenblik dat zijn ontslag, zijn of haar ontslagbrief de algemeen directeur bereikt. Dus op het ogenblik als u mij ervan kan overtuigen, dat de punten door collega Maes ingediend op het ogenblik dat hij nog geen ontslag had ingediend, nl. na de 17^e en de 18^e maart, dan spreken we anders. Maar dan vraag ik mij af hoe dit punt op de agenda van deze gemeenteraad is terechtgekomen. Een agenda, die al is rondgedeeld op de 11^e maart. Dus dat lijkt mij logisch. Ik probeer dus logisch te redeneren, dat dat ontslag vóór 11 maart bij de algemeen directeur is toegekomen. Iemand die geen raadslid is, kan geen punt aan de agenda zetten. Zelfs moest een raadslid dat kunnen namens de fractie, kan hij dat in feite nu ook niet, want vermits dat er geen raadslid meer is, bestaat er ook geen fractie meer, in zoverre een éénmansfractie een fractie is. Dat is dan weer een andere discussie. Dus ik zeg u, ik vraag u en ik steun in deze dus de logica zelve, het voorstel en de suggestie van collega De Meyer, dat de twee punten van collega Maes ingediend en waarschijnlijk door collega Wauman ontwikkeld, dat deze worden ingetrokken en dat deze morgen – wanneer, dat moet hij zelf weten – dat hij die indient, zodat deze binnen de volgende, het bestek van de volgende gemeenteraad kunnen worden behandeld.

DE MEYER: Het is geen voorstel, het is een vriendelijke collegiale suggestie.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Wymeersch, sowieso zijn er twee punten die, waarop de heer Wauman sowieso kan reageren, als hij binnen de 2 minuten blijft van de andere fracties. Dus dat is één. Dan is er eigenlijk nog één punt over de vrouwendag en ik zou zelf – maar ik weet, allé ja, ... - ik zou zelf een beroep doen op de fair play of het gentlemen's agreement, waar we het graag over hebben. Ik denk, allé ja, goed. Voor mij mag het ook de volgende maand, maar eerlijk gezegd, ik heb daar, allé ja, ik zou graag ... En als, in feite, als het punt op de agenda staat, mijnheer Wymeersch, want dat is ook iets waar u niet over spreekt, maar een punt op de agenda moet eigenlijk behandeld worden.

WYMEERSCH: Als het onrechtmatig op de agenda staat niet, mevrouw de voorzitter.

VOORZITTER: Pardon?

WYMEERSCH: Als het onrechtmatig op de agenda gezet is niet.

VOORZITTER: Nee, dat klopt niet. Ja, goed.

WYMEERSCH: En ik heb direct gesuggereerd, dat de huidige interpellatie, dat collega Wauman zich daar perfect bij kan aansluiten en dat het enkel gaat over interpellatie 5 en 9.

VOORZITTER: Dat is toch, allé ja, sorry, maar laat ons een inhoudelijk debat voeren en geen procedureel. Ik geef nog even het woord aan de heer Van der Coelden.

VAN DER COELDEN: Omdat ik de mensen van de administratie zie gesticuleren, maar anders schorsen we eventjes en komt er een advies vanuit de administratie hoe we onze eigen reglementen en de decreten moeten interpreteren in deze.

VOORZITTER: Het is duidelijk hé. Ja, goed. Ik zal even het woord geven aan de administratie. Die zal ons ...

SMET: Dus we hebben ons inderdaad ook de bedenking gemaakt op voorhand van er is een interpellatie of meerdere interpellaties ingediend door op dat moment raadslid Maes. Op het moment dat de punten zouden behandeld worden, is de heer Maes geen raadslid meer en is het raadslid Chris Wauman. Dus we hebben advies gevraagd aan de VVSG, die ons duidelijk laten weten, de moment dat de agenda werd vastgesteld, was het raadslid Maes. Hij heeft het punt ingediend, correct ingediend. De agenda is op dat moment vastgesteld. De agenda blijft de agenda. Of raadslid Wauman het dan kan toelichten, er is een punt op de agenda dat dat misschien inderdaad wel logisch is, dat dat een toelichting krijgt. Dus het punt moet behandeld worden. Of de toelichting al dan niet mag gegeven worden, dat beslist de raad, denk ik. En ik zie raadslid Wymeersch nee knikken, maar de VVSG heeft het zo laten weten.

VOORZITTER: Goed.

WYMEERSCH: Ik ga niet, ik ga niet in de clinch sowieso niet met de administratie. Maar dan vraag ik mij af waarom het ontslag van collega Maes is geagendeerd op een agenda, die op 11 maart is rondgedeeld? Dan was de administratie toch op de hoogte van het ontslag, terwijl de interpellaties maar zijn geagendeerd en binnengekomen – ik heb de bewijzen vanuit bestuursadministratie gekregen – op 17 en 18 maart. Dus dan vraag ik hier hic et nunc wanneer is het ontslag van collega Maes bij de algemeen directeur toegekomen en ingeschreven?

SMET: Ik citeer uit het decreet, art. 13 inderdaad “het lid van de gemeenteraad blijft zijn mandaat uitoefenen tot zijn opvolger is geïnstalleerd”. Dus raadslid Maes was raadslid tot 19u.05.

VOORZITTER: Goed. Dus ik zou zeggen, als jullie er echt op staan, eigenlijk in principe ja, moet het punt behandeld worden. Als jullie er echt op staan, dat de heer Wauman niet als eerste mag antwoorden, ja goed, maar als er niemand antwoordt en hij antwoordt als eerste, dan kunnen we dat ook niet tegenhouden. Allé ja, mijnheer Wauman, jij mag ... Ja?

WAUMAN: Ik denk dat de bestuursadministratie de regelgeving correct heeft toegelicht. Alle punten zijn correct op de agenda gezet. Dus ik zie geen enkele reden waarom ik mijn punten zou intrekken en naar volgende maand zou verschuiven.

WYMEERSCH: Na 31 jaar ervaring kan ik hier andere dingen getuigen hé.

VOORZITTER: Goed. Sowieso, ...

WYMEERSCH: A la tête du client hé, mevrouw de voorzitter.

VOORZITTER: Nee, dat is niet zo. Dat is niet zo, mijnheer Wymeersch.

WYMEERSCH: Ja en ik spreek uit ondervinding en heel mijn fractie hé. Ook van voor uw tijd hé.

VOORZITTER: Wij houden ... Ja, goed, maar daar ben ik dan op dit moment niet verantwoordelijk voor.

WYMEERSCH: Toen wij de pest en de cholera waren hé.

VOORZITTER: Ik wist – en we hebben inderdaad op de commissie daar al een vraag over gekregen – dus wij hebben dat goed bevraagd. En inderdaad, het punt staat op de agenda. Of de heer Wauman eerst antwoordt of niet, daar kunnen we over discussiëren. Als jullie eerst willen antwoorden op de interpellatie, maar ik vermoed dat het logisch is, dat de heer Wauman dat toelicht. En ik doe nog maar eens een appel op het feit dat – en ik vind daarin en ik ben blij, mijnheer Van der Coelden, dat je dat hebt geopperd – dat we in deze ...

WYMEERSCH: Ik zou wel kopie willen van de ontslagbrief van collega Maes.

VOORZITTER: Maar dat doet er niet toe zelfs. Het is tot het moment dat zijn opvolger is aangesteld, dat mijnheer Maes ...

WYMEERSCH: Ik vraag gewoon kopie van die ...

VOORZITTER: U mag. U zal ze krijgen.

WYMEERSCH: Allé!

BURGEMEESTER: Dat is opgeladen bij punt 1 van de agenda.

WYMEERSCH: Ik heb niets, ik heb ... E-besluit hé, ja, dat staat ... Ja? Toon mij eens waar ik hier E-besluit op kan vinden op dat antiek stuk?

VOORZITTER: Goed, ik geef nu het woord aan de heer Wauman.

WAUMAN: Dank u, voorzitter. Ik ga niet herhalen wat mijn collega's daarnet al hadden gezegd. Ik ga ook niet herhalen wat de buurtbewoners reeds op de commissie hebben verteld. Ik zou gewoon even, mijn interpellatie kan u zelf lezen, dus die ga ik ook niet volledig voorlezen. Ik heb net zoals mijn collega Christel bedenkingen bij het concept burgerparticipatie, waar de dag vóór de burgerparticipatie een persconferentie wordt gegeven voor de plannen reeds toe te lichten als definitief zijnde.

Ik zou dan ook graag de vraag willen stellen “zijn die plannen reeds definitief of kan u garanderen dat daar nog wijzigingen mogelijk zijn op basis van de verzoeken van de buurt?”. En puur inhoudelijk, van alle verzuchtingen die ze hebben, lijkt mij het eenvoudigst op te lossen het punt van het wildparkeren, waar een simpele invoering van een bewonerskaart reeds heel wat problemen kan oplossen. Los van de andere zaken, die reeds gezegd zijn. En ik ga ze niet herhalen, zoals reeds aangegeven.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Ik geef het woord aan de schepen.

HANSSENS: Ja ...

WYMEERSCH: Hallo!!

VOORZITTER: Excuseer. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Het is niet omdat ik geen punt heb ingediend, ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ja, oké. Wil je de micro aanzetten, Frans? Dank u.

WYMEERSCH: Ik heb geen punt ingediend, geen interpellatie ingediend, omdat ik gecontacteerd ben onderhands door de buurtbewoners en dat ik hen toen heb geïnformeerd en aange-reikt, dat zij – waar zij het bestaan niet van kenden – dat ze konden beroep doen op een hoor-zitting bij de gemeenteraad. Zij hebben dat gedaan. En ik ben een beetje geschrokken van de snelheid waarmee ze dit hebben gedaan. En ik moet zeggen, de uitleg die ze hier komen geven hebben tijdens de commissie was beknopt, maar duidelijk en doorzichtig. Nu, wij hebben dat ook met onze fractie besproken. We kennen die omgeving daar vrij goed door allerlei re-denen. Maar we hebben dat dus binnen de fractie bekeken en in feite is het vrij simpel. Ge moet weten wat ge wilt. Nu, die omgeving is ten eerste niet zo uitgebreid als men zich voor-stelt. Dat grondstuk of die mogelijkheden zijn niet zo groot. Ten tweede, die hebben een be-paalde geschiedenis achter zich. En ten derde, die hebben ook een historie – en daar hebben de verzoekers trouwens op gewezen – dat dat in oorsprong zelfs een stiltegebied en een na-tuurgebied was. Kijk en dan stellen wij ons de vraag, hetgeen dat men nu voorstelt vanuit het college, vanuit de meerderheid is dat nodig of is dat nuttig? Is dat nodig? Wat ons betreft en onze fractie betreft, zijn de dingen die men voorstelt vanuit het college niet nodig. Het is mis-schien leuk, maar het is niet nodig. Zijn ze nuttig? Sommige dingen kunnen nuttig zijn, maar het overgrote gedeelte is zelfs onnuttig, contraproductief. En dan zeg ik, dan zeg ik vanuit onze fractie dan moeten we radicaal durven zijn. En kijken wat het beste is voor de omgeving in de ruimere zin van het woord. En durf dan knopen doorhakken.

En dan kijk ik speciaal, speciaal naar onze goeie vrienden van Groen in de meerderheid en in het college en dan zeg ik, doe daar dus niets en herstel daar zoveel mogelijk de natuur en houd het daar bij bos en de passie voor recreatie. Geen rimram, geen actieve ontspanning, geen horeca, geen parkeerplaatsen, niets. Gewoon groen en passie voor recreatie. En dan zult ge tegemoetkomen aan de buurt, tegemoetkomen aan de bebossing, tegemoetkomen aan de natuur en tegemoetkomen aan heel de stad.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de schepen. Schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Ja, dank u wel, collega's. Het is zo dat er na het faillissement van FC Gerda, dat die site vrijkwam. Dat was een site, waar jarenlang voetbalactiviteiten geweest zijn. Eerst Red Star en dan nadien Gerda. En afgelopen 2 jaar zijn we aan het nadenken geweest wat we met die site kunnen doen. Er zijn een aantal mogelijkheden, een aantal opportuniteiten. En ik heb een aantal keer in de commissie daar verslag over uitgebracht hoever dat we daar stonden. En de jongste keer of de laatste keer dat we er toelichting over gegeven hebben, was in december, waarbij dat we toen de plannen ontvouwd hebben om rond dat zuidelijke deel, om dat te gaan herbebossen en daar een mountainbikeparcours aan te leggen. En dat van daaruit ook aantakingsmogelijkheden zijn op andere padenstructuren. Het noordelijke deel, onder andere waar het A-terrein geweest is of nog steeds ligt, hadden we of hebben we de bedoeling om daar inderdaad die horecazaak op te richten en een combinatie te maken met avontuurlijke buitensporten. Nu, onder meer op vraag van Christel hebben we ons ook altijd geëngageerd om participatie te voeren rond dat project. Enerzijds participatie met een aantal mogelijke gebruikers, onder andere de wielclubs, ook Wielerbond Vlaanderen en zo is daar bij dat traject de afgelopen maanden van dichtbij betrokken geweest. En die zijn wild enthousiast moet ik zeggen. Anderzijds hebben we dan inderdaad op 19 februari dat participatiemoment gehouden. En er zijn een hele reeks opmerkingen – klein en groot – zijn daar uit dat participatiemoment gekomen. En we zijn daar dan ook ja, met aan de slag gegaan om te zien ja, hoe kunnen we daarop inspelen. Dus dat gaat over kleine bijstellingen hier en daar. Maar het voornaamste is, de voornaamste commentaar als ik het zo mag samenvatten, is dat er daar wel min of meer gedragenheid is, ook in de buurt rond de herbebossing van een deel plus dat mountainbikeparcours en die aantakkingen op andere wandelpaden en fietsstructuren. Dus dat daar zeker een gedragenheid voor is. Maar dat inderdaad rond die horecawerking, dat dat, ja, dat dat wat ter discussie staat. Ik zal het zo zeggen.

We hebben ons daar ook in de schoot van het schepencollege ondertussen – zitten we op 7 maart – hebben we er ons ook over gebogen, toen dat we kennisgenomen hebben van de verschillende opmerkingen die gemaakt zijn in het kader van dat participatietraject. En daar hebben we in het schepencollege principieel beslist is een zwaar woord, maar daar hebben we wat richting gegeven om te zeggen van ja, met dat mountainbikeparcours, met de realisatie van dat mountainbikeparcours in combinatie met die herbebossing, daar kunnen we waarschijnlijk mee verder gaan. En rond die andere ontwikkeling moeten we dat misschien eventjes ja, de rem induwen. We wisten op dat moment ook – want ik denk dat de 2^e maart dat verzoekschrift binnengekomen was – dus we wisten toen ook dat er dat verzoekschrift was, we wisten dat daar een toelichting ging komen in de commissie, dus we hebben toen ja, fatsoenlijk denk ik, geoordeeld van ja, laat ons eerst de informatie die de buurt verzameld heeft en die die hier wil komen brengen – ze maakten zelf bekend, dat ze een voorstel gingen doen, wat dat was wisten we niet, tot dinsdagavond wist ik dat niet – dus dat we eerst dat voorstel afwachten om dan te oordelen hoe we er verder mee omspringen. Dus dat is waar we vandaag staan. Ik denk dat we dus nu verder aan de slag moeten gaan om na te denken van hoe kunnen we dat, hoe kunnen we dat aanpakken. Ik voel dat er rond die herbebossing van het ene deel en die combinatie te maken met die mountainbike, dat daar een gedragenheid over is, hier in de zaal, bij de buurt, bij de fietsers en andere zachte gebruikers. Maar dat we wel deftig moeten nadenken hoe we dat andere deel zullen aanpakken. En ik denk dat dat nu de verantwoordelijkheid is van het schepencollege om daar onder andere in eerste instantie naar de commissie ter zake een voorstel te doen. Hopelijk volgende maand al of ten laatste binnen de twee maand. Maar dus dat we daar op zo kort mogelijke termijn mee terugkomen naar de commissie.

VOORZITTER: Dank u, schepenen. Ik zie de heer De Meyer en mevrouw De Beule.

DE MEYER: Ja, collega's, de Pastoor Copstraat en de Pastoor Stepmanlaan, die zijn eigenlijk naar aanleiding van een rioproject mooi heringericht. Meestal tot grote tevredenheid van de meeste mensen. Her en der zijn er nog een paar bemerkingen, maar over het algemeen is de teneur positief. Verpest dat nu alstublieft eens niet. Want eigenlijk is er één grote fundamentele zorg, geen nieuwe horeca op de terreinen van de vroegere Gerda. Dat is de fundamentele zorg, die leeft bij de mensen. Schepenen, gij spreekt een beetje Sibillijns over het schepencollege, maar ik heb dat verslag uiteraard nagelezen. Ge hebt beslist. Half beslissen doet ge niet. Over de helft van de terreinen hebt ge een beslissing genomen. Ik denk dat de teneur van die beslissing trouwens correct is.

Neem nu niet alleen het verzoekschrift, maar ook die hoorzitting, waar veel volk was en mocht ge dat procentueel uitrekenen, er zijn weinig hoorzittingen waar er procentueel zoveel mensen aanwezig waren als die zaterdagvoormiddag in februari. Neem dat au sérieux en zorg ervoor dat daar geen horeca komt.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Mevrouw De Beule?

DE BEULE: Dank u wel, voorzitter. Geachte collega's, op de commissie van schepen Buysrogge had ik het voorstel of ik had een vraag gesteld of het niet interessant zou geweest zijn voor een blotevoetenpad. Ik denk dat dat er wel perfect in zou passen. En weinig overlast ook. En ik denk, allé ja, dat de buurt daar ook wel eigenlijk weinig problemen mee zou hebben. Dank u.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw De Beule. Schepen? Een blotevoetenpad, ja. Marc heeft het verstaan. Ja, goed. Dat is nog een suggestie. Suggestie om dat er nog bij te doen. Ja. Goed. Dan dank u wel voor deze inbreng. Dan stel ik voor dat we overgaan naar de volgende interpellatie en dat is een interpellatie van raadslid Christel Geerts over de De Sterabonnementen. Christel, jij hebt het woord. ... (geen opname, knoppen niet ingedrukt) ... Sorry, ik moet even zoeken. Ah, excuseer. Interpellatie 3 van raadslid De Meyer, de schijnbare of effectieve onzorgvuldigheden bij het aanstellen van externe dienstverleners. Excuseer, mijnheer De Meyer. Ik had een mapje met de andere mee ... Goed.

DE MEYER: De inleiding hebt ge correct geciteerd. Collega's, er is een beetje een nieuwe bedrijfscultuur op dit stadhuis. Om te pas en te onpas te werken met externe bureaus en dat houdt risico's in. Ik ga niet twee, maar ik ga drie voorbeelden geven. Een derde punt zou ik niet gedaan hebben, maar de wijze waarop het verlopen is in de commissie, noopt mij ertoe. En de commissieleden, die daar aanwezig waren, weten dat ik ook een woordje wil zeggen over het externe bureau, dat aangesteld is voor een investeerder aan te trekken voor de Salons. Normaal gesproken moest die opdracht in januari beëindigd geweest zijn. En ik heb de gewoonte als ik een puntje opvolg, om dat te blijven opvolgen. Met andere woorden, ik stel elke maand dezelfde vraag en ik krijg telkens het antwoord dat men mij niets kan en mag zeggen. Er is nochtans een mogelijkheid om in de gesloten zitting mij mede te delen en ook aan de andere leden, dat die besprekingen iets moeilijker lopen dan verwacht. Dat de investeerders niet allemaal een even gunstig oordeel hebben over de mobiliteit in die omgeving. Dat ze wat zorgen hebben wat er mag voor de buurt van de Salons. Dat de verwachte investeringen voor de persoon of de groep die men wil aantrekken vrij hoog ligt. Met andere woorden, we vrezen dat dat heel moeilijk wordt. Maar vroeg of laat, schepen, zal u ons dat toch moeten meedelen.

En voor alle duidelijkheid, we behoren weliswaar tot een andere fractie en wij tot de oppositie en u tot de meerderheid, maar dat betekent niet dat wij tegenstrevers zijn als het gaat over het goede voor deze stad. En het is niet abnormaal, dat potentiële investeerders ook wel eens een raadslid en ook wel eens een raadslid uit de oppositie aanspreken. Ik probeer deze mensen dan nuttige informatie te geven. Maar ik ervaar ja, vijandigheid mag ik het niet noemen, is het schrik, ik weet het niet, maar ik ervaar een zeker gebrek aan openheid soms naar raadsleden toe. Maar ik heb er alle begrip bij, dat niet alles in een publieke zitting kan gezegd worden, dat sommige zaken uitsluitend in een gesloten zitting kunnen gezegd worden. En uiteraard moeten we dan de beslotenheid van deze zitting respecteren. Dit als eerste punt. En dat is eigenlijk een uitdrukking van een ontgoocheling. Een tweede puntje, dat is de projectondersteuning van jongerenbegroting. Een jongerenbegroting van 20.000 euro, waar men heel zinvolle zaken mee wil doen. Eigenlijk een positief project, laat dat heel duidelijk zijn. Niemand van ons twijfelt eraan, integendeel. Maar we zijn wel een beetje verrast als ten gevolge van het feit dat iemand ziek is op de dienst, daar plots een bureau moet aangesteld worden voor 9.438 euro. Ja, die verhouding daar hebben we het een beetje moeilijk mee. En punt drie, dat is de projectregie voor de herinrichting van de Grote Markt. Ge weet, collega's, destijds is er een projectregisseur voor de Grote Markt aangesteld. Dat was iets minder dan 133.000 euro. En in februari heeft het college dan plots – voor ons als raadsleden dan toch – beslist om die projectregie stop te zetten. Maar men moet dan wel een derde van de werken, die nog moeten uitgevoerd worden, als verbrekingsvergoeding betalen. 33,33 %. Wat is hier eigenlijk mislopen? In zoverre dat ik het zelf kan interpreteren, was de schepen en dus ook het schepencollege en ook de administratie niet zo tevreden van die werkzaamheden. Ja, men stelt zich gelukkig zelf al vragen binnen het schepencollege bij al die externe dienstverleners. Ik heb hier drie voorbeeldjes gegeven. Bezin voor ge begint, zou ik zeggen hé. Dus, samengevat mijn drie vragen. Salons, stand van zaken. Twee, de kostprijs van de opdracht voor de jongerenbegroting van 20.000 euro, konden we deze opdracht voor begeleiding daarvan niet zelf realiseren? Als het de mensen van de jeugd niet kunnen, we hebben ook nog een 8-tal mensen dacht ik op de dienst communicatie. We hebben ook nog een paar participatieambtenaren en we hebben uiteindelijk ook nog een schepen van jeugd en participatie. En drie, waarom is de projectregie voor de Grote Markt stopgezet? Welke waren de problemen in de samenwerking? Dat is het, voorzitter.

VOORZITTER: Dank u wel, Jos. Dan geef ik het woord aan de schepen. Schepen Hanssens? Ah ja, schepen Somers eerst.

SOMERS: Ja, Jos, u hebt effectief al op een aantal commissies dezelfde vraag gesteld. En ik geef daar altijd wel effectief ook hetzelfde antwoord op. De indieningen zijn gebeurd. De besprekingen zijn gebeurd van de eerste fase van de ingediende dossiers. En nu moet er een gedetailleerd dossier moet er ingediend worden. En in die tussentijd, ik volg ook maar de instructies, juridisch, dat ze mij geven, zeggen ze mij altijd dit antwoord. Ik heb u ook beloofd en dat moet ik niet alleen aan u beloven, dat moet ik aan iedereen beloven, dat eens dat allemaal concreet is, dat ik daarmee naar de commissie ga komen. Ik heb daar nog nooit lachwekkend of onnozel over gedaan. Maar ik wil u ook wel duidelijk stellen, dat ik op het dossier van de Salons de bevoegde schepen ben, aangezien dat de Salons bijzonder belangrijk zijn voor publiek dat we trekken naar de Stationsstraat, de kern van onze stad. Maar u hebt mij vorige keer op de commissie ook vragen gesteld in verband met verbouwingen aan een gebouw. Laat mij nu en daar heb ik eerlijkheidshalve ook gezegd, ik ben geen schepen van gebouwen, dat is geen bevoegdheid van mij. En het is niet omdat ik vanuit economie een subsidie heb aangevraagd, een kernversterkende subsidie heb aangevraagd bij het Vlaams parlement, bij de Vlaamse regering en wij die ook hebben gekregen, dat ik verantwoordelijk ben voor de bouwwerken aan de Salons. En ik kan u daar niet op antwoorden. Maar als u, ik heb dan ook gezegd op de vorige commissie, dat ik dat verder volledig ga navragen, want dat er een volledige opstelling is gemaakt van alle werken, die er aan de Salons moeten gebeuren. Dus het is niet dat ik u geen antwoord geef, maar gelet op het feit dat ik u op de gedetailleerde informatie, die u mij toen vroeg, niet kon antwoorden, heb ik ook gezegd dat ik dat ging navragen en het op de volgende commissie ging besproken worden.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen Somers. Dan geef ik het woord aan schepen De Bruyne eerst.

DE BRUYNE: Ja prima, voorzitter. Ja, ik onthoud vooral, Jos, dat u het een zeer waardevol project vindt. Maar ik betreur ook wel een beetje jouw tussenkomst. Meer omdat wij tijdens de commissie een toelichting hebben gegeven over de projectorganisatie, maar ook de inhoud en de reikwijdte van het project. Nu, wat betreft de projectorganisatie, het project dat wordt getrokken door het team jeugd. En het team jeugd bestaat uit drie deskundigen, voltijdse deskundigen, één teamverantwoordelijke die ook belast is met de coördinatie van JOS vzw. En het is door een langdurige ziekte, afwezigheid van één van onze deskundige jongerencultuur, dat wij, ja, dat de voorbereiding van heel dit project, de jongerenbegroting, onder druk kwam te staan. En omdat dat dit project eigenlijk, ja, perfect kan afgebakend worden in tijd, leek het ons aangeraden om de niet-opgenomen personeelskredieten in te zetten om een ondersteuning aan te gaan met een externe projectmedewerker van Crew Consult.

Met andere woorden, die ondersteuningsopdracht is budgetneutraal. Met andere woorden, die ondersteuning die kan gemotiveerd worden vanuit de draagkracht van het team en ook het welbevinden van mijn medewerkers uiteraard. Nu, ik vind het ook wat kort door de bocht om te zeggen of dat je de kostprijs van die ondersteuning één op één gaat verbinden met het jongerenbudget van 20.000 euro. Want dan ga je personeelsinzet van onze administratie of van een externe dienstverlener ga je dan gaan afwegen tegen de kostprijs van een project tegenover de inhoudelijke waarde en de impact ervan. Dat zou niet correct zijn. Nu, voor ons is dit participatie-experiment heel, heel belangrijk. Belangrijke pijler binnen heel die Jong, Wild, Goud-strategie. Er zitten verschillende waardevolle lagen onder. Eén daarvan is, we geven aan 55 gelote jongeren samen met hun leerkracht trouwens een unieke en positieve ervaring rond lokale participatie, waarbij dat ze een impact ervaren, die ze hebben op de maakbaarheid van een stad. Wij hopen uiteraard ook, dat dat een positief sneeuwbal effect heeft naar andere jongeren om hun stem te laten horen. En bovendien, die dag zelf, ja, komen ook mensen van de administratie rechtstreeks in contact met de mening van jongeren over hun vakgebied. Dus door rechtstreeks met hen in gesprek te gaan, ja, kapteren onze medewerkers allerlei noden die er leven bij onze jongeren. Dit jaar is alles trouwens opgehangen aan het thema vrijetijd, iets wat voor de jongeren – en dat bleek uit de “Baas in Sint-Niklaas”, die grote enquête – een grote prioriteit te zijn. En uiteraard hopen wij met dit hele traject, dat dat een katalysator ook kan zijn. De voorstellen, die daaruit gaan voortvloeien – een 8-tal – ja, dat die andere beleidsacties in gang kunnen zetten. Denk aan bv. de verplichting die we hebben om het kader rond het decreet buitenschoolse opvang en activiteiten te gaan ja, vormgeven. Die kunnen daar absoluut richting aan geven. Dus als u mij vraagt of de kosten voor die ondersteuning in verhouding staan tot die inhoudelijke waarde en de impact die dit project heeft, dan is mijn antwoord zeker en vast.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen De Bruyne. Dan geef ik nog het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, dank u wel, voorzitter. Eerst en vooral denk ik dat het heel belangrijk is om te benadrukken, dat er in de samenwerking met PREO geen noemenswaardige problemen waren. Die samenwerking was zeker zinvol bij het opstellen van het contract, de validatie van de verschillende fases van het ontwerp, het voorontwerp en het definitief ontwerp. Ook het bewaken van de tijdslijn tot dat moment. Maar had in het verdere traject volgens ons – zowel administratie als bestuur – geen meerwaarde meer. Om dat te begrijpen, is het wel van belang om eventjes te kijken naar waarom hebben we een dienstverlener aangesteld in het begin van dat project en waar we beland zijn in het ganse traject van het project de Grote Markt.

Bij de start van het traject, met de Vlaamse Bouwmeester, was er vanuit het projectteam, het intern projectteam dan, de suggestie gekomen om met een projectregisseur te werken. Gelet op het feit dat projectcoördinatie op dat moment nog volledig lag bij de afdeling plannen en ontwikkelen, zeg maar gerust de mobiliteitsdienst eigenlijk. Die er niet op uitgerust was om dit grote project te coördineren, inhoudelijk wel te trekken, maar het ganse geheel te coördineren was nog een extra taak. Intussen is die projectstructuur net zoals voor alle andere strategische projecten aangepast en wordt het gecoördineerd vanuit het team beleidsondersteuning, die daarvoor kan rekenen op een hele reeks collega's in de administratie. Daarom werd het op voorstel van het team beleidsondersteuning overigens niet nodig geacht om de samenwerking met de projectregisseur na validatie van het definitief ontwerp verder te zetten in de rest van het traject. We komen nu in een fase, waarbij dat definitief project is eigenlijk afgeklopt en waar ge dan nu echt naar een operationele fase gaat, waar weer andere collega's binnen de administratie aan die kar gaan trekken. Het klopt dat daarvoor een verbrekingsvergoeding is betaald. Dat lijkt mij ook logisch. De opdracht is toegewezen voor een bepaald bedrag. Dat bedrag is niet uitgegeven. De dienstverlener rekent toch wel op die inkomst, aangezien dat het een toegewezen contract is. Er zijn geen noemenswaardige problemen, dus ja, dan moet ge wel een verbrekingsvergoeding betalen. Maar dat betekent ook, dat betekent ook dat we een heel deel niet gaan uitgeven ook. Dus dat is dan het positieve element.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Dan geef ik het woord aan de heer De Meyer en de heer Van der Coelden en mevrouw Geerts. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Vier punten. Wat betreft de Salons noteer ik dat we zo spoedig mogelijk, zo volledig mogelijk zullen geïnformeerd worden op een commissie. Want eens moet ge landen, schepen. En ofwel is dat met een concreet project, ofwel is dat met de mededeling "het bureau is niet gelukt". Ik hoop dat het niet het laatste is, maar hoe langer het duurt, hoe meer ik het vrees. Wat betreft de jongerenbegroting, schepen, ge hebt er heel lang op geantwoord. Dat was echt niet nodig. Het is terecht, zoals ge zegt, een knap project, maar ik wil alleen ervoor waarschuwen dat het niet goed is als er een personeelslid ziek is, dat dan onmiddellijk een bureau aangesteld wordt. Ge kunt een vervanger aantrekken en het is evident dat die vervanger dat project hier niet onmiddellijk kan begeleiden. Maar iemand van de andere vaste personeelsleden, die er wel nog is, zou dat best kunnen en zijn werk wat doorgeven aan. Ik richt mij ook tot de stadsdirecteur, maar die moet er uiteraard niet op antwoorden. Maar hij kan het wel, wat ik zou noemen – en wat ik hier veelal hoor – meenemen. Hoed u voor een bedrijfs-cultuur, waarbij telkens als er een probleempje is binnen de administratie van ziekte, veel werk, burn-out of gelijk wat, dat men zegt "we gaan een extern bureau aanstellen".

Hoed u voor die cultuur. Schepen Hanssens, uw antwoord was verbloemd. Stellen dat er tot nog toe grote tevredenheid was, dit is onwaar, onwaar. Ik citeer “echter na anderhalf jaar samenwerken, blijkt dat er weinig tijd uitgespaard wordt bij de betrokkenen” – uw ambtenaren. “Er is ook een verschil van stijl tussen de manier waarop PREO de regisseursrol wenste op te nemen en de manier waarop de stad wenst samen te werken met het ontwerp. Dit zorgt voor onbegrip en frustraties bij beide partijen”. Onbegrip en frustraties en hier dan zeggen “er is geen probleem”, allé, licht ons correct in, geef ons de volledige informatie. En normaal gesproken, doet ge dat. Ik lees ook verder “Gelieve op de hierboven beschreven andere verwachtingen van de stad en van PREO over de projectorganisatie en de invulling van de rol van projectregisseur, enz...”, dus andere verwachtingen. Met andere woorden, daar zijn niet de juiste afspraken gemaakt. Het is opnieuw een voorbeeld hoe het niet moet lopen. Ik hoop alleen, dat men hier een les uittrekt naar de toekomst toe om voor zichzelf kritischer te worden, wanneer is het wel en wanneer is het niet verantwoord om te werken met externe dienstverleners. En ten slotte – en daarmee wil ik afsluiten – wat mij deze week gestoord heeft, dat is deze mooie brochure. Onze nieuwe Grote Markt. Niet dat ze mooi is. Als ge een brochure uitgeeft, moet ze mooi en aantrekkelijk zijn. Maar, collega’s, dat zijn 16 pagina’s van eigenlijk informatie, die de meeste mensen reeds gekregen hebben. Veelal via de Stadskroniek, wat het geëigende kanaal is. Maar ik had vooral de vraag “wat is de opportuniteit om vandaag deze brochure uit te geven”. Mocht ge dat doen binnen een jaartje of x-aantal maanden die juist gepland zijn en dan ook daarin mededelen aan de bevolking op welke manier de omleidingen zullen georganiseerd worden als de werkzaamheden bezig zijn, dan zou ik zeggen ja, dat is een noodzakelijkheid, dat is een opportuniteit. Maar op dit moment geeft u dat misschien enige zelfvoldoening, maar eigenlijk heb ik de vraag “was deze kost op dit moment noodzakelijk”. Trouwens, ik zou graag vernemen via de adjunct-directeur – via een mailtje mag dat – wat deze brochure gekost heeft en wat de verspreiding ervan kost. En wat mij ook een beetje irriteerde, 16 pagina’s, maar geen enkel woord over de kostprijs ervan. Allé, ik denk dat de belastingbetaler niet alleen mooie prentjes mag zien en een toekomstvisie, maar dat hij ook mag weten welk bedrag dat de stad, welk bedrag dat hij eraan spendeert. En dat heeft mij een beetje geërgerd en vandaar dat ik dacht dit punt is het ideale moment om dit eens mee te geven, dan moet ik dat volgende maand niet als interpellatie op de agenda zetten.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan de heer Van der Coelden. Kris, je hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Ik wilde in feite over dat contract met de dienstverlener voor de Grote Markt min of meer hetzelfde zeggen als Jos De Meyer. Ik had ook de collegenota opgevraagd, waar, allé, die gaat over de verbreking van dat contract. En daar staat inderdaad hetgeen in wat Jos geciteerd heeft en wat toch wel een andere versie is van de feiten, dan degene die de schepen hier vanavond geeft, waarbij hij zegt “ja, er was er geen majeur probleem met dat bureau, het was alleen kwestie van dat we het ook in eigen beheer konden doen, waar zij mee begonnen waren”. Allé, dat verraste mij, dat antwoord. Dat gaat over een contract van in de 120.000 euro. Als ge dat omrekent, daar kun je voor een periode van 4 jaar iemand parttime mee aanstellen. Dus dat is een serieuze opdracht. Als ge dan ineens na 2 jaar tot de vaststelling komt, dat die taak evengoed kan gedaan worden door iemand van de eigen administratie, wat nu het geval is – er wordt iemand van beleidsondersteuning op gezet – allé ja, ik heb het gevoel dat dat ergens niet klopt dat verhaal. Voor mijn part, als ge de nood voelt om daar iets meer over te zeggen, dan dat ge daarnet gezegd hebt, mag dat gerust in de besloten zitting zijn. Maar hetgeen dat ge daarnet zei, allé, is volgens mij een verbloemde versie van hetgeen dat in die collegenota, die gaat over de verbreking van het contract met die dienstverlener, veel explicieter wordt omschreven als de reden waarom het contract verbroken is door het stadsbestuur.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Ik geef het woord aan mevrouw Geerts.

GEERTS: Ja, kort. Ik wou toch even tolk zijn van de verontwaardiging, die er toch ook was bij onze fractie. En met dank aan collega De Meyer om dat punt rond het jongerenproject. Ik was, ik maak geen deel uit van uw commissie, dus ik neem akte dat u zegt ja, we hadden dan wat centen minder nodig voor personeel in te zetten, dus hebben we dat gecompenseerd. Maar allé, het is niet omdat u nu zegt het is geen meerkost, dat u dat vrijstelt om toch enig kritisch, op een enig kritische manier om te gaan met overheidsgeld. Als je 9.000 en zoveel euro nodig hebt voor een project van 20.000 euro, dan klopt er iets niet. Dus ik zou graag – en het kan, ik heb nu niet nog nagekeken, Bart, wat er juist allemaal aan informatie zit bij uw punt – maar ik vraag hoe dan ook een volledige offerte van dat bureau. En ik wil ook weten wat zij juist gedaan hebben. En ik kijk dat met heel veel verwachting tegemoet. En ik denk dat ik de shift ga maken van een oudere sector naar de jeugdsector, want daar valt veel geld te verdienen.

VOORZITTER: Ja, we zijn nu wel een debat aan het voeren, maar goed, ik heb ook aan de anderen het woord gegeven. Ik geef dus kort mevrouw Baeten ...

BAETEN: Ah ja, dank u, voorzitter. Ja, ik was wel aanwezig in de commissie en ik heb ook wel wat het privilege gehad om die jongerenbegroting vorig jaar dan van dichtbij te werken en te zien welke specifieke kwaliteiten daar soms ook voor nodig zijn. Waarvan ik ook weet dat de persoon, die jammer genoeg uitlag, die ook wel bezat. Nu, deze week was ik op het congres over de toekomst van lokale politiek en daar was ook een interessant panel en daarmee dat ik de suggestie wil meegeven over de toekomst van de raad, waarbij raadsleden zich ook meer betrokken kunnen voelen bij participatie. En ik denk dat dat soms wat een onderliggend iets is, dat in tussenkomsten misschien meespeelt en daarmee gaf men de suggestie als er burgerparticipatie wordt georganiseerd, dat ook de organisatie en de begeleiding natuurlijk niet voor die zaken die redelijk specifieke vaardigheden, kennis of talenten vaardigt, maar natuurlijk voor gesprekstafels dat ook uw raadsleden zowel in meerderheid als oppositie belangrijke personen zijn om dat gevoel van participatie en de politiek die betrokken is, om dat mee te doen. En daarmee de suggestie om daar toch eens over na te denken op welke manier ook wij – en dat is iets dat ik zeker persoonlijk heel graag zou doen – meer kunnen betrokken worden in dat soort projecten.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Baeten, voor deze extra suggestie. Dan zijn we gekomen aan interpellatie 4 van raadslid Christel Geerts rond De Ster-abonnementen. Mevrouw Geerts?

GEERTS: Dank u, voorzitter. Ja, een tijdje geleden waren we hier met z'n allen zwaar vertoewend over de beslissingen, die in de provincie genomen werden. En dat is ondertussen een stuk geremedieerd, met dank aan iedereen die het voorstel, voorstellen die daar dan op tafel lagen, gesteund hebben. Ik zeg wel voor een stuk geremedieerd, in die zin dat die gezinsabonnementen al terug ingevoerd zijn, maar wat blijft, is toch wel een serieuze prijsverhoging. Ik heb hier in mijn vraag een aantal simulaties gemaakt en je ziet ook in het stuk dat de collega's van de PVDA hebben ingediend, kan u dat in detail bekijken. Nu, het is misschien gemakkelijk als je in de oppositie zit van altijd te zeggen "daar mag niets bijkomen". Dat geef ik grif toe. Maar na corona en in deze moeilijke tijden voor heel veel mensen met energie en alles is het toch wel een hele zure, dat die prijzen voor de toegang tot dat recreatiedomein, dat die toch wel meer dan substantieel verhoogd worden. En dan verwacht ik eigenlijk van dit stadsbestuur een signaal. Een signaal, dat zelfs niet uit de lucht moet komen gevallen hé. In uw eigen armoedepplan zegt ge van "wij willen die financiële en sociale drempels verminderen naar het vrijetijdsaanbod voor de stad". De toestand vandaag de dag is zo erg, dat we ...

Iedereen is kwetsbare mens wat de nood aan vrijetijd betreft. Dus het staat in uw eigen plannen en daarom denk ik dat het een heel billijk voorstel is van ons om te zeggen “zou dat nu geen mooi gebaar zijn om de meerkost, die mensen moeten betalen, om daar een stuk en liefst ten volle aan tegemoet te komen”. En wij kunnen hier heel veel plannen. U kan ons heel veel plannen laten goedkeuren. The proof of the pudding is in the eating. Dus het zou, als ge het nu echt meent met Iedereen Mee, dan zou denk ik dit gebaar dat echt wel kracht kunnen bijzetten. Dus met andere woorden, de fractie van Vooruit vraagt aan het stadsbestuur om een krachtig signaal te geven en om de meerkost te compenseren voor de mensen en niet alleen voor één bepaalde categorie, maar voor alle mensen. Ik denk dat de nood de laatste 2 jaar aan een betaalbare vrijetijd voor ieder van ons wel zeer duidelijk geworden is.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Geerts. Ik geef het woord aan de heer Wauman. Daarna aan de heer Wymeersch. Chris?

WAUMAN: Ja, wij hebben ook eigenlijk met een beetje verontwaardiging gezien, wat de nieuwe prijzen geworden zijn. Collega Geerts heeft het al gezegd. Voor de meeste doelgroepen gaat het over een verdubbeling. Of dat nu gaat over individuele abonnementen, gezinsabonnementen, maar ook voor bv. de mensen met een beperking, wat toch opvallend is. En wat nog meer opviel, is dat gepensioneerden zelfs een verviervoudiging van de toegangsprijs tegemoetzien, wat toch wel heel opvallend is. Gepensioneerden in België krijgen al één van de laagste pensioenen in heel West-Europa en dan net hén vier keer zoveel gaan vragen als vorig jaar is echt gewoon een onaanvaardbare discriminatie. Wij vragen dan ook, dat het stadsbestuur net zoals Vooruit vragen wij voor een tussenkomst, want inderdaad, we komen uit een Covid-periode. We zitten nu in een energiecrisis. Het is heel moeilijk. En als wij de reacties van mensen zien of horen, dan hebben zij als eerste reactie van “wij gaan niet langer een abonnement nemen” of “we zullen vanaf nu naar Wachtebeke gaan, want daar is het gratis”. Maar ja, jullie weten net zoals ons – daarstraks is het nog gezegd door één van de schepenen – mensen in sociale woningen, die hebben minder autobezit, dus die hebben niet die mogelijkheid om uit te wijken naar Wachtebeke of naar de Blaarmeersen in Gent voor daar gebruik te gaan maken van gratis provinciaal domein. Als je dan ook nog weet, dat 15 % van de Vlamingen – dat was voor de twee crisissen die ik net heb opgesomd – zich niet konden permitteren om op reis te gaan, ja, dan is De Ster net echt een cruciale ontspanningsmogelijkheid, die wij de meer kwetsbare mensen in onze stad zeker moeten blijven aanbieden. Ook wij hebben proberen na te deken over een compensatie, die zou kunnen gegeven worden door dit stadsbestuur aan onze stadsgenoten.

En wij hebben, ja, soms krijgen wij het verwijt dat we niet constructief zijn en met niets haalbaars komen, dus we hebben geprobeerd om een zeer eenvoudige, makkelijke, haalbare en betaalbare oplossing naar voor te komen. En wij schuiven naar voor, dat iedereen die een abonnement neemt en die gedomicilieerd is in Sint-Niklaas, dat jullie die een compensatie van 20 euro geven. Wij denken dat dat dus haalbaar is. Met het huidig aantal abonnees uit Sint-Niklaas zou dat een kost zijn van amper 36.000 euro. Als je bedragen hoort, die hier vaak worden gepresenteerd, dan denken wij dat dat echt peanuts is voor terug ervoor te zorgen dat De Ster toegankelijk is voor iedereen in onze stad.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Ik geef het woord aan de heer Wymeersch. Frans?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's en mevrouw Geerts in het bijzonder, wij zijn niet, wij staan niet onsympathiek tegenover uw voorstel. Maar wat mij verbaast, is dat u dit voorstel doet. Want als ik goed ben geïnformeerd, dan zijn er maar twee fracties die in de provincieraad de abonnementsprijzen niet hebben goedgekeurd. Twee fracties. Te weten Vlaams Belang en Open Vld. Uw fractie heeft de abonnementsprijzen in de provincieraad goedgekeurd. Goed, het kan zijn dat u een beetje in onmin leeft met uw provinciale collega's en dat uw inzichten socialer en beter zijn dan de hunne, maar hier de heilige komen uithangen en dan daar waar het moet beslist worden meeheulen met de rest, dat vind ik toch echt kort door de bocht. We staan sympathiek tegenover uw voorstel en we steunen het, maar als u a zegt, moet u ook heel het verhaal vertellen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan mevrouw Geerts.

GEERTS: Mijnheer Wymeersch, u hebt een punt, dat we in de allereerste stemming heeft onze fractie laat mij zeggen een collectieve dwaling ondergaan. Zij hadden daar wat redenen voor, in die zin – misschien kort door de bocht – niet voldoende het document gelezen in al zijn details. Dat is zo. Maar ik denk dat wij dit nadien meer dan hebben proberen rechtzetten. Het is uiteindelijk ook dankzij het werk, gesteund door alle fracties, dat dat terug, dat gezinsabonnement terug is ingevoerd door mijn fractie en nadien heeft deze fractie dan ook tegengestemd tegen de nieuwe prijzen. Dus, allé, de waarheid, we zijn slecht begonnen. Onze provincieraadsfractie is slecht begonnen ...

WYMEERSCH: En is slecht geëindigd.

GEERTS: ... en is goed geëindigd, want ...

WYMEERSCH: ... ze hebben meegestemd.

GEERTS: ... ze hebben tegengestemd, de verhoging.

WYMEERSCH: Ze hebben meegestemd, enkel Open Vld en Vlaams Belang ...

... (?): Vlaams Belang heeft zich onthouden ...

GEERTS: Ja en wij hebben tegengestemd.

WYMEERSCH: U hebt niet tegengestemd. U hebt voorgestemd.

VOORZITTER: Ik ... Ik geef het woord even ... Ja, ik zie nog dat de heer De Meyer nog kort het woord vraagt. Ja, mijnheer De Meyer?

WYMEERSCH: Rood is voor hé.

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer heeft het woord, ja.

DE MEYER: Ja, maar ik moet kunnen spreken hé.

VOORZITTER: Ja, Jos?

DE MEYER: Ja, eigenlijk zijn we wel tevreden dat mede op onze vraag – en ik denk dat wij als eerste daar het initiatief voor genomen hebben – het gezinsabonnement na de collectieve dwaling van de provincieraad opnieuw is ingevoerd.

GEERTS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Ja, dat zal wel.

DE MEYER: Daar ga ik niet op antwoorden. We gaan niet onder mekaar discussiëren, collega. Maar natuurlijk, als ik het voorstel beluister – en het is misschien iets te kort door de bocht – maar het wijst wel aan, dat ik er vragen op heb als onze collega van PVDA voorstelt van voor iedereen die een abonnement heeft een stadssubsidie van 20 euro. Dan zou ik nog een ander voorstel kunnen doen indien het is om ter meest. Waarom zou de stad geen subsidie kunnen geven voor alle gezinnen van Sint-Niklaas om 20 euro minder provinciebelasting te betalen? Allé, ik bedoel maar, collega, we moeten opletten waar we mee bezig zijn. Ik begrijp wel, dat voor bepaalde groepen de prijs soms een drempel kan zijn. Dat begrijp ik. Maar om dan te zeggen we nemen de maatregel voor iedereen, dat vind ik eigenlijk niet zo gelukkig. Dat moet selectief gebeuren. Wij kunnen dat nu niet onmiddellijk invoeren vanuit deze gemeenteraad, maar we kunnen die suggestie wel nog meegeven naar de toekomst toe voor wat betreft de provincie. En één van de elementen, die we wel kunnen doen, leden van het schepencollege, de kansentas is een heel nuttig instrument, maar jammer genoeg weten een aantal mensen nog altijd niet, jammer genoeg, dat die bestaat. Het zou zinvol kunnen zijn, dat bv. ook aan De Ster een publicatie uithangt waar staat “kijk, mensen die een gezinsabonnement wensen met een kansentas, dat kan” of “die toegang wensen met een kansentas, dat kan” en op die en die manier moet dat aangevraagd worden. Want geloof mij, er zijn veel mensen die het bestaan ervan nog niet afweten. Dat zijn een aantal korte bemerkingen en toch ook een aanbeveling, waar ik heel sterk van zou appreciëren mocht ze uitgevoerd worden.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan de burgemeester en daarna aan schepen Heyrman.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, het is de derde keer dat we in deze gemeenteraad discussiëren over de tariefwijzigingen en de tariefverhogingen - laat ons maar een kat een kat noemen – in De Ster. Dat de oppositie vindt dat de aanpassingen niet ver genoeg gaan, ja, ik kan dat begrijpen. Moest ik op die banken zitten, ik zou misschien ook – misschien, ik weet het niet – ook in die zin redeneren. Maar ik merk nu een heel merkwaardig spel van opbodpolitiek tussen de 4 oppositiepartijen. Allé, opbodpolitiek of afdingen, het is te zien hoe ge het bekijkt. Ik heb, collega's, vorige maand gezegd wat het resultaat was van onze bespreking en ons overleg met het provinciebestuur. Ik denk dat het goed was en nodig was, dat wij allemaal en een aantal abonnees in de eerste plaats gereageerd hebben unisono tegen de eenzijdige tariefverhoging, zeer hoog en zonder enig overleg, laat staan dus ook informatie naar het stadsbestuur toe door de provincieraad op 15 december. En waarbij inderdaad alle fracties eigenlijk zich niet goed bewust waren van de beslissing, die ze hadden genomen en de consequenties voor de abonneehouders in Sint-Niklaas. Nu, als men de cijfers vergelijkt – en ik heb daar ook in januari en in februari op gewezen – moet men opletten. Er was een verschil, er was een verschil in De Ster tussen de tarieven van abonnementen, zowel individuele abonnementen die werden aangevraagd vóór 1 april en nà 1 april. Dus voor een individueel abonnement was dat voorverkoop 20 euro, daarna 25 euro. Voor een gezinsabonnement voorverkoop 30 euro, nadien 45 euro. En 45 euro zit natuurlijk al dicht bij een tarief van de huidige nieuwe gezinsformule, afhankelijk van de gezinsgrootte en de gezinssamenstelling. Ik wil ook toch wel eens vermelden, dat de betalende periode drastisch is ingekrompen. Nu, we kunnen daar lang over blijven discussiëren en jullie kunnen heel veel voorstellen doen. Op den duur zou dan een abonnement nog goedkoper zijn of zou een ja, een dagticket nog meer gaan kosten dan een abonnement. Ik denk dat dat ook niet de bedoeling is. Ik wil er ook op wijzen – en ik denk dat collega De Meyer daar terecht op gewezen heeft – dat de kansenpas dus ook door de stad wordt gecompenseerd, maar alleen dus voor de kansenpashouders. Dat bedraagt dus 50 % van de prijs dat we daarin tussenkomen. Dat we niet alleen voor De Ster, maar voor andere zaken die kansenpas nog beter bekend zouden moeten maken, ik denk dat schepen Heyrman daar verder zal op antwoorden. Maar noch, mevrouw Geerts, op uw voorstel, noch, collega Wauman, op uw voorstel is het college, overweegt het college om daarop in te gaan.

Ja, de mensen die van die 5 of van die 10 of van die 20 euro zouden profiteren, ja, die zullen dat natuurlijk leuk vinden, maar op den duur zouden we ook eigenlijk een alternatief subsidiëringcircuit kunnen opstarten van de stad naar de provincie. En dat is denk ik ook een neveneffect, dat we geenszins willen in de hand werken.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Ik geef het woord aan schepen Heyrman eerst.

HEYRMAN: Ja, rond de kansenas hebben we inderdaad beslist om 50 % tussen te komen op abonnementen. Ik denk dat dat ja, is wat we ook daarvoor deden. Dus we blijven tussenkomen. Nu zal onze tussenkomst wat stijgen, omdat ook de kostprijs gestegen is. Wij hebben na veel, veel werken eindelijk, want iedereen wil automatisch rechtstoekenningen en zo, maar iedereen weet ook dat dat te pakken krijgen van die lijsten, dat dat een hele procedure is vooraleer dat ge ja, zo'n lijsten krijgt. We moeten er ook elke keer als we een update vragen 4.000 euro voor betalen. Voor dus de lijst bv. met verhoogde tegemoetkoming hebben wij uiteindelijk de toelating gekregen. En we zijn op die lijst al een tijdje aan het werken om, allé, we hebben eerst overwogen om iedereen, die in aanmerking zou kunnen komen voor een kansenas, er gewoon één te sturen. Maar dan denken we, dat er gewoon veel ongebruikte zouden zijn. Dus wat we al voor drie groepen hebben gedaan nu en we proberen elk jaar minstens één groep extra te doen, is hen zowat uit te nodigen van ja, we hebben hier wat cadeautjes voor u liggen, we hebben een kansenzak voor u liggen, kom af. En hen eigenlijk te verleiden om één aan te vragen. Er moet ook een foto op. Die kansenaskrant die is enorm veranderd. In veel doen met weinig geld, waar we terug een nieuwe druk van hebben, die proberen we zoveel mogelijk aan intermediëren ook te verspreiden. Wordt ook de kansenas enorm in gepromoot. En via scholen – dat was eigenlijk wel de beste, allé, omdat we ook de toelage voor onbetaalde schoolkosten aan die kansenas hadden gekoppeld – daardoor doen de meeste scholen in het begin van het schooljaar vragen die een klevertje op van de mutualiteit en dan worden die eigenlijk in groep aangevraagd. Dus op zich is dat nog altijd veel werk om die kansenas te promoten, maar wij blijven dat doen en dat heeft wel succes.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Wauman had al het woord gevraagd. Oké. Chris?

WAUMAN: Burgemeester, ik vind het wel een beetje flauw, dat u over een opbodpolitiek tussen de oppositie spreekt. Ik denk dat wij redelijk consequent zijn in wat wij vragen. Wij hebben al van in het begin als PVDA gevraagd, dat de abonnementsprijs van 30 euro moet behouden blijven. En als ik kijk naar het voorstel van mevrouw Geerts en dat van ons, dan komt dat ook op hetzelfde neer. Wij willen dat de stad een compensatie geeft voor de verhoging. Dus ik zie het opbod eigenlijk niet. En vanuit CD&V heb ik eigenlijk geen voorstel gehoord op dat vlak. Dus waar die opbodpolitiek zou zich moeten bevinden, is mij een raadsel.

U gaf als voorbeeld, dat de prijzen vorig jaar na een bepaalde tijd hoger werden en bv. voor een gezinsabonnement het uiteindelijk 45 euro werd. Ja, voor sommige mensen zoals een tweeoudergezin met drie kinderen betekent dat nog altijd dat ze nu 33 % meer gaan moeten betalen. Ik weet niet, zelfs met de inflatie van 8 % die er nu is, betekent dit nog een prijsverhoging die 4 keer zo hoog is dan de zeer hoge ongeziene inflatie die er op dit moment is. Schepen Heyrman, u zei van “we blijven tussenkomen met de stad bij de kansenpassen, het blijft 50 %”. Ja, dan ben ik eigenlijk helemaal verbaasd. Dan val ik eigenlijk echt letterlijk van mijn stoel. Dat betekent dus dat zelfs die kwetsbare mensen, die recht hebben op een kansenpas, dat ook zij dubbel zoveel gaan moeten betalen als vorig jaar. Ik ben daarvan versteld. Met PVDA hadden wij een motie ingediend. Nogmaals, wij denken dat dat een heel duidelijk voorstel is, een eenvoudig voorstel, een financieel zeer haalbaar voorstel, dat eigenlijk werkelijk peanuts is op de budgetten en de bedragen, die jullie zelfs deze maand nog opnieuw uitgeven. En wij leggen die motie zoals voorzien ter stemming voor.

VOORZITTER: Goed, oké.

DE MEYER: Eén elementje, heel kort. Mevrouw Heyrman, ik kan me best voorstellen, dat voor sommige mensen een kansenpas aanvragen een te hoge drempel is. Ik zou graag hebben dat ge dat mee ter overweging neemt.

VOORZITTER: Goed, dank u, mijnheer De Meyer. Als inderdaad, als de motie voorligt, dan moeten we erover stemmen. Ja, wie is voor de motie van de PVDA? Wie is voor de motie? Ja, in de tekst, het staat erin. Wie is voor de motie van PVDA? Wie stemt voor? Dat is PVDA en Vooruit. Wie stemt tegen? Dat is de meerderheid. Wie onthoudt zich? CD&V en Vlaams Belang? Ja, maar ik heb het niet gezien. Ah jullie onthouding? Ah voor. Ja, maar als ge uw hand niet omhoogsteekt. Ja, voor. Ja, maar ik zie jullie wel, ik zie jullie wel, geen probleem. Goed. Dan zijn we aan punt 6, motie en voorstel tot beslissing van raadslid Julien Ghesquière, motie voor de vrede. Ik geef het woord aan Julien.

Ghesquiere: Dank u, voorzitter. Ik ga dat heel, heel, heel kort houden. Waarom? Omdat dit punt eigenlijk mijns inziens niet moet toegelicht worden. Wie is er hier niet voor solidariteit? Wie is er hier niet voor humane hulp? Wie is er hier niet voor een duurzame vrede? En ik zou zelfs durven voorstellen om daar een minuut stil voor te zijn. Net zoals we gedaan hebben op de markt, waar ik ook collega Maes toen gezien heb en ook de burgemeester gezien heb. Een stiltekringel maakt op dat moment meer indruk voor de vrede dan alle geroezemoes errond. Dus ik stel voor, dat iedereen die motie die daar ligt, straks gaat tekenen. Misschien best rondgeven.

VOORZITTER: Ja, we zullen ze laten, we zullen ze ook laten circuleren. Dat is het gemakkelijkst.

GHESEQUIERE: En ik zou voorstellen dat we daar eigenlijk een minuutje stil voor maken.

VOORZITTER: Ik ga akkoord. Goed.

S T I L T E

VOORZITTER: Goed. Dan laten we ondertussen ook de motie circuleren, terwijl de raad verder gaat. Ik geef dan het woord aan de heer Wymeersch voor de interpellatie nr. 8, politiezorg op afspraak? Niet iedereen op de afspraak. Frans, je hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. En het is uit de losse pols, omdat het een probleem is dat ik al een paar keer heb aangeraakt. Maar naar aanleiding van bepaalde feiten kon ik niet laten van het terug aan de agenda te zetten. 14 dagen geleden deed er zich het volgende voor op het speelpleintje in de Molenwijk in Belsele. Kinderen – 10, 11 à 12 jaar – worden daar gemolesteerd, gepest, aan de haren getrokken door een bende hangjongeren, leeftijd 15, 16 à 17 jaar. Worden daar geslagen. De kinderen gaan al wenend naar huis, doen hun beklag bij de ouders en de ouders nemen hun telefoon en bellen naar de politie. Waar ze het antwoord kregen “gelieve ...” – het was de zondagnamiddag – “... morgenochtend terug te bellen voor een afspraak”. Daar hebben die kinderen geen boodschap aan. En zo zijn er verschillende dingen, die regelmatig gebeuren, dat men gewoonweg naar het cliënteel, tegen het cliënteel zegt “bel terug en maak een afspraak”. Is trouwens hier in extenso – die manier van werken – toegelicht en meegedeeld door de korpschef. Maar dit houdt niet langer steek. Want wat, dan vraag ik mij af, wie beoordeelt dit of dit voor onmiddellijke inzetbaarheid is of voor een afspraak. Wat voor de politie misschien een klein feit is, kan voor een betrokkene bij een handtasdiefstal of bij ik weet niet wat een kleine vorm van criminaliteit, zoals handtastelijkheden en pesten en molesteren van kinderen, kan dat zware criminaliteit zijn. Dus daarom, voorzitter, burgemeester, denk ik dat die manier van werken, waar men onderscheid maakt tussen erge en minder erge feiten, waar men onderscheid maakt tussen onmiddellijk optreden van de politie of via een afspraak en later we zullen het dan eens bekijken, dat die politiek moet stoppen. Dat men onmiddellijk moet optreden no matter what. En als men dat niet kan om God weet welke redenen, dan moet men de reorganisatie van het korps bekijken en herbekijken. Maar het cliënteel dat buiten is en de politie is mijn vriend zegt men dan, begint het stilletjesaan beu te worden, dat men voor bepaalde feiten à la tête du client wordt verwezen naar een afspraak in de loop van de week die komt.

Daar hebben de mensen geen boodschap aan. Daarom vraag ik u, burgemeester, overleg dit met uw korps, maar de mensen beginnen het strontbeu te worden, dat ze op sommige manieren en op sommige feiten zo worden behandeld.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, mijnheer Wymeersch, toen ik uw interpellatie las, de toelichting daarvan, dacht ik dat de oriëntatie of de doelstelling enigszins anders ging zijn, nl. dat mensen wanneer zij in het politiehuis komen in de Dalstraat of zo snel mogelijk of onmiddellijk een afspraak wensen, dat daar – want daar krijg ik ook opmerkingen en klachten over – dat ze niet onmiddellijk kunnen te woord gestaan worden. Wat u nu zegt, is enigszins anders, in die zin dat mensen de politie contacteren en dat de politie niet onmiddellijk ter plaatse komt. Nu, dat is ook een probleem soms, dus dat mensen de politie bellen en de politie gaat en wil en zal ter plaatse komen, maar ze moeten daar dan te lang op wachten en wachten – ook al duurt dat maar enkele minuten – ja, wachten dat voelt zeer lang aan en dat is zeer frustrerend. En mensen worden dan boos en verontwaardigd, enz... We kennen allemaal denk ik wel dat gevoel af en toe. Nu, allé, ik wil nog eens wijzen op het onderscheid tussen onmiddellijke politie-interventie en dan belt men best naar de 101 en dan zal de dispatching kijken welke patrouille van Sint-Niklaas of zelfs van een omliggende zone kan dat zijn, zo snel mogelijk ter plaatse kan zijn om zich van de toestand te vergewissen en de niet-dringende politiehulp, de zogenaamde blauwe lijn, waar men dan voor als het gaat om feiten die niet onmiddellijk interventie vragen, waar men inderdaad een afspraak kan maken rond een aangifte of gewoon een melding van bepaalde feiten, hoe dan ook. Nu, die afweging maken, dat is natuurlijk mensenwerk. Dat is een stukje subjectiviteit. Hangt ook een stuk af van de beeldvorming, die men krijgt. De casus waarnaar u verwijst, doet bij mij wel een belletje rinkelen in verband met een klacht die ik onlangs gekregen heb. En allé, ik weet niet of het over dezelfde klacht gaat, maar wat er dan is fout gelopen, kan dikwijls worden of hoe het is gelopen – het is niet noodzakelijk fout gelopen – kan dan dikwijls gereconstrueerd worden aan de hand van de transcriptie, dus van het telefoongesprek. Zoals u weet, als u naar het politiehuis belt, dan hoort u ook altijd een bandje van “dit gesprek kan worden opgenomen”, enz... En dat kan dan dikwijls wel verheldering brengen wat er is fout gelopen. Nu, het werken op afspraak is geen uitzondering. Heel veel politiezones in Vlaanderen, die werken op afspraak. In het Waasland dus 4 van de 5 politiezones. Alleen Kruikeke, Temse die werken met het systeem op afspraak.

En ik wil u toch eens, collega's, een aantal cijfers geven – en er zullen altijd fouten gebeuren en er zullen altijd inschattingen anders kunnen verlopen en mensen kunnen het gevoel hebben van ja, men handelt niet snel genoeg en niet accuraat – maar als ik u een aantal cijfers geef, dan zult ge ook wel begrijpen dat ja, missen menselijk is. In 2021 zijn er bij de politie – hou u vast – 6.820 afspraken gemaakt. 6.820! Dat is een indrukwekkend getal. En dan, dat zijn de afspraken die gemaakt zijn. 80 % - 5.456 – zijn afspraken die nagekomen zijn, dus mensen die, ja, ze maken een afspraak en ze komen ook. Dan zijn er 7 % - 465 – afspraken afgebeld. Dat gebeurt ook hé. Het is zonder voorwerp geworden of het is opgelost of weet ik veel wat. Maar ge hebt dan ook nog eens 13 % - 899 – afspraken, waar de afspraak is gemaakt, ge wacht 5 minuten, 10 minuten, 15 minuten, er verschijnt niemand. Als burgemeester ervaar ik dat ook. Ik denk dat collega-schepenen, gewezen schepenen dat ook soms wel gekregen hebben. Dus ja, allé, de fouten, onze politiemensen zijn ook geen perfecte mensen, zullen ook wel fouten maken. Maar allé, bij 13 % van de burgers is het ja, goed, we zijn er niet. Als ik dat voorheb, dan laat ik mijn medewerkster wel eens bellen en de antwoorden – ik ga ze u hier niet geven in publieke zitting – maar dat is soms ja, om te zeggen hoe is het in godsnaam mogelijk. Dus nog eens, mijnheer Wymeersch, ja, soms is de inschatting niet correct. Aan de andere kant is het ook zo, wij werken vanaf oktober 2020 met die afspraken. Dus ervoor had ik ook veel klachten en waarschijnlijk jullie ook van mensen die zeggen ja, ik ga naar het politiehuis, het was daar zeer druk en ik heb daar 3 à 4 uur moeten wachten eer het mijn beurt was. En dan beginnen mensen natuurlijk ook te koken en boos te worden en dan komen ze natuurlijk ook tegen de burgemeester zeggen van ja, hoe is dat in godsnaam mogelijk dat ik daar zolang heb moeten wachten. Want ja, iedereen vindt – begrijpelijk ook – dus dat zijn probleem, zijn zaak zo snel mogelijk op een accurate manier moet worden behandeld. Dat zijn geen redenen, mijnheer Wymeersch, om ons systeem om te werken op afspraak dus om dat af te schaffen. Ik vraag wel aan de korpschef en ook aan de medewerkers uiteraard om de inschatting en de begeleiding van mensen, zeker met een emotionele problematiek, emotioneel zwaar geladen problematiek, toch op een accurate en ja, burgergerichte manier aan te pakken.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Ik geef eerst het woord aan Frans.

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Uiteraard bijna zou ik zeggen, kan ik niet leven met dit antwoord. Het kan best zijn, dat het overgrote gedeelte in Vlaanderen werkt met politie op afspraak. Dat wil niets zeggen hé. Dat wil niets zeggen. Dat kan zijn dat we zoveel afspraken hebben, waarvan het merendeel een oplossing kent of dat er, enz..., enz... maar door het feit – en dat geef ik u op een papiertje, burgemeester, collega's – dat men op afspraak blijft werken, worden er heel wat feiten zelfs niet gemeld bij de politie.

Worden er geen afspraken niet meer gemaakt bij de politie. Omdat men nu stilletjesaan begint te redeneren en altijd maar meer en meer “wat brengt het op om te bellen, ze komen toch niet of er gebeurt toch niets mee”. Dus er moet dringend aan iets gedacht worden qua reorganisatie. Hoe en met welke middelen, dat weet ik niet. Ik ben daar niet verantwoordelijk voor, ik heb daar geen zicht op. Maar ik heb vernomen dus dat er weeral een poging wordt gedaan tot uitbreiding van het korps via allerlei middelen, sociale media en dergelijke. Dus heeft men blijkbaar toch wel ingezien in het korps, dat er daar een nood is aan bijkomend personeel. Ik zou dan toch pleiten, dat men het bijkomend personeel dat men aanwerft, inzet daar waar het nodig is. Maar geloof mij vrij, bij de modale Sint-Niklazenaar begint de onvrede over het optreden of het soms niet-optreden van het korps hoge toppen te scheren. Ik denk dit kan niet blijven goed gaan. Er moet een andere manier van optreden en andere manier van organisatie gevonden worden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef nog eerst kort het woord aan mevrouw Baeten en aan mevrouw Bats. Kort. Ja?

BAETEN: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik heb wel al redelijk positieve zaken vernomen als het over korte interventies gaat. En ik denk niet omdat je afspraken moet maken, dat het als het echt over heel dringende zaken gaat, dat er niet meer geïntervenieerd kan worden. En ik hoorde van, ook wel in de problematiek met zware problemen, dat zeker sinds dat er speciaal opgeleide teams ook zijn, dat dat op een zeer goeie manier gebeurt. Maar mijn vraag is echt – en het is een oprechte vraag, omdat ik ook niet weet of dat eventueel op een hoger niveau wordt georganiseerd – maar ik weet vanuit ervaring dan in Gent, als er interventies gebeuren en dat is toch wel wat in het voorbeeld van de collega werd aangehaald en men ziet dat er ja, toch wat trauma speelt of slagen en verwondingen zoals hij zei, in Gent wordt er direct contact gelegd met gratis slachtofferbegeleiding, meestal vanuit het CAW. En dat is niet iets dat de politie organiseert, maar die geven wel de contacten door. En ik vroeg mij af of wij ook die samenwerking hebben. En anders zou ik graag de suggestie doen om dat toch te bekijken.

WYMEERSCH: Als u mij toestaat, voorzitter, mevrouw Baeten, ...

VOORZITTER: Dank u. Ja, mijnheer ...

WYMEERSCH: Als wij regelmatig meemaken en we meldingen krijgen van mensen die een aangifte doen van aan de politie, hier worden achter de hoek – en ik zal de locatie niet noemen, tot 3 keer toe dat ikzelf ben geïnformeerd – hier worden drugs gedeald en dat na een half uur à drie kwartier de politie eindelijk toekomt en het eerste wat ze zeggen “ze zijn al weg zeker”. Ja, ze waren al weg, ja. Dat wordt, dat maakt het de mensen zo beu, dat ze op den duur zeggen van ja, wat brengt het op dat we nog telefoneren.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan mevrouw Bats.

BATS: Ja, het is eigenlijk ook eerder een suggestie. Het alleen maar een afspraak kunnen maken, is soms frustrerend, maar wat de burgemeester zegt, is ook waar. Als mensen, die daar niet willen zitten wachten, toch een paar uur daar hun tijd verliezen om iets te melden, dat toch misschien kan wachten, maar het zou bij heel veel, ja, kantoren of dat soort dienstverlening kan je gewoon soms kiezen. Dus is het geen optie dat er in de toekomst wordt nagedacht als ge het politiebureau binnenkomt, dat ge kunt kiezen voor een afspraak of ja, als ge zegt ik wil het toch echt wel zeggen, ook al zit ik hier een uur, dat ge toch gewoon blijft zitten. Het is iets om mee te nemen hé. Ik weet ook niet of dat praktisch direct haalbaar is. Maar ik ...

GEERTS: Gelijk bij de coiffeur eigenlijk.

BATS: Bij de coiffeur kunt ge dat ook ja, een afspraak maken of blijven zitten tot het aan u is. Allé, maar ge weet wel wat ik bedoel hé. Ja, dan komt ge wat tegemoet aan alle soorten oproepen.

VOORZITTER: Dank u wel voor de beide suggesties. Goed, dan gaan we over naar ons volgende punt, interpellatie 9, naar aanleiding van 8 maart Internationale Vrouwendag, ingediend door de fractie van PVDA. En ik geef het woord aan de heer Wauman.

WAUMAN: Dank u, voorzitter. 8 maart is inderdaad Internationale Vrouwendag en voor het eerst vond er ook een actie plaats op onze Grote Markt van het Collectief 8 maars, dat voorheen al acties voerde in andere grote steden in ons land. Hier in Sint-Niklaas was het een breed gedragen collectief. Los van de vakbonden ABVV en ACV Puls waren ook Hart Boven Hard en verschillende vrouwenorganisaties aanwezig zoals het lokale vrouwen centrum, maar ook Furia, de vrouwenraad en onze eigen vrouwenbeweging Marianne deden mee. En zij hadden actiegevoerd rond 5 algemene eisen, waar wij met onze fractie geprobeerd hebben die te vertalen naar lokale bevoegdheden. De eerste eis, waarmee dat ze op straat kwamen, was de vraag voor het minimumloon te verhogen naar 2.300 euro bruto per maand. En wij hadden graag gehoord hoeveel personeelsleden bij de stad er momenteel nog minder dan 2.300 euro bruto per maand verdienen en of het stadsbestuur enige plannen heeft voor de lonen op te trekken in die zin. Ten tweede vroegen ze dat er sterke openbare diensten zouden komen en meer investeren in gezondheidszorg, onderwijs, crèches en ouderenzorg. En dat kunnen wij enkel toejuichen. In mijn interpellatie zelf hadden we nog geen concreet voorbeeld ingediend, maar vandaag hebben in Gent de kinderbegeleiders van de crèches op straat gekomen, samen met de vakbonden. Waarbij dat ze de problematiek aankaarten, dat er in België eigenlijk recordhouder is in Europa op vlak van aantal kinderen per kinderbegeleider, nl. 9 kinderen per kinderbegeleider. Terwijl dat in de rest van Europa eerder in de richting gaat van 5.

De vakbonden hebben dan ook een duidelijke eis naar voorgeschoven, zowel voor de privé-opvang als voor de stedelijke kinderopvang en met name voor één kinderbegeleider per 5 kinderen te voorzien. Mijn vraag was of jullie plannen hebben om daaraan tegemoet te komen. Er was ook vanuit het collectief een eis rond de pensioenen. En ik weet, jullie zijn niet verantwoordelijk voor de pensioenen, dus geen vraag voor de pensioenen op te trekken aan dit stadsbestuur, maar arbeidsomstandigheden hebben wel vaak een heel cruciale impact op pensioenen, nl. het feit of je deeltijds werkt of voltijds maakt een significant verschil op het einde van de rit. Wij hebben vernomen, dat er bij het Zorgpunt nog steeds mensen niet de mogelijkheid krijgen om hun deeltijds contract om te zetten naar een voltijds contract. En onze vraag was of het stadsbestuur in die zin zou willen tussenkomen voor toch die mogelijkheid te garanderen. De vierde eis was met betrekking tot het geweld op vrouwen. Ik denk dat we het hier allemaal erover eens zijn, dat dat verwerpelijk is en zeker niet moet plaatsvinden. Op dat vlak hebben we zelf al campagne gevoerd voor de hulplijn 1712 meer bekend te maken tijdens de coronacrisis, die ook gevolgd is door het stadsbestuur door die nummer in verschillende communicaties ook breed bekend te maken bij het brede publiek. De politie van Sint-Niklaas heeft ook allerlei goede intenties rond de aanpak daarvan, dat we enkel kunnen toejuichen. Maar twee jaar geleden hebben we hier in deze gemeenteraad ook een heel spijtig geval van seksueel grensoverschrijdend gedrag in Sinbad aangeklaagd, waar wij vroegen voor de procedure aan te passen, met name dat in zulke gevallen steeds de politie zou verwittigd worden. Daar was toen toch consensus over, maar twee jaar later – tenzij wij ons vergissen – hebben we nog niet kunnen vaststellen dat de huishoudelijke reglementen van de stadsdiensten in die zin zijn aangepast, waar we zoals ik reeds zei dachten dat er toch een brede gemeenschappelijke visie over was. Dus mijn vraag is, wat is de status daarvan? Zijn die onder-tussen wel aangepast, maar zijn we niet op de hoogte? Of moet die aanpassing nog steeds gebeuren? En dezelfde vraag voor als de stad met externe partners gaat samenwerken, zoals Sportoase, of jullie ook in die context aan hen vragen om bepaalde standaarden toe te passen. De laatste vraag van het collectief of de laatste eis beter ging over menstruatiearmoede. Ook daarover zijn in deze gemeenteraad reeds meermaals tussenkomsten geweest, zowel van ons als van Vooruit. En wij vroegen daar of toch het stadsbestuur nog eens opnieuw kon overwegen voor daar geen concrete stappen te maken. Het blijkt dat voor de coronacrisis 1 vrouw op 8 zich geen tampons of maandverband kan veroorloven en dat meisjes tussen 12 en 25 zelfs 12 % aangeeft dat ze soms niet genoeg geld hebben om menstruatieproducten te kopen. Bij de kansarmen stijgt dat zelfs naar 45 %. De vorige keer op de gemeenteraad zijn daar al redenen gegeven waarom dat daar al dan niet op kon ingegaan worden.

Maar ondertussen zijn er toch een nieuwe situatie, in die zin dat zo'n project of zo'n voorstel heel breed gedragen wordt. Niet enkel in België, maar ook in heel de wereld. Op scholen in Engeland en Nieuw-Zeeland kan men reeds gratis menstruatieproducten verkrijgen. In Schotland worden ze gratis aangeboden in buurt- en jeugdhuizen en ook in apotheken. In Gent, Aarschot en Diest lopen er proefprojecten. En hier in Sint-Niklaas heeft uiteindelijk Odisee zelf een project opgestart, waar ze menstruatieproducten zelf inzamelden bij hun leerlingen en leerkrachten voor het vervolgens gratis te kunnen aanbieden in de vrouwentoiletten aan kansarmen, die het zich niet kunnen veroorloven. In de vorige gemeenteraad toen, vorig jaar, werden er opmerkingen gemaakt dat dat met overlast gepaard zou gaan van jongeren die heel de automaten zouden kunnen leeghalen of toiletten verstoppert. Bij Odisee hebben ze daar, kunnen ze daar nu vanuit de praktijk van meespreken. Heel, heel in het begin was er enige overlast, maar na een sensibilisatiecampagne is er ondertussen helemaal geen overlast meer. En integendeel, daar wordt heel veel gebruik van gemaakt en heel veel kansarme studenten zijn daar sterk mee geholpen. Dus onze vraag vanuit de fractie was of het stadsbestuur nu toch wil overwegen voor dat te voorzien in alle scholen, maar ook zelfs in de buurt- en jeugdhuizen en in eigenlijk alle stedelijke gebouwen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Een aanvulling van mevrouw Baeten.

BAETEN: Dank u, voorzitter. Ik heb een beetje een dubbel gevoel gehad – maar ik ben hier misschien niet de enige – bij het lezen van de tussenkoms. Het is een grote boterham. Ge hebt misschien de ambitie om de jaren gemeenteraadswerk, die ge niet hebt kunnen doen, nu in één vraag denk ik wat te duwen en dat siert u. Natuurlijk is het wel ook zo – en dat is mijn dubbel gevoel – dat door het nu onder één paraplu te steken – en men zal het niet gewoon zijn van mij, aangezien dat ik redelijk activistisch ben rond vrouwenrechten – dat het toch ergens naar mijn aanvoelen ook wel wat stereotype is om armoede direct onder die 8, allé, onder dat vrouwen en al die zaken te denken. Ik denk, omdat we al veel discussies hebben gehad, bv. exact een jaar geleden zijn we tussengekomen – ook onze fractie – over menstruatiearmoede. Dat gender – en dat is ook iets wat bij Iedereen Mee is, als het over diversiteit in de brede zin gaat – dat dat bijna een reflex is die ge altijd maakt. In elke beleidskeuze en bij alle zaken. En dat het ook belangrijk is, dat dat ruimer is als het bv. rond die menstruatiearmoede gaat, dat dat drempelverlagend is en ook niet stigmatiserend. Er zijn heel wat tussenkoms geweest ook over het vrouwen centrum, ook vanavond zijn er daar al een aantal zaken. Ik ga afronden, sorry.

Ik denk inhoudelijk, uiteraard graag een debat misschien over vrouwenrechten, want we zijn het denk ik ook niet eens, zeker rond seksueel geweld vind ik het ook niet juist, dat je alleen bloemen naar de politie smijt, terwijl dat beleid en politie ook wel niet volledig los te koppelen valt. Veel van die discussies en voorstellen kwamen ook uit deze democratische raadzaal. Maar als ik eerlijk moet zijn, als je dan toch kon kiezen op Internationale Vrouwendag en op die maand heb je toch een hele grote kans misschien wat bewust laten liggen om niet meer vrouwen – en het is stout van mij om te zeggen – maar om niet meer vrouwen in de politiek en in deze raadzaal zelf binnen te brengen.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Baeten. Ik geef eerst het woord aan schepen Heyrman.

HEYRMAN: Ja, ça va. Ik ging ... Ja, ik ging antwoorden op de twee laatste dingen. Rond geweld op vrouwen weet ik dat de politie een nieuwe campagne voorbereidt, samen met de diensten rond de nummer 1712 nog eens. Maar niet alleen geweld op vrouwen. Partnergeweld, geweld op ouderen, geweld op kinderen, want ja, dat kadert ook in een ruimere problematiek. Maar men is dat aan het voorbereiden. Dus die komt er. Ja, ik ... allé, één, ik blijf – maar ge gaat mij ook tot vervelens toe hetzelfde horen zeggen – menstruatiermoede is een probleem dat niet alleen staat. Menstruatiermoede is een, dat is ook armoede op het vlak van verzorgingsmiddelen, condooms, pampers, enz... En ik blijf zeggen, dat onze aanvullende steun nog altijd hét middel is om dat globale probleem te proberen voor een stuk aan te pakken. Verder, de bevraging, hebben we de bevraging gedaan. De bevraging, die inderdaad heel lang op zich laat wachten, maar het is echt zo, dat de scholen verschillende keren gevraagd hebben om de indiendatum uit te stellen. Nu, die komen op de commissie van Maxime in april. Maar bij een eerste bekijken, is het eigenlijk zo dat alle scholen middelen aanbieden. Alle scholen doen dat op verschillende manieren. Maar dat is, in alle secundaire scholen gebeurt het. Allé, ik heb ze hier allemaal opgesomd. We moeten nog, want hier en daar stonden er nog wat dingen bijgeschreven, moet ik kijken of men ook nog iets van ons verwacht. Maar in elk geval, dus dat is er. Het huis van de mens is onder andere ook ondertussen een inzamel-punt voor menstruatiemateriaal en die verdelen dat ook. In De Springplank is er ook materiaal en we hebben ook aan De Springplank gezegd van kijk ja, mochten daar, we hebben al een aantal keren een extra toelage gegeven onder andere voor verse voeding, enz... In tijden van corona hebben we ook extra middelen gegeven. Mochten ze daar een tekort hebben en specifiek daar dan bv. zeggen van we hebben daarvoor extra middelen nodig, dan kunnen ze dat vragen. We hebben hen dat ook gezegd. Maar ik blijf, allé, als wij in de buurthuizen, wat dan met condooms, pampers, verzorgingsmiddelen, eten, allé, ik denk dat ge het probleem moet blijven ja, aanpakken op een globale manier en ook op de plek waar de personen zijn.

En dan ben ik wel heel blij om te horen dat eigenlijk alle scholen dit voorzien. En ik zag ook wel wat mensen knikken, die op scholen werken. Dus ...

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Ik geef het woord nu aan schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Ja, ik heb om de 4 andere vragen te beantwoorden nog 2 minuten, dus ik zal mijn best doen, maar ik denk dat dat quasi onmogelijk is. Het is ook met enige schroom dat ik de vragen zal beantwoorden. Die schroom zit er hem niet voor mij persoonlijk, maar gewoon gezien het onderwerp. Als het gaat over minimumlonen, dus het wettelijk minimumloon in België bedraagt ongeveer 1.750 euro bruto. En daar kan ik u zeggen, dat al onze medewerkers, die regulier personeel zijn, die voltijds werken, dat die meer hebben dan dat minimumbedrag. Het laagste is 2.054 euro. En dat gaat dan over 0 jaar anciënniteit in een E-schaal. Maar ge weet eigenlijk dat de E-schalen, dat die voor regulier personeel uitgefaseerd aan het verdwijnen zijn. En dus dat om u dan te zeggen van ja, zoveel medewerkers zitten er onder dat bruttoloon van 2.300 euro, dat is moeilijk om te zeggen, omdat ge ook andere cijfergegevens dan in de weging moet brengen. Bv. maaltijdcheques dat we toekennen, bv. ecocheques, bv. cadeaucheques en dan heb ik het nog niet gehad over hospitalisatieverzekering, fietsvergoeding en andere dingen. Dus het is moeilijk om dat zomaar te zeggen van ja, dat gaat over zoveel mensen die er minder hebben. Feit is wel, dat die E-loonschalen voor ons regulier personeel, dat die uitdovend, uitgefaseerd zullen worden. Dus dat is wel, denk ik, ook belangrijk in functie van de verloning. Twee, met betrekking tot kinderbegeleiding, uw tweede punt, wat ge niet op voorhand gemeld had, kan ik u wel allé, zeggen dat daar, dat we ook daar voldoen aan alle normeringen. Dus op dat vlak voldoen we ook aan de regelgeving ter zake. Drie, rond voltijds werken, deeltijds werken is het zo, dat we voor ons schoonmaakpersoneel nu een traject gestart zijn om ook nog meer mensen de kans te bieden om voltijds te kunnen werken. Wat je daar zei over het Zorgpunt en het personeel van Zorgpunt en de verplegenden van Zorgpunt is mij dat niet bekend, dat die niet volledig, als die dat zouden willen, dat die niet volledig zouden kunnen werken. Vermoedelijk heb je het dan ook over schoonmaakpersoneel. Maar je verwees naar verzorgend personeel, dat is mij niet bekend. Ik heb ondertussen ook eens eventjes gehoord bij de voorzitter van het Zorgpunt, die hier ook toevallig aanwezig is, en die bevestigde mij dat toch ook. Vier, rond Sinbad en de regelgeving daar en hoe het protocol is en de doorstroming van informatie wat de richtlijnen zijn, daar zijn de richtlijnen heel duidelijk doorgesproken met het personeel, dat die goed weten wat ze in welke omstandigheden moeten doen, wat te doen bij een agressie, wat te doen bij een vaststellen van diefstal, wat te doen bij een mogelijk ongewenst overschrijdend gedrag.

Dus dat is wel degelijk doorgesproken met de medewerkers van Sinbad. En dus de menstruatiermoede is vakkundig beantwoord door mijn collega.

VOORZITTER: Dank u wel, schepenen. Dan geef ik het woord terug aan de heer Wauman.

WAUMAN: Ja, wat betreft waarom die bundeling van al die vragen, dat ligt eigenlijk voor de hand. Want ik vermoed dat je dan in het begin niet echt hebt opgelet of vanwaar die 5 eisen of specifiek die focus op menstruatiermoede en niet op de andere problematieken. Dat is omdat het nu eenmaal die 5 eisen, die naar voorgeschoven zijn door het Collecti.e.f 8 maars. Ik heb de eisen niet geformuleerd. Zij hebben de eisen geformuleerd. En het is onder andere van verschillende vrouwenbewegingen en de vakbonden. Dus men kan mij niet verwijten, dat ik bepaalde zaken daar niet heb bijgehaald. Ik kijk alleszins uit, schepen Heyrman, naar de presentatie van die schoolbevraging, die volgende maand gepland is, voor daar verder op in te gaan. Voor de rest wil ik u bedanken voor uw toelichting. Schepen Buysrogge, vanzelfsprekend voldoet het stadsbestuur en de stad als werkgever aan alle minimale wettelijke vereisten. Dat is een evidentie. Maar dat was de vraag niet. De vraag was met die 2.300 euro bruto, hoeveel personen minder verdienen. En u kwam met het excuus dat u ook naar maaltijdcheques moest kijken en zo, maar dat was opnieuw ook de vraag niet. De vraag is 2.000 euro brutoloon. Dat staat los van al die maaltijdcheques. Dat gaat puur en alleen over het salaris dat uitgekeerd wordt. En dat zou dus heel makkelijk moeten te bekijken zijn. Maar als u daar vandaag niet op kan antwoorden, sta ik er gerust voor open, dat dat achteraf wordt nagecommuniceerd, zodat op de vraag effectief geantwoord wordt. Met betrekking tot de kinderbegeleiders heeft u heel kort geantwoord, dat u aan de wettelijke verplichtingen voldoet. Ja, dat weet ik, maar allé, dat is opnieuw het probleem niet. De vakbonden zijn niet op straat gekomen voor te vragen “respecteer de wet”. De vakbonden zijn op straat gekomen met de vraag van “geef ons betere werkomstandigheden”. Opnieuw, zoals daarstraks al, de vorige keer gezegd heb, kan een werkgever, ook een stadsbestuur, altijd meer doen dan wat de wet oplegt. En in verband met het Zorgpunt, u zei dat de voorzitter niet op de hoogte is. Ik hoop dan dat u dat toch eens gaat aanklaarten, want het is wel degelijk een problematiek waar ik zowel van personeel als van de vakbonden ben op de hoogte gebracht, dat dat effectief een probleem is.

CALLAERT: Ik zit maandelijks samen met de vakbonden van het Zorgpunt. Ik ga ervanuit, dat zijn zeer actieve vakbondsvertegenwoordigers, dat ze mij dat ook wel zullen melden als daar problematieken rond zijn.

VOORZITTER: Goed.

WAUMAN: Wat Sinbad betreft, schepen Buysrogge, u heeft de procedure uitgelegd, maar zoals ik zei, 2 jaar geleden is daar gezegd dat de huishoudelijke reglementen gingen aangepast worden of op zijn minst bekeken gingen worden voor die aan te passen. Maar daar heeft u niet op geantwoord, tenzij dat ik mij vergis.

BUYSROGGE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Goed. Dan gaan we verder met de volgende interpellatie en dat is een interpellatie van de heer Jos De Meyer over de Sint in de Piste behouden in onze stad. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Voorzitter, collega's, zowel op de algemene commissie over de herinrichting van de nieuwe Grote Markt als op de laatste commissie economie, heb ik mijn zorgen verwoord over het behoud van ons belangrijke stadsevenement Sint in de Piste op de toekomstige nieuwe Grote Markt. Samen met de Vredefeesten zijn dit de twee belangrijkste evenementen, die veel uitstraling geven aan onze stad Sint-Niklaas. De organisatoren van Sint in de Piste bevestigen mij bij navraag uitdrukkelijk, dat ze ook zelf het liefst in hun thuisstad en de thuisstad van de Sint zouden blijven. Uiteraard zouden vele kinderen en hun ouders en grootouders een noodgedwongen vertrek heel erg betreuren. Ik verneem bij diezelfde navraag evenwel, dat men de organisatoren nog geen zekerheid kan geven over een aantal heel specifieke punten, die ze nochtans fundamenteel vinden. Collega's, ik denk dat iedereen het van ons bijzonder jammer zou vinden en eigenlijk onverantwoord, mocht Sint in de Piste als één van de grootste circusfestivals in Europa noodgedwongen een andere thuisstad in Vlaanderen zouden moeten zoeken en er zijn kapers op de kust. Vandaar mijn vraag, zijn de plannen voor de herinrichting van de Grote Markt reeds aangepast, zodat dit evenement effectief in onze stad zal kunnen blijven? Zo neen, wanneer zal dit gebeuren?

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Mijnheer Noppe heeft hier ook nog het woord gevraagd. Karel?

NOPPE: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Het klopt dat het jaarlijkse Sintgebeuren, dat dat enorm belangrijk is voor onze stad. Het Sintgebeuren is één van onze unique selling points, zoals dat dan wordt genoemd in een mooie term. Maar het is eigenlijk ook gewoonweg een evenement, waar heel veel kinderen en families naar uitkijken. En Sint in de Piste, die vormt daarbij eigenlijk een belangrijke schakel in de verschillende activiteiten, die georganiseerd worden tijdens die Sintperiode. En het is dan ook een evenement, dat we terecht – zoals u aanhaalt, collega – moeten koesteren en behouden. Een evenement trouwens ook van die grootte, die schaal die ook een belangrijke en concreet voelbare economische impact heeft op de handel en horeca gedurende die weekends.

Dus evenementen en handel gaan hand in hand en dat werd trouwens ook nog eens bevestigd onlangs trouwens door de organisatie zelf. Ze werken succesvol samen met verschillende lokale partners en daar is ook nog steeds bijkomende interesse voor. Waar ik wel enigszins verrast door ben, was de teneur van collega De Meyer zijn tussenkomst en de vraagstelling over het al dan niet vertrekken van Sint in de Piste uit onze stad. En ik ben er een beetje door verbaasd. Ik vind dat dat te betreuren valt, dat dat wordt voorgesteld als een reële mogelijkheid, terwijl dat dat niet aan de orde is. Met dergelijke insinuaties denk ik dat we er eigenlijk allé, heel behoedzaam mee moeten omgaan en dat niemand, noch organisatie, noch stad, noch inwoners daarbij gebaat zijn. Schepen, maar ik wil wel van de gelegenheid gebruik maken – nu het punt toch op de agenda staat – om ook wel eens te polsen naar de voorbereiding. Ik weet het, we zijn nog geen Pasen, maar ik vermoed dat achter de schermen er toch al stilaan voorbereidingen worden getroffen voor de Sinteditie en ik vroeg mij af hoe die verlopen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Noppe. Ook mijnheer Wymeersch vraagt het woord.

WYMEERSCH: Heel kort, mevrouw de voorzitter. Ik steun en begrijp dus de tussenkomst en interpellatie van collega De Meyer. En, collega Noppe, waarom wij verontrust zijn en collega De Meyer op de eerste plaats, is omdat wij vrij nauwkeurig hebben proberen te situeren waar één en ander nog op de markt zou kunnen doorgaan, gezien de verschillende soorten ondergrond, de beplanting en dergelijke. En dat het inderdaad geen sinecure zal zijn om bepaalde evenementen die hier nu doorgaan – want we spreken uiteindelijk ook niet alleen over Sint in de Piste, maar we gaan nog veel ruimer, maar ik ga geen limitatieve lijst opsommen – dat wij die wel eens zouden kunnen verliezen. Dat we wel iets moois zouden hebben, allé, dat is ook weeral subjectief, maar dat een aantal aantrekkingspolen zoals Sint in de Piste er één is, zouden kwijtspelen. Moest dat het geval zijn, zelfs moest dit niet op de Grote Markt kunnen doorgaan, zou dit al een blamage zijn voor dit stadsbestuur. Dus zolang men ons geen garantie kan geven, 200 %, dat dit op de Grote Markt kan blijven doorgaan in de gewenste formule, dan zullen we altijd achterdochtig blijven tot dat onze ogen wordt ... (?).

VOORZITTER: Dank u wel, interpellant. Ik geef het woord aan schepen Callaert.

CALLAERT: Dank u, voorzitter. Ik ga zeggen, Jos, u hebt de interpellatie ingediend. Ik ga u een bloemetje geven, maar ik ga de pot er wel een beetje aanhouden. Ik ben altijd blij als er over Sinterklaas gesproken wordt. Het is zoals Karel het zelf zei, het is helemaal onze twee USP's die wij als stad hebben en wij mogen terecht fier daarop zijn. Ah ja, ja, dat is waar. Ik heb daar 6 jaar voor gewerkt hé.

BURGEMEESTER: Onze unieke troeven.

CALLAERT: Maar onze unieke troeven, die wij hebben, samen met de Vredefeesten, de bal-lonfeesten. En ik denk dat de stad Sint-Niklaas ook nog altijd de enigste stad is, die de be-voegdheid Stad van de Sint, Sinterklaas in het schepencollege heeft zitten. Natuurlijk heb ik het graag als het over Sinterklaas gaat, dat dat iets positief is. Het is nu de derde keer op een maand, een maand en een half tijd, dat het hierover gaat. Jos, ge hebt het zelf ook gezegd. De vraag is gesteld in de algemene commissie over de markt. Daar heeft de burgemeester toen op geantwoord. De vraag is gesteld in de commissie van collega Somers. Daar heeft collega Somers dan op geantwoord. Dus ik zal het gewoon nog eens zeggen dan. Dus het is van in het begin altijd de bedoeling geweest, zowel van de stad als van de organisatoren van Sint in de Piste, zijnde vzw ACHA, dat Sint in de Piste kan blijven doorgaan op de nieuwe markt. De huidige intekening, die er is volgens de tenten die Sint in de Piste nu gebruikt, zou dat ook op die nieuwe markt mogelijk zijn. En we hebben gevraagd aan de diensten om daar ook al een voorlopige – ik zeg wel echt een voorlopige – veiligheidsscreening over te doen. En dat zou in sé ook in orde zijn op vlak van de evacuatiewegen. Dus, trouwens wil ik er ook nog bijzeg-gen, er is zowel in het verleden al zeer regelmatig overleg geweest tussen de stad, vzw ACHA als organisator, de ontwerper van de nieuwe markt en daar gaan in de toekomst ook nog altijd overleggen blijven zijn om er zeker van te zijn, dat ook op de nieuwe markt Sint in de Piste daar een plaats zal blijven hebben. Dat is de doelstelling dat wij hebben als stad. En dat is ook de doelstelling dat ACHA heeft. Hoe het zit met de voorbereidingen dan van Sint in de Piste, dus de organisatoren hebben hun artiesten geboekt. Ze hebben ook, een eerste brochure is volgens mij ook klaar. En ik weet niet of die al verspreid is of niet, maar die is wel al klaar. We hebben daar ook – en collega Somers en ikzelf waren daarop aanwezig – ik denk vorige week nog een overleg gehad met de organisatoren van Sint in de Piste en met allemaal de vei-ligheidsdiensten van de stad om hé, want er waren vorig jaar een paar zaken een beetje misge-lopen of die wel wat scherper gezet mochten worden, hebben we daar al een eerste overleg over gehad. En komt dat voor volgend jaar allemaal in orde. De problemen – ik zal het maar voor de volledigheid zeggen – die er waren, dat was omdat zij normaal gezien een Britse fir-ma in dienst hebben, die de tent opzet en klaarmaakt. Wegens corona en Brexit kon die Britse firma niet naar hier geraken en hebben ze last minute een Spaanse firma moeten instellen. En in Spanje zijn de veiligheidsnormen blijkbaar iets lossier dan de Britse en de Vlaamse veiligheidsnormen. Maar de organisatoren hebben ons al verzekerd, dat de Britse firma – die het oorspronkelijk altijd ging doen – voor volgende editie er terug zal zijn voor de tent klaar te zetten. Dus dat dat allemaal in orde komt. Dus vanaf dat er meer informatie is over het hele stad van de Sint-gebeuren zal uiteraard uitgebreid toegelicht worden in mijn commissie.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Dan geef ik ... Ja, oké. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Mijnheer Noppe, het siert u dat ge de schepen voor evenementen verdedigt, uw fractiegenote. Maar wat betreft de inschatting van de teneur van mijn tussenkomst moet ik zeggen, dit laat ik volledig aan u. Indien ik sommige mensen was gevolgd, dan had ik hier een tussenkomst gedaan van een totale andere aard. Dat wil ik u toch wel duidelijk meegeven. Dus als ge zo nog eens tussenkomt, denk toch eens na. Schepen, bedankt voor uw antwoord. Vier elementen. Het is niet aan mij om de techniciteit te beoordelen en dus daar ga ik ook geen uitspraak over doen, bewust. Het is wel aan de organisatoren om dat te beoordelen. En u weet en gans het college weet, dat tot vandaag toe men dit onvoldoende vindt. Dat geef ik u alleen maar mee. Eigenlijk hou ik een pleidooi voor maximale inspanningen om Sint in de Piste in onze stad te behouden, maar ik heb begrepen dat ik u daar niet van moet overtuigen. Want het zou doodjammer zijn, mochten ze de stad verlaten. Ik doe eigenlijk een beroep op creativiteit en goede wil. Ik kan u alleen maar zeggen en ik doe dat vanuit de liefde voor mijn stad en voor dit gebeuren Sint in de Piste, hou rekening met deze alarmkreet, hou rekening met deze alarmkreet. Niet alleen de collega's en ik zullen u daarvoor dankbaar zijn, maar ik denk dat ook de kinderen, ouders, hun grootouders, maar ook de Sint en de Pieten daar dankbaar voor zullen zijn.

VOORZITTER: Dank u wel. Mijnheer Noppe vroeg nog het woord.

NOPPE: Ja, dank u wel, voorzitter. Heel kort. Collega De Meyer, ik heb wel degelijk goed nagedacht over mijn tussenkomst, maar toch bedankt voor uw suggestie. Maar ik blijf erbij, dat ik het betreurt dat u de insinuatie lanceert alsof het al een vaststaand feit is dat Sint in de Piste hier zomaar zou verdwijnen. En ik blijf ...

DE MEYER: Dat heb ik op geen enkele manier gezegd, collega! U hebt slecht geluisterd!

NOPPE: U heeft het zonet nog eens herhaald in uw repliek aan de schepen, heeft u het nogmaals herhaald. Misschien moet u morgen de tape eens herbekijken. U zegt het zelfs letterlijk. En ik vind dat gewoon jammer, dat u dergelijke insinuaties zomaar lanceert en daar is niemand mee geholpen, echt niemand.

DE MEYER: Ik hoop dat gij zeker niet moet onderhandelen met de mensen van Sint in de Piste, want dan is het gedoemd om te mislukken.

NOPPE: Soms moet ge weten wanneer ge moet zwijgen, Jos. Soms moet je weten wanneer je moet stoppen, want allé, dit slaat nergens op, sorry.

VOORZITTER: ... (knop niet ingedrukt, onverstaanbaar).

VAN DER COELDEN: Allé, toch één ding, voorzitter. We hebben allemaal verleden jaar de schetsen kunnen zien van de ontwerpers van de Grote Markt met daarin getekend hoe de verschillende evenementen zouden kunnen plaatsvinden. Nu, ik wil best geloven dat ge Sint in de Piste nog een plaats kunt geven op de markt, maar waar we alleszins problemen mee gaan hebben, dat is in de maanden november, december, wellicht ook januari, om het allemaal gecombineerd te krijgen met mekaar hé. En Sint in de Piste én de Winterkermis én de ijspiste én de kerstmarkt en dat allemaal nog eens in combinatie met de donderdagse markt, waar bij mijn weten er nog altijd geen deftig scenario is van hoe je die kunt verplaatsen. Allé, hoe ge dat allemaal kunt – en het is vanavond niet de moment om erover te spreken – maar hoe ge dat allemaal gaat kunnen combineren en hoe ge daar tegemoet gaat kunnen komen aan de zorg, die er toch is, dat het middenplein van de markt een ander karakter zal krijgen na de herinrichting dan het evenementenplein dat het nu is en dat het al een aantal jaren is, allé, die puzzel wil ik toch allemaal nog wel eens gelegd zien.

VOORZITTER: Ik denk ...

DE MEYER: Ik zou er alleen ...

VOORZITTER: Ik denk inderdaad ...

DE MEYER: ... met een knipoog nog willen aan toevoegen, schepen, ge moet zorgen dat het gras niet heiliger wordt dan de heilige man.

VOORZITTER: Goed, ik denk dat we de, dat we wat de heer Van der Coelden zei inderdaad ook nu niet verder moeten, maar dat het punt gemaakt is. En dan gaan we naar de volgende interpellatie van raadslid Frans Wymeersch rond de verkaveling in de Lijnzaadstraat. Mijnheer Wymeersch, u hebt het woord.

WYMEERSCH: Hierover kan ik vrij kort zijn, mevrouw de voorzitter. Ik werd een 14-tal dagen geleden gealarmeerd is een zwaar woord, maar toch op de hoogte gebracht van omwonenden, dat men plotseling tot de constatacie was gekomen in de Lijnzaadstraat dat er daar een nieuwe verkaveling kwam. Op een bosperceel – het was niet direct een mooi aangelegd bos – maar op een bosperceel van een 5.000 m² was men plots begonnen met kappen en rooien, zouden er 21 nieuwe eengezinswoningen worden opgetrokken zonder dat men daarover enige communicatie had gehad. Mijn vraag is dus aan de schepen, één, klopt deze informatie? Waarom zijn de omwonenden daar niet over geïnformeerd? Klopt het dat op deze beperkte oppervlakte, want 5.000 m² is niet zo heel groot, dat er daar 21 eengezinswoningen worden opgetrokken? En wordt er nog een informatiemoment of een andere manier van informatie georganiseerd naar de buurt toe?

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Midden 2020 werd de dienst vergunnen door verschillende ontwikkelaars gecontacteerd over de bouwmogelijkheden op de percelen ten noorden van de bestaande Lijnzaadwijk of van de Lijnzaadstraat. In mei 2021 heeft een specifieke projectontwikkelaar aan de dienst vergunnen de intentie kenbaar gemaakt om op deze gronden een woonontwikkeling te realiseren. Sindsdien werden er enkele gesprekken gevoerd tussen de dienst en deze ontwikkelaar. Op dit moment is er nog geen principiële vraag, geen aanvraag voor stedenbouwkundig attest, verkavelingsvergunning of omgevingsvergunning aangevraagd. In november 2021 liet de ontwikkelaar weten, dat het een kapmachtiging had verkregen van het Agentschap Natuur en Bos en dat het deze machtiging snel zou uitvoeren. De machtiging betreft het verwijderen van exoten, laurier, kers en andere tuinplanten, het verwijderen van de ... (?) en bramenstruelen (?) in functie van de opmeting van het terrein. Ik heb het Agentschap Natuur en Bos gecontacteerd om te vragen langs te gaan en te kijken of alles volgens de machtiging gebeurd is. Ik heb op dit moment geen indicatie dat dat niet het geval zou zijn, maar ik volg dat uiteraard van nabij op.

VOORZITTER: Dank u, schepen.

WYMEERSCH: Ik dank de schepen. Dit bewijst eigenlijk, zijn antwoord bewijst dat er in feite door de niet-communicatie, dat er wel bepaalde dingen zijn waar dus de buurt blijkbaar een verkeerd, op een verkeerd been staat. Men gaat er daar dus vanuit, dat er dus inderdaad een verkaveling zal komen van 21 woningen. Ik weet niet hoe men dat kan tegenspreken. Is de stad, is het nuttig of nodig dat de stad zegt ja, hier komt voorlopig niets. Er is geen bouw-aanvraag, er is geen vergunning of hoe moet dat gebeuren? Nu leeft men daar in de Lijnzaadstraat in de vaste overtuiging, dat – dat is dus gekapt en het is proper, allé, min of meer proper gemaakt – dat men daar dus zal worden geconfronteerd met het feit dat er vlak aan hun voordeur een nieuwe rij woningen zal komen. Blijkbaar gaat dat dus, maar kan daar op één of andere manier worden op geanticipeerd en kunnen de mensen daar eventueel mits een kleine folderactie op de hoogte worden gebracht? Of is dat te veel gevraagd? Ik weet het niet.

VOORZITTER: Goed. Oké? Goed, de schepen noteert zie ik. Dan zijn we gekomen aan interpellatie 12 van Roland Pannecoucke over het algemeen verkeer op ons grondgebied. Roland, jij hebt het woord.

WYMEERSCH: Het wordt een schriftelijke vraag.

PANNECOUCKE: Nee, nee, nee, nee. Dat is ook mijn vriend de schepen, jong. Dank u, voorzitter. Schepen, als er één weet hoe het verkeer in de stad gaat, dan ben ik het, die meest rondrijdt in de stad. En daar ben ik zeker van. Meer en meer van de bevolking zijn ontevreden over de files en de knippen, die in de stad zijn gebeurd en nog verder zullen gebeuren. Ten eerste, de grote file door de lichten te verstellen op de Plezantstraat. Daardoor is er file op de Plezantstraat, Spoorweglaan en Guido Gezellelaan. Ook het zwaar vervoer dat wordt omgeleid in de plaats van de Bokstraat naar de Guido Gezellelaan, die komen aan de Plezantstraat aan het kruispunt, die nemen rechts de rechtse kant op de Westerlaan en zo moeten die terug onder het spoor. Dat wil zeggen, als er twee grote vrachtwagens zijn die daarin moeten, dat er geen enkele luxe voiture door kan. Dus dat is nog eens een file tot het einde Guido Gezellelaan. Op de Plezantstraat is het hetzelfde en op de Spoorweglaan ook. Dan hebben we nog files op de Grote Baan aan het zwembad. Van alle dagen 's morgens en 's avonds van aan Tereken staan ze soms tot aan het zwembad. Dan door de knip, onze voornamelijk knippen in de Breedstraat en de Lindenstraat, hebben we files gekregen op de Antwerpse Steenweg en op de Ring aan de Unigro zo naar het zwembad. Eigenlijk Ring, die is er nog niet, maar ja. Wij noemen dat ook al een kleine Ring. Daarmee mijn vraag, schepen, wat gaat u daar in de toekomst aan doen voor die files te verminderen? Want, meer en meer mensen vermijden, ook de mensen uit de buitengemeenten, ons centrum doordat ze te lang moeten wachten om simpel van Sint-Pauwels of van Nieuwkerken naar ons centrum te komen. De tweede vraag, die ik wil stellen, is in verband met die knippen van de Lindenstraat en de Breedstraat. In het verleden heeft de bevolking brieven gekregen voor vergaderingen, wanneer dat de knippen daar komen. En dan is er een schrijven gekomen, dat dat verlengd is naar eind maart. Maar ook op die papieren stond op dat de eerste maal als je daar doorreed, dat u een verwittiging ging krijgen als u daar niet door mocht. Dat heeft nog niemand niet gekregen. Dus nu is mijn vraag, vanaf 1 april wordt u beboet. Wil dat dan zeggen, dat vanaf 1 april de mensen die daar doorrijden die er niet door mogen, dat die dan een schrijven krijgen dat ze de 2e maal worden beboet? Ik wacht op die twee antwoorden.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Pannecoucke. Ik zie mevrouw Bats nog.

BATS: Ja, over dat laatste wil ik nog iets toevoegen. In verband met die, allé, hoe heet het, met die verwittigingen die men zou krijgen, ik heb mijn papa zo alle weken eens door zo'n dingen laten rijden om te checken. Ah, maar die woont daar.

BURGEMEESTER: Lucien is proefkonijn.

BATS: Ja, ik zei ge moet dat iedere week eens testen wanneer dat er van die ... Ja en vorige week heeft hij zijn eerste brief gehad. Hij heeft mij fier gebeld. Ik heb eindelijk mijn eerste verwittiging gekregen. Maar dus vind ik Roland zijn vraag zeer, veel meer, allé, zeer terecht. Die mensen zijn eigenlijk, er is niemand verwittigd en plots gaat dat ingaan. Dat is wel echt een probleem. Dat is zo. Ja, maar ja, dus de beloofde brieven van pas op, ge doet iets verkeerd ...

VOORZITTER: Ik geef het woord ook nog even aan ...

PANNECOUCKE: Ilse, uw papa is dat een brief van 't stad dat hij gekregen heeft?

BATS: Van een ambtenaar.

VOORZITTER: Ja, ik geef ook nog het woord 2 minuten aan de heer Wauman. Ja?

WAUMAN: Ja, die knippen gaan binnenkort geactiveerd worden en in de gemeenteraad van januari, schepen, had u gezegd dat u in overleg zou gaan met de buurtbewoners daarrond. Dat stond ook in die resolutie die door de meerderheid toen is voorgelegd en gestemd geweest. Wanneer gaat dat overleg met die buurt effectief georganiseerd worden?

PANNECOUCKE: Dat komt niet meer.

WAUMAN: En dezelfde vraag rond de knippen op de markt, want dat stond ook in jullie resolutie dat jullie in overleg zouden gaan met de handelaars, de bevolking op wijkniveau. Ik vroeg mij gewoon in het algemeen af wanneer dat die participatie gaat opgestart worden.

VOORZITTER: Dank u wel. Goed, schepen, ik geef u het woord.

HANSSENS: Goed, dank u wel, voorzitter. Dank u wel voor de vragen. Eerst en vooral en begrijp mij niet verkeerd, ik wil hier niets ...

PANNECOUCKE: Ik zou niet durven.

HANSSENS: ... allé, hoe moet ge dat zeggen, minimaliseren of veranderen. Maar we komen uit een heel vreemde periode, waar heel weinig verkeer is geweest. En ik denk dat sommige mensen verschieten van hoeveel verkeer dat er was tot 2 jaar geleden. De files die u opnoemt, Roland, die zijn niet nieuw hé. En die zijn ook niet van 2 jaar geleden en die zijn ook niet van 5 jaar geleden. Die zijn een stuk structureel. Een aantal van die zaken, die u aanhaalt, ja, die hebben wel een oorsprong. Als u zegt ja, de file op de Plezantstraat en Spoorweglaan, daar staan langere rijen. Uiteraard. We hebben de lichtenregeling daar aangepast om een conflictvrij kruispunt te maken, maar ge moet wel eerlijk zeggen, dat eens het verkeer groen licht krijgt, ja, dan kunt ge wel conflictvrij uw weg verder zetten. Behalve in een aantal gevallen zoals u aangehaald heeft, dat er een vrachtwagen bijna schaars stilstaat. Dat zijn gevolgen, die we moeten dragen als gevolg van de keuzes die we gemaakt hebben voor een stukje meer verkeersveiligheid te maken.

En nogmaals hé, mobiliteit, men doet alsof dat dat een wetenschap is, dat is geen wetenschap. Mobiliteit dat is vooral sturen op gedrag. Dus we gaan daar blijven moeten naar kijken, naar al die verschillende punten en kijken hoe we ja, gedrag kunnen verminderen. Als ge verwijst naar de Hoge Bokstraat en dan zegt van ja, ge hebt eigenlijk verboden dat vrachtwagens langs daar rijden, ja, bestuurders doen nu wel over het bewaakte kruispunt of het conflictvrije kruispunt, waar ervoor geen conflicten waren. Maar ik kan u ook wel zeggen, dat op basis van de cijfers het niet zo is, dat er geen enkele vrachtwagen niet meer rijdt door de Hoge Bokstraat. Ik kan u garanderen, dat er nog altijd heel veel door de Hoge Bokstraat rijden. En zeker niet alles op de Plezantstraat zit. En dan komen we bij de files aan het zwembad. Files aan het zwembad, die vooral te maken hebben met de linksaf beweging vanuit de kant van Beveren naar de N16 toe. Dat is de meest belastende beweging die ge kunt maken op een rotonde. Waarom? Ge passeert drie wegen. Allé, dat is zo. Een linksafslag beweging is, ge komt van ene tak en ge gaat eigenlijk naar de verste tak. Dus dat is logisch dat dat de zwaarste beweging is en structureel is dat heel moeilijk om aan te pakken. Maar, dan gaan we echt naar andere oplossingen moeten kijken. Nu, voor dat punt en ook voor de verschillende andere punten, die aangegeven worden, ja, die hebben wij wel in die studie op de kruispunten op de rondweg gestoken. De eerste analyses zijn daarvan afgerond, zoals ik ook gezegd heb. En we verwachten die concepttekeningen die we gevraagd hebben aan dat studiebureau – herinner u de gemeenteraad van 21 januari, een uitbreiding van die opdracht van die studie van die kruispunten – maar ook oplossingen moeten aangebracht worden. En wij verwachten eigenlijk die conclusies na het Paasverlof al. Dus daar wordt wel werk van gemaakt. En ik reken erop, dat daar dan ook voorzetten rond gegeven worden. Dus wij moeten daar een stuk op terugkomen. Komen we naar de knips en de waarschuwingen. Allé, los van dat verhaal van de waarschuwingsbrieven – en daar kom ik subiet op terug, geen zorgen – los van de waarschuwingsbrieven die gestuurd moeten worden en die gestuurd zouden zijn of niet zouden zijn. De signalisatie, collega's, op die punten is glashelder. Is glashelder. Er staat een bord, zo'n rond bord met een rode rand. Dat betekent simpelweg dat ge er niet door moogt, uitgezonderd vergunninghouders. Dat staat erop. En het staat er niet één keer op, dat staat er 4 keer. Langs elke kant. Dus komen zeggen van ja, ge hebt geen brief gehad, dus ik wist het niet, allé, sorry, maar dat gaat niet op. Als dat zo is, als dat de redenering is, dan moet ge echt, dan moet ge zeggen van dan mag jij de weg niet op. Sorry, maar dat is de wegcode. En dat is zeer duidelijk. Nu, wat hebben we gedaan als aanpak rond die waarschuwing? Ik kan u zeggen, dat hadden wij voor elke keer dat er iemand gepasseerd zou zijn een brief gestuurd, dan waren we failliet op deze moment. Of hadden we in ieder geval geen enveloppen meer.

Dat zou het in ieder geval wel zijn. Dus, wat is er gebeurd en eigenlijk is dat niet, eigenlijk is dat niet onverwacht hé. Want Ilse geeft het zelf aan. Ilse geeft het zelf aan, rij er maar door, want ik weet, want ik weet dat ge in een gedoogperiode zit en dat ge toch geen boete krijgt. Dus wat doen een heleboel mensen? Die doen dat ook. En de cijfers bewijzen dat. Door de knips rijden er ongeveer allé, precieze cijfers zitten in de rang tussen de 700 en de 900 hits per dag. Dus, waaronder dat ik ook gezien heb, dat sommigen er voor de sport 20 keer per dag doorrijden. Dus dezelfde nummerplaat komt ... Dat moet Lucien zijn, want anders kan dat niet. Op het einde van volgende week, collega's, op het einde van volgende week zullen er ongeveer een goeie 5.000 brieven verstuurd zijn. Wat hebben we geprobeerd? We hebben geprobeerd om natuurlijk die werklust, want dat is een werklust zowel voor de politie als voor de sanctionerende ambtenaar, te verspreiden en te verdelen en hebben we telkens voor elke knip gekozen om een dag waarschuwingsbrieven te sturen. Dus een maandag, een dinsdag, een woensdag, een donderdag, een vrijdag. Dus het kan heel goed zijn, dat ge erdoor zijt gereden en geen brief hebt gehad. Maar hier gaan we uit van regelmatig, mensen die er regelmatig doorrijden, die niet weten wat ze eigenlijk moeten doen en die gaan getriggerd worden door die brief. En daar gaan we nog wel eventjes mee door met die waarschuwingsbrieven, dat geef ik u, dat zeg ik u nu wel duidelijk. Maar we gaan niet meer een extra gedoogdatum naar voorschrijven. Want door dat te doen, ja, gaan we nooit een goeie evaluatie kunnen maken van die knips. En we hebben die evaluatie wel nodig, die gegevens wel nodig van een echte situatie om een degelijke evaluatie te kunnen doen en contact op te nemen zoals in die resolutie staat, die we hebben goedgekeurd in de gemeenteraad van 19 januari om dan op basis van een goeie evaluatie in dialoog te gaan met de mensen die in de wijk zitten en daarrond. Wat betreft de Grote Markt, de terugkoppeling met de handelaars, dat hebben wij op 14 februari een eerste keer gedaan en dat gaan we volgende week een tweede keer doen. Waar we samen met de handelaars gaan praten over flankerende maatregelen voor de werken, tijdens de werken en na de werken. Dus die dialoog is heel intens opgestart. En ten slotte, als ge dan vraagt van ja, de bevolking en de communicatie daarrond op wijkniveau, dan spreek ik echt over de mensen die errond wonen, ja, de informatie die we verdeeld hebben – en mijnheer De Meyer heeft ernaar verwezen – de folder, ja, daar is onze aanzet om te zeggen van kijk, dit is het beeld, het gaat ook het verkeersbeeld zijn naar de toekomst en geven we ook een kans om daarop te reageren. Daar staan die knips ook duidelijk in vermeld. En dat hebben we toch al een paar keer vermeld. Heb ik nu nog iets vergeten te zeggen? Maar ik heb geen tijd meer, dus ...

VOORZITTER: Ja, Christel, doe uw analyse dan.

GEERTS: Ja, kort, schepen. Mijn excuses hoor. Het heeft misschien met het vergevorderde uur te maken, maar er is ons iets niet helemaal duidelijk. Rond die, u zei ik ga de gedoogperiode verlengen ... Ah, niet verlengen. Dus mensen, ... Maar ge gaat wel brieven blijven sturen? Maar wat is dan dat? Brieven met een boete of ... Allé, dat is niet duidelijk. Het is het ene of het andere.

HANSSENS: Nee, nee, het is de bedoeling om er zeker van te zijn, dat we alle dagen van de week hebben afgelopen, dat is momenteel nog niet het geval, maar we gaan alle dagen van de week aflopen, zodat iedereen die op een bepaalde dag er doorgereden is, dat we een maandag hebben gehad, een dinsdag, een woensdag, een donderdag en een vrijdag hebben gehad. Eens dat dat is afgerond, ja, dan zullen het geen waarschuwingsbrieven meer zijn, maar dan zullen het echte brieven zijn.

GEERTS: De 1^e april kunnen ze er nog doorrijden ...

PANNECOUCKE: Nee, normaal niet.

HANSSENS: Dat gaan we niet zeggen, dat gaan we niet zeggen, maar ... Het is dus nog niet afgerond.

VOORZITTER: De interpellant krijgt het woord. Roland?

PANNECOUCKE: Schepen, bedankt voor uw uitleg. Maar ik wil aansluiten bij Christel haar vraag. Dat was eigenlijk mijn vraag. U hebt dat verlengd naar eind maart. Dus alleman, allé, alleman weet dat niet, want de bewoners van daar die weten dat, maar andere mensen die naar de stad komen, weten dat niet. Dus wat is mijn vraag? Normaal gezien vanaf 1 april, wie er dan doorrijdt, die er niet door mag, die wordt niet beboet. Normaal gezien wel, maar u hebt ook gezegd, wie er de eerste keer doorrijdt, die wordt niet beboet, maar de tweede keer wel. Natuurlijk, die die er allemaal wonen, die weten dat. Die zijn er blijven doorrijden. Die gaan natuurlijk de 1e april er niet meer doorrijden. Want die weten dat. Die die het weten. Maar die die het niet weten, die weten het niet, zodus die moet ge wel een papiertje geven hé. Die moet ge wel een papier opsturen hé. Allé, ja maar, allé.

HANSSENS: Roland, ik snap uw punt, ik snap uw punt. Misschien had ik ook eerst duidelijk moeten maken, er zijn twee types van ... Nee, er zijn twee types van ...

PANNECOUCKE: ... van doorrijders.

HANSSENS: ... van zones, ja. Ge hebt de zones, de autoluwe zones en ge hebt de voetgangerszones. Die zijn ook uitgerust met die ANPR-camera's. Daar zien we – en dat is geen verrassing – dat het aantal overtredingen bijna nihil is. Waarom? Mensen zijn dat al ik weet niet hoelang gewoon ook. Dus de Stationsstraat, Nieuwstraat, Collegestraat, Kroonmolenstraat. Quasi geen overtredingen.

Daar heel duidelijk, ben ik heel duidelijk in, 1 april is de gedoogperiode daarvoor gedaan. Maar bon, dat gaat over weinig mensen. Daar zijn de brieven ook voor verstuurd. Tweede, wat jij zegt, is van ja, nee, ge moet die mensen een brief sturen in de veronderstelling ... Ja, dan draaien we het om hé. Dan is het niet meer een gedoogperiode, maar dan is het van er zijn geen reglementen en het reglement gaat pas in op 1 april. Dat is niet zo hé. Het reglement is ingegaan op 1 januari ja. Maar ge hebt nog geen boete gehad. Nogmaals, Roland, ik zeg het en ge kunt niet beweren dat ge niet weet dat ge er niet door moogt. Dat is duidelijk. Als nu mensen denken van oh en ze blijven dat maar verlengen en we gaan hier zeggen van ja, misschien moeten we wachten tot 1 juni, we kunnen geen evaluatie doen hé. Waarom? Ah ja, hoe kun je nu evalueren als iedereen er blijft doorrijden. Allé, er is duidelijk gecommuniceerd tot 31 maart is er de gedoogperiode. Mensen die er nu doorrijden, die maken al een overtreding. We zullen er zeker van zijn, dat beloof ik, dat we proberen, nee, dat we gaan iedereen een brief sturen, wel, dat we elke dag gecoverd hebben, nee, gebruikt hebben, vastgesteld hebben, elke dag van de week ...

BURGEMEESTER: We gaan stoppen, stoppen, stoppen.

HANSSSENS: Maar eigenlijk loopt de gedoogperiode nu af.

BURGEMEESTER: Oké.

PANNECOUCKE: Awel, ik ga tegen de mensen zeggen ...

HANSSSENS: Allé, 31 maart.

PANNECOUCKE: ... dat ... (onverstaanbaar, door elkaar gepraat).

VOORZITTER: Ja, goed. Dan doen we nu de deur dicht voor de besloten zitting.

---ooOoo---